

Ik kies voor jou!

Het zevende boek, een boek vol verrassingen, onthullende verhalen, gedichten, daarnaast uitleg over het hebben van emoties en dat wat ervoor zorgt dat je je als mens kunt uiten.

Wanneer je rechtstreeks vanuit je hart schrijft, niet eerst gaat nadenken over de manier waarop je je wilt uitdrukken, volgen de woorden vanzelf en zullen deze pakkende zinnen vormen, die bij veel mensen rechtstreeks de ziel mogen raken. Ervoor kiezen om de tekst te verzinnen, zou totaal niet aanspreken, de zogeheten plank volledig mis slaan. Want inzicht, bewustzijn en vertrouwen, inclusief het herhalen, komt vanuit het hart.

We vormen als mens, namelijk het kloppend hart van alles wat er is en wat leeft. Dat juist de hartslag correspondeert met die van vele andere mensen, zal iedereen, zonder daar al te veel moeite voor te doen of extra aandacht aan te besteden, vanzelf een keer gaan ervaren. Mits, je bereid bent, om naar je eigen hart te luisteren, ervoor gaat om te weten wat jouw hart zegt.

Wat je hart zegt, wat je hart beroert, wat je hart jou wil laten weten. Wie bereid is om naar zijn (of haar) hart te luisteren, zal meer uit het leven halen, dan de persoon die ervoor kiest om het leven volgens een planning te leven.

Het leven leven volgens een schema, is alsof je het leven van de ander leidt. Je de ander jouw leven laat leiden. Je de ander het recht geeft om jouw leven invulling te geven.

Kies voor jezelf, waardoor je als in één hartslag ook voor de ander kiest en de ander jouw aanvulling zal zijn.

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2014, 'Ik kies voor jou!'

Sonja Ulrich

Foto Cover: Larry Pijl

www.dehofvanhetheden.nl en www.levenlerenherinnerenweten.nl

Inhoudsopgave:

Voorwoord en woord van dank	Pagina 6 - 16
- <i>Onvoorwaardelijke liefde</i>	Pagina 14 - 16
Inleiding	Pagina 17 - 19
- <i>Tips en adviezen voor jou</i>	Pagina 18 - 19
Waarom ik zo dankbaar ben	Pagina 20 - 97
- <i>Volmaakt gelukkig jezelf zijn!</i>	Pagina 26 - 27
- <i>Dank je wel dat ik mezelf mocht zijn.</i>	Pagina 39 - 41
- <i>Dank je wel dat jij mijn vader bent.</i>	Pagina 47 - 48
- <i>Dank je wel dat ik jullie dochter mag zijn</i>	Pagina 62 - 63
- <i>Dank U wel dat ik van U mag houden</i>	Pagina 78 - 82
- <i>Dank U wel dat U van mij houdt.</i>	Pagina 88 - 90
Waarom meedoen belangrijker is dan winnen of waarom winnen belangrijker is dan meedoen?	Pagina 98 - 149
- <i>Sport en spel</i>	Pagina 113 - 114
- <i>Het levensspel</i>	Pagina 125 - 127
- <i>De overeenkomst tussen beide</i>	Pagina 147 - 149

Gelukkig zijn:	Pagina 150 - 193
- <i>Waarom gelukkig zijn en houden van pas werkelijk volgt wanneer je jezelf bent en durft te zijn.</i>	Pagina 158 - 160
- <i>Waarom verwonnen geluk leidt tot eenzaamheid..</i>	Pagina 162 - 166
- <i>Waarom echt geluk pas ontstaat wanneer je bereid bent om te delen..</i>	Pagina 171 - 172
- <i>Waarom onvoorwaardelijke liefde de bron van alle goeds is.</i>	Pagina 175 - 178

Wat is waarheid?	Pagina 194 - 204
- <i>Waarom de waarheid altijd actueel is en nieuws per dag verschilt.</i>	Pagina 196 - 199

Nawoord	Pagina 205 - 206
---------	------------------

Voorwoord en woord van dank

Boek 7, een boek wat absoluut niet overeenkomt met de eerder geschreven boeken, volledig op zichzelf staat, ondanks alles toch verbonden is. Want wie zegt dat het verleden niet meetelt, het heden er in de toekomst niet meer toe doet, heeft van alle gebeurtenissen en levenslessen die hij of zij heeft mogen ervaren niets begrepen.

We leven ons leven om ons te herinneren waarom we zijn wie we zijn, waarom we doen wat we doen en waarom we mogen weten wat we inmiddels weten. Wanneer je echter weigert om te willen weten wie je bent, waarom je doet wat je doet, omdat je onwetend wilt blijven, zul je onherroepelijk met de harde waarheid geconfronteerd worden. Omdat het ontdekken van dat wat bij jou hoort, jou op het lijf geschreven is, onderdeel vormt van wie je bent, waarom je de dingen mag doen, die je doet en je verkozen hebt, ver voordat je het leven aanging.

Het leven wat je je gekozen hebt, de keuzes die je uit vrije wil hebt gemaakt. Omdat het je zou helpen om je ziel weer te vervolmaken. Dat doen wat nodig is om weer één te zijn met alles wat is. De eenwording van lichaam, ziel en geest. Dat wat nodig is om over te gaan naar de volgende fase. De volgende fase aan te gaan. Los van lichamelijke ongemakken, los van gedachten, los van alles wat ervoor zorgt dat je je letterlijk laat leiden door belemmeringen, tegenwerkingen en restricties. Want we zijn niet op aarde gezet om geconfronteerd te worden met al deze tegenwerkingen, alles wat ervoor zorgt, dat we onszelf letterlijk en figuurlijk te kort doen. Alles wat ervoor zorgt, dat we het goddelijke in ons niet meer zouden herkennen. Alsof onze verbondenheid met God ineens verdwenen was.

Dat is namelijk wat er gebeurd is, vanaf het moment waarop we de waarheid en de kennis buiten onszelf zijn gaan zoeken. Omdat we ons lieten leiden door twijfel. Omdat we ons lieten leiden, door mooie praatjes, waardoor we het vertrouwen en alles waar de enige echte en onvoorwaardelijke liefde, waar God voor stond en nog steeds voor staat, ineens niet meer binnen handbereik hadden. Ineens, door ons eigen toedoen, door onze eigen ongehoorzaamheid, door onze eigenwijsheid.

Onze eigenwijsheid of eigen wijsheid, dat wat ertoe geleid heeft dat we het verschil tussen goed en kwaad niet meer verstonden. We niet meer begrepen wat wel en niet goed was. Het moment waarop de negatieve emoties bezit van ons namen. Maar ook het moment waardoor we zijn gestart met het zoeken naar geluk, terwijl het geluk, van nature in ieder van ons aanwezig was. In ieder van ons, ongeacht wie je was, ongeacht wat je deed, ongeacht watvoor rol er voor jou was weggelegd op het moment waarop je ervoor koos om een bepaald leven te leiden.

Ja, leven te leiden. Dat wat God met ons voor had, voor we het heft in eigen handen namen, of beter gezegd, het heft volledig uit handen gaven en ons lieten verleiden om de dingen te doen die absoluut niet bij ons pasten. Niet voor ons bestemd waren (en zijn) omdat we ons lieten (en laten) leiden door negatieve emoties en gedachten. Hoe konden (kunnen) we zo dom zijn, om ons (nog steeds) te laten leiden door al het andere om ons heen? Invloeden van buitenaf, middelen die ons zover van ons werkelijke zelf vandaan brengen en houden, dat we keer op keer geconfronteerd worden met leed, verdriet en pijn. Dat wat ervoor zorgt, dat we blijven zoeken naar de waarheid buiten onszelf of kan ik beter zeggen, de verantwoordelijkheid buiten onszelf. Hoe verantwoordelijk zijn we in het hier en nu?

We willen allemaal gezond zijn. Om er zeker van te zijn dat we gezond blijven, is er zelfs een zorgverzekering in het leven geroepen, waar ieder mens gebruik van moet maken. Moet, omdat je zonder, eigenlijk niet meer verzekerd bent van zorg. Zorg, die ontstaat en nodig is, op het moment waarop we onszelf in meer of mindere mate tekort doen. Zorg, die ontstaat, wanneer we niet meer naar ons interne communicatiesysteem luisteren. Zorg, die ervoor zorgt, dat de economie blijft draaien, er dure opleidingen en onderzoeken blijven bestaan. En bovenal, zorg, die ervoor zorgt, dat wij zijn gaan geloven in ziektes en gezondheid wordt gezien, als iets waarop we geen controle of waarover we geen zeggenschap meer hebben.

Niets is minder waar. Zorg ontstaat, door het je zorgen maken over, je bezighouden met negatieve emoties, doordat je de dingen doet, die niet bij je passen. Die ervoor zorgen, dat je je werkelijk zorgen gaat maken. Zorgen die zorgen voor, de meest ongezonde situaties. Zorgen voor onbalans en zorgen voor de balans in de economie. Bizar, onzin of toch de waarheid?

En voor wie denkt dat dit mooi gezegd is, maar absoluut niet op de waarheid berust, mag ik een aantal voorbeelden noemen. Voorbeelden van mezelf, waarmee ikzelf te maken heb gehad, die wellicht tot de verbeelding zullen leiden, waardoor jij en ieder ander die wil weten, zelf in zal gaan zien dat we zelf verantwoordelijk zijn. Niemand anders dan wijzelf. Jij, ik, maar ook ieder ander. Eigen keuze en verantwoordelijkheid. Iedereen die wil weten, mag ik helpen. Daarbij geldt, dat ik geen oordeel heb, geen mening. Alles nog steeds, ieders eigen verantwoordelijkheid is. Alleen die wijze van leven, ervoor zorgt, dat je zonder pijn en verdriet kunt zijn! Eerst liefde voor jezelf voelen en daarbij voor iedereen die en alles wat leeft.

Want wanneer je liefde voor jezelf voelt, ontkom je er niet aan dat je ook van je medemens gaat houden. Je om je medemens geeft, je je medemens, ongeacht wie het is, (hem of haar) de moeite waard vindt. De uitleg waarom dit zo is, zal ook middels voorbeelden in dit boek naar voren komen. Zodat je dit bewust of onbewust mag weten en zelfs meer dan dat.

Deze zullen je, wanneer je het leest vanzelf herkenning geven. Je op dat moment eraan herinneren, weer even laten stilstaan bij de dingen die jij zelf in je leven hebt meegemaakt. Dingen die indruk op je gemaakt hebben, dingen die ervoor gezorgd hebben, dat ook jij kennis mocht maken met je diepste emoties. Diepste emoties of gevoelens, waarvan je niet eens wist dat ze bestonden, omdat je er door alles wat het leven, (jouw leven) van je vraagt, nooit de tijd voor hebt gehad of genomen.

Geen tijd, omdat je jezelf zoveel regels opgelegd hebt, of op hebt laten leggen, dat je het allerbelangrijkst bent vergeten, tijd voor jezelf vrijmaken. Tijd, die ieder mens nodig heeft, om tot zichzelf te komen. Tijd, die nodig is om te herstellen. Weer even terug bij jezelf, je basis, iets wat ieder mens, die volop meegaat in het circus, ook wel de hedendaagse maatschappij genaamd, niet meer maakt. Tijd, een ongrijpbaar iets, omdat de seconden, minuten, uren, dagen, weken, maanden en jaren voorbijgaan, zonder dat je er iets van voelt en of merkt.

Hoe lang denk jij nog dat dit zo door kan gaan, voor je voelt, ziet en ervaart dat jouw tijd gekomen is? Jouw tijd! De tijd die je neemt, om de dingen te doen die bij je passen, die bij jou horen. De tijd die je nodig hebt, om te ontdekken wie je nu werkelijk bent. De tijd die nodig is, om te ontdekken wie de mensen waarvan jij houdt, of denkt te houden, in wezen zijn.

Je geliefden: de mensen in jouw gezin, waaronder je man of vrouw, vriend of vriendin, je kinderen, je ouders, je broers, je zussen en je neefjes en nichtjes. Maar zeker ook je buren, je collega's, de mensen die je kent van een sportclub, vereniging of de kerk of mensen die je zo nu en dan tegenkomt.

Hoe belangrijk is het dat je jezelf kent, voor je de tijd neemt om de ander te leren kennen? Wat is deze investering jou waard? Hoeveel tijd wil jij hieraan besteden? En is het je waard om hierin te investeren, jouw energie aan te besteden, kortom jouw tijd voor te gebruiken? Allemaal vragen die je kunt hebben, en die je jezelf zal stellen wanneer je er klaar voor bent.

Er klaar voor bent om, om te kunnen gaan met alle mensen, ieder mens afzonderlijk, ongeacht wie hij (of zij) is, wat hij (of zij) denkt, doet, hoe hij (of zij) reageert, handelt etc. Want dat ieder mens een eigen manier van leven, denken, doen en handelen heeft, daar kun je in een wereld met 7 miljard mensen niet meer aan ontkomen. Zelfs al zou je dit willen, dan is dit niet mogelijk. Omdat je samen leeft, in een samenleving. In een straat, wijk, plaats, gemeente, provincie, land of deel daarvan.

Heel veel mensen maken dingen mee in hun leven, waardoor ze zich tijdelijk of voorgoed afkeren van de mensen waarmee zij voorheen een band hadden. Mensen waarmee zij eerst een connectie voelden. Alsof deze mensen op hetzelfde spoor zaten, dezelfde interesses hadden en daarbij zelfs een periode op een eenduidige wijze reageerden, op de manier zoals jij altijd deed. Wanneer dit voor lange tijd zo is geweest, dan zal deze verbintenis tussen jullie uiteindelijk ook weer herstellen. Dan zullen jullie elkaar in de loop van de tijd, vanzelf weer gaan ontmoeten, tegenkomen of zien. Omdat de basis, dat waar jullie beide voor stonden en in geloofden, nooit weg is geweest.

De basis, die ook net als het voelen van liefde voor jezelf, van het allergrootste belang is. Omdat het iets is, wat er eerst moet zijn, voor je kunt bouwen aan de toekomst. Kunt bouwen aan een stabiele leefomgeving. Het om je heen verzamelen van een (hechte) groep mensen, die allemaal klaar zijn om te delen. Delen begint, bij het je openstellen voor. Door te luisteren, te willen horen en zonder oordeel te zijn. Openstellen begint bij jezelf. Wanneer jij er klaar voor bent, om jezelf te accepteren, van jezelf te houden, jezelf te vergeven, ongeacht wat je in het verleden hebt gedaan. Ben je klaar om te kunnen leren, te kunnen begrijpen, te kunnen adviseren en zelfs om begeleiding te kunnen geven, zonder zelf de leiding over te nemen.

Klaar, om ieder mens die bereid is om hetzelfde te doen, ook te laten ervaren en beleven, hoe fijn het is, om zelf weer de regie terug te hebben over het leven. Jijzelf over jouw leven en zij over het leven wat zij zelf gekozen hebben. Het leven wat bij jou hoort, wat jou past, het leven wat bij hen hoort, wat hen past. Want je kunt je leven pas gaan leven, wanneer je ervoor gezorgd hebt, dat alles wat belastend is, en jouw leven gecompliceerd, ingewikkeld of lastig maakt, opgelost is. Door je letterlijk te ontdoen van alle negatieve emoties, die belastend zijn. Waardoor je weer kunt en mag groeien. Zie deze tijd, waarin je ervaring hebt opgedaan, als bladzijden uit een boek, jouw boek, je levensboek. Het boek wat ieder mens zelf mag schrijven. Omdat jij ervoor gekozen hebt en net als ik schrijver bent. Maar ook het schilderij wat ieder mens mag schilderen, wanneer je schilder bent. Of het lied wat je mag componeren, wanneer je componist of liedjesschrijver bent. Het beeld wat je mag maken, wanneer je beeldend kunstenaar bent. Want ook nu geldt dat ieder mens iets op zijn of haar manier doet, door het talent te gebruiken wat hij heeft. Hem of haar gegeven is.

Het talent, wat jij als persoon van God hebt gekregen, om de dingen in je leven te bereiken, die voor jou haalbaar en mogelijk zijn. De dingen die jij kunt, omdat het talent iets is, wat bij jou hoort en bij je past. Niets aangeleerd, aangeboren, omdat je het vanaf je geboorte, vanaf het moment waarop je gekozen hebt voor dit leven, al voor (jou) bestemd was. Hetgeen bij je past en hoort, omdat het je energie geeft en de mogelijkheid om je te uiten. De emoties te uiten, door het delen van dat wat er in je hart leeft. Dat wat jou bezighoudt en je beroert, dat wat ervoor zorgt, dat je ervoor kiest om door te gaan, omdat je weet dat dit de manier is om je te sterken.

Wat zou het toch mooi zijn, wanneer iedereen dit weer kan doen! Iedereen ongeacht wat het talent ook is. Want ieder talent, is in de eerste plaats bedoeld om jezelf te kunnen uiten. Het talent, is de mogelijkheid die jou geboden wordt, om vanuit je hart te leven. De dingen doen, die jou en de mensen om je heen helpen, om verder te kunnen, verder te komen in het leven wat zij leven. Mits zij hun hart ook weer volledig openstellen en dat gaan doen, wat hen blij maakt en voldoening geeft. Niet voor even, maar een heel leven lang.

Hoe lang dit leven duurt, is ook weer voor (jou) bestemd. Is precies zo lang, als dit mag duren en mag zijn. Dat je in het leven wat je leeft, alle dingen mag doen, die jij voorafgaand aan dit leven hebt mogen zien, zal iedereen zelf weten. Daar hoort fouten maken ook bij. Het maken van fouten en het herstellen van deze fout, is een proces wat ieder mens zelf zal moeten doormaken. Zelf, al dan niet gesteund door mensen die van je houden, mensen die om je geven, mensen waar jij je leven mee deelt. Dat deze mensen voor het grootste deel van dit leven met jou verbonden zullen blijven, spreekt voor zich.

Dat het soms lastig te begrijpen is, dat ook deze mensen hun eigen proces zullen moeten doormaken, daar kun je niet aan ontkomen. Want net als jij, zullen zij zelf met het talent wat zij meegekregen hebben, het talent wat zij bezitten, mogen ontdekken of herinneren, wat voor hen de juiste wijze van leven is. De juiste wijze van leven, inclusief het maken van fouten en het herstellen ervan. Als een kunstwerk waaraan gewerkt wordt. Waardoor er langzaam, maar zeker een mooi iets ontstaat. En eigen creatie, mede gevormd dankzij de inbreng van de mensen om je heen. De dingen die je meegemaakt hebt, de ervaringen die ervoor hebben gezorgd dat jij jezelf hebt kunnen ontplooien. Je hebt mogen bloeien, als een bloem, je hebt mogen stralen als de zon of simpelweg hebt mogen zijn wie je was. In het nu komt het erop neer, dat ieder mens mag zijn wie hij (of zij) is. Omdat het voorbestemd is.

Ik ben alle mensen om mij heen: Ulrich, mijn ouders, mijn schoonouders, mijn zussen, broers, schoonzussen, zwagers, neefjes, nichtjes, vrienden, vriendinnen, collega's, burens en alle andere mensen die ik in mijn leven ben tegengekomen, die ik heb ontmoet zo dankbaar. Dankbaar omdat ik kan zijn wie ik ben, door alles wat ik mee heb mogen maken en heb mogen leren. Door het feit dat God me de kans heeft gegeven om mijn leven te leven op de wijze die voor mij bestemd is. Doordat God me het talent heeft gegeven te kunnen schrijven, mijn gevoelens en de gevoelens van andere mensen, te kunnen en mogen verwoorden. In iedere situatie, iedere omstandigheid en op elk moment waarop ik geconfronteerd ben of zij geconfronteerd werden met alle ondenkbare gebeurtenissen. Dankbaar omdat dit niet voor een ieder is weggelegd.

Dankbaar en vol vertrouwen, vanuit onvoorwaardelijke liefde!

Onvoorwaardelijke liefde

Wat betekent onvoorwaardelijke liefde op een plek, in een wereld waar regels het dagelijks leven besturen en leiden. Leven vanuit gezag, orde en regelmaat, niets natuurlijks meer, behalve het lijden, dit laatste mede daardoor, een gegeven iets, onmogelijk te ontlopen of te vermijden.

Niemand uitgezonderd, voor iedereen, het lot, wanneer we andere waarden vooropstellen, geld, macht en middelen, door gecreëerde kennis, hebzucht en aangemeten status. Onmogelijk wanneer je werkelijk bereid bent te weten, jezelf tot dienst stelt, aan de 10 geboden, de enige regels, die ervoor zorgen dat je het geluk vindt, wanneer je deelt dus.

Delen, is vermenigvuldigen, houdt niet in dat je bankrekening groeit of mensen je zullen prijzen, roemen of eren. Het zorgt ervoor dat je eigenwaarde groeit, zonder dit van een ander te hoeven of willen horen, de pauze, van nature mooi, zonder opsmuk van buitenaf, goed zoals hij is, eigen veren.

Wie dit begrijpt en er tevreden mee is, krijgt de kennis om te delen, de waarheid, dat wat nodig is om het tij te keren. Het tij, eb en vloed, net als de zon en maan, door God ons gegeven, een natuurlijk ritme, weten zonder studeren.

Want kennis die vergaard wordt, door mensen die zichzelf boven de onvoorwaardelijke liefde van God, zijn zoon Jezus en alles wat is stellen, bedoeld om zichzelf te verrijken. Zullen geconfronteerd worden met eeuwige onbalans, oorlogen, ziektes en rampen, tenzij ze zich openstellen, weer vanuit hun hart gaan leven, niet langer blind, weer kijken.

Onvoorwaardelijke liefde, dat wat God voor ogen had, toen hij de wereld schiep, met alles wat daarbij nodig was. Zijn zoon Jezus, die dit begreep, als geen ander, omdat ook hij deze liefde deelde, zonder rugzak, zonder jas.

Rugzakken en jassen, worden veelal geassocieerd met ballast en alles wat een mens meemaakt in zijn of haar leven. Je ontdoen van dit gewicht, deze zwaartekracht, zal je niet alleen meer lucht, maar zelfs kennis en inzicht geven.

Dat juist het dragen of gebukt gaan onder, allerlei of diverse herinneringen, die goed, minder mooi en zelfs slecht zijn, zonder klagen, ervoor kan zorgen dat je verder kunt in het leven, verder mag gaan, doorgaan naar een andere fase, je beter voelen, verandering, door acceptatie, een positieve sfeer. Is voor de macht, mensen die geld, voor het algemeen belang, een gezonde wereld, eerlijk duurt het langst stellen, totaal onbelangrijk, alsof zij zijn zonder geweten, zonder eer.

Wanneer er geen verbinding is met het Goddelijke in jezelf, je geen liefde kunt voelen voor iedereen die en alles wat leeft. Zul je altijd eenzaam zijn, zonder vrienden, zonder mensen om je heen, zal je status zegevieren, ervan uitgaande dat dit je de liefde of het geluk brengt en de warmte geeft.

De warmte, de liefde, die je allereerst voor jezelf zult mogen voelen, om het vervolgens aan de ander te kunnen geven. Iedereen die dit wil ontvangen, zal er bewust (of onbewust) om vragen, waardoor je dit, zonder hiervoor opgeleid te zijn, zonder diploma te hebben ontvangen, jouw, maar daarbij ook ieder anders rol is, in dit, daarnaast in ieder leven. Weten dat het kan en mogelijk is, de waarheid, een gegeven.

Education is the most
powerful weapon which
you can use to change
the world.

- *Nelson Mandela*

Inleiding

Het gedicht is natuurlijk een opsomming van waar het om draait in een mensenleven. Wanneer je weet dat dit de basis is, om werkelijk weer de hemel op aarde te ervaren, ben je dan bereid om door te gaan met alles wat je nu doet, of kies je er toch voor om dit anders in te richten? Kies jij ervoor om door te gaan met alles wat je nu doet of altijd hebt gedaan, dan is dit jouw goed recht. Want ieder mens mag zelf beslissen en heeft een eigen keuze en vrije wil, die door niets of niemand beperkt kan en zou mogen worden. Een wil, loopt als een rode draad door het leven van een mens en zorgt ervoor dat je op het juiste pad blijft of voor de andere weg kiest en deze inslaat. De weg, die je uiteindelijk ook wel weer op het juiste pad brengt, de tijd die daarvoor nodig is, zal per persoon verschillen. Omdat je tijdens het bewandelen van jouw pad, en iedere zijweg daarbij, de nodige hindernissen zult moeten overbruggen, die allemaal uitkomen op dezelfde bestemming. Omdat het voorbestemd is.

De hoeveelheid ballast, die je meedraagt in je leven, komt voort uit eerdere keuzes die je gemaakt hebt en soms zelfs keer op keer maakt. Jij alleen, bent daar verantwoordelijk voor. Zelfs wanneer jouw pad het pad kruist, van iemand die niets goeds in de zin heeft, is dit een gevolg van een eerder genomen keuze. Dat pijn en verdriet hier een gevolg van kunnen zijn, zul je begrijpen. Deze komen meestal voort uit eenzelfde emotie. En, wanneer je pijn of verdriet hebt, om de dingen die in jouw leven zijn gebeurd, je hebt meegemaakt of zoals velen zeggen, je zijn overkomen, kun je ervoor kiezen om je hierdoor te laten leiden, waardoor het figuurlijk leiden dan uiteindelijk letterlijk lijden wordt. De volgende regels sluiten dan ook naadloos aan op het vorige gedicht. Haal eruit wat goed voor je is!

Tips en adviezen voor jou

Lijden, wat eigenlijk iets is, doordat je door blijft gaan met alles wat je beschadigt, je keer op keer weer doet, omdat je het gewend bent, het je gewoon is en je het altijd zo hebt gedaan. Niets geleerd, van alles wat je mee mocht maken, terwijl je diep van binnen begrijpt, dat dit een halt moet worden toegeroepen, om te blijven leven, door te kunnen gaan.

Je bent een mens, met één lichaam, één ziel, een geest. Wanneer je ervoor kiest om jezelf tekort te blijven doen, zul je vanzelf ziek worden, voor even, langdurig, terminaal of kies je toch voor jezelf en zorg je ervoor dat je volledig geneest.

Genezen, is luisteren naar je lichaam, datgene doen wat ervoor zorgt dat je weer in contact staat, verbonden bent, zoals het bedoeld is, mocht en mag zijn, nu eenmaal hoort. De opgelegde regels, gooiden roet in het eten, verwijderde jou van je ware zelf, omdat de basis niet meer aanwezig was, door diverse factoren, van buitenaf, van nabij werd verstoord.

Negatieve emoties, namen bezit van heel veel mensen, die de verwezenlijking van hebzucht, door eigenbelang voorop hebben gesteld en helaas ook nu nog steeds hebben staan. Vergeven, je hart weer openstellen voor iedereen die en alles wat leeft is nodig, wanneer je echt verder wilt, daarbij ook jezelf, want ieder mens vergist zich wel eens, dat maakt je niet slecht, zeg eerlijk, heb jij nooit een fout gemaakt of begaan?

Toegeven, eerlijk en oprecht, de schuld op je nemen, zonder een ander hierin te betrekken, die nog niet in staat, daarbij wil en/of kan vertellen, waarom hij (zij) ertoe gekomen is.

Wanneer de fout niet eenmalig is, maar een steeds weer terugkerend iets, omdat er niet van geleerd wordt, je de werkelijk belangrijke dingen over het hoofd ziet, deze zelfs weigert te zien, dan is herstellen door vergeving heel moeilijk, bijna onmogelijk en gaat het uiteindelijk echt mis.

Het positieve zorgt voor de echte ontwikkeling, de nodige kennis, het leven, het leren, het herinneren en het weten.

Wanneer je daar weer voor openstaat, kun je verder, op jouw levenspad, zullen vergissingen die je hebt begaan, fouten die je hebt gemaakt, je door acceptatie worden vergeven, je zelfs liefdevol helpen, om dat wat onbelangrijk was, te vergeten.

Vergeten, wil niet zeggen dat je de totale herinnering kwijt bent en wat er gebeurd is, nooit meer als zodanig zult zien. Het leert je de les die nodig was, om verder te kunnen, jouw menselijkheid te accepteren, niet beter te zijn dan wie of wat dan ook, een persoon als ieder ander, met zwaktes bovendien.

Want, een mens zal altijd geconfronteerd blijven worden met verleiding, uitdagingen en dat wat ervoor zorgt, dat hij of zij zichzelf tijdelijk, deels of zelfs volledig zal kunnen verliezen. Wat helpt, is het aarden, door het doen van de dagelijkse ademhalingsoefeningen, danken en bidden, je basis weer veiligstellen, is van belang, en ook nu geldt, jij mag kiezen.

Een eigen keuze, een eigen wil, dat wat God de mens, na het inblazen van de Goddelijke ziel door de neus, vanuit onvoorwaardelijke liefde en vertrouwen, heeft meegegeven. Vertrouwen uit onvoorwaardelijke liefde, de basis, die wij dagelijks zullen mogen ervaren, door ontmoeten, bewust, in alle rust, met aandacht, vanuit dankbaarheid, in vrede leven.

Waarom ik zo dankbaar ben

Wanneer ik hierover nadenk dan komen de woorden niet. Wanneer ik echter start met schrijven gaat het als vanzelf. Want dankbaar zijn zit hem niet in de woorden, het zit hem in de dingen die ik heb meegemaakt, die ik heb ervaren, de mensen die ik heb mogen ontmoeten en leren kennen. Mensen, die onbewust of bewust een deel uit hebben gemaakt van mijn leven. Mensen, die daar onderdeel van zijn, hebben gevormd en nog steeds vormen. Die daar deels of volledig het besef van hebben gehad. Mensen, die op de één of andere manier, door hun denken, doen en handelen, een voorbeeld zijn geweest. Zonder hierbij de persoon met naam en toenaam te noemen kan ik wel een aantal mooie voorbeelden geven.

Voorbeelden die corresponderen met bepaalde fases in mijn leven. Corresponderen met jaren of delen daarvan waarin de dingen totaal niet volgens de “planning” liepen. Niet volgens de planning omdat geen enkel mens deze zomaar zou kunnen bedenken. Geen mens deze dingen voorafgaand aan het leven wat hij (of zij) zelf mocht kiezen zou hebben gekozen. Tenzij het werkelijk zou leiden tot het vervolmaken van je ziel, mijn ziel in dit geval. De ziel, die altijd en ondanks alles wat we doen, in contact staat met God, door de 10 geboden die dankzij zijn Zoon Jezus in ons hart geschreven staan. Door het bloed van Jezus zijn overigens de zonden voor alle mensen “afgekocht” voor nu en iedereen die leeft tot in de eeuwigheid.

Iedereen die leeft in de heilige geest. Iedereen die leeft met de wetenschap, dat we verbonden zijn. Iets wat ons als mens in staat stelt, om te doen wat nodig is, te doorstaan en doormaken wat we in ons leven meemaken. Ongeacht de soort emotie.

Meemaken omdat het nodig is om tot besef te komen. En ook nu kan ik niet anders zeggen dat het nodig is om tot besef te komen dat we allen één zijn. Allemaal onderdeel van een groot geheel. Onderdeel van een groot geheel, daarbij allemaal individu met eigen kwaliteiten, talenten en eigenaardigheden. Want door alles wat we zonder moeite kunnen uitvoeren en doen, zijn we allen, stuk voor stuk van onschatbare waarde. Omdat het niet van belang is wie er goed, beter of best is, omdat het niet van belang is waar we goed in zijn, maar juist dat het voor onszelf van belang is om te weten waar we goed in zijn. Zodat we onze kwaliteiten kunnen benutten, eruit halen wat erin zit, omdat het ons helpt te groeien, helpt ons te ontwikkelen en daarnaast helpt om volledig in onze kracht te laten staan. Dat wat nodig is, om de balans te vinden, die je als mens zoekt om iedere storm te doorstaan. Want ons karakter, is slechts een mooi woord voor de eigenschappen die we hebben.

Eigenschappen, die ons maken tot wie we zijn, omdat God ons de vrije keuze liet. De keuze, om ons leven een eigen richting te geven. Een eigen richting, dat wat nodig is om ons eigen ik te vormen, te ontwikkelen, te ontdekken, En meteen te kijken of we ons gedurende ons leven en alles wat we meemaken staande kunnen houden. Of we werkelijk blijven wie we zijn en of we dat wat we voorafgaand aan het leven wat we leven hebben mogen zien, ook werkelijk herinneren. Of we puur naar ons gevoel luisteren, vanuit ons hart leven, zonder ons daarbij te laten leiden door ons verstand, de dingen die ons opgelegd worden, de verplichtingen die het haast onmogelijk maken om gedurende het leven wat we leven ook werkelijk onszelf te blijven. We zijn allen kinderen van God, kinderen met gelijke maar ook met unieke eigenschappen, omdat God ons heeft geschapen naar zijn evenbeeld. God is uniek, is alles wat is.

Met onze vrije wil en alles wat we voorafgaand aan het leven wat we uiteindelijk hebben gekozen, mochten zien, zullen we in ons leven de richting op gaan die bij ons past, die echt bij ons hoort, omdat het zo mag zijn. Wanneer we de dingen doen die bij ons passen, we de juiste intentie hebben om deze dingen te doen, dan zal alles ook werkelijk lukken. Dan zullen alle kansen geboden worden, zonder daar al te veel tijd en energie in te steken. Als vanzelf, omdat het een soort tweede natuur is.

Een tweede natuur, omdat het in ons bloed zit, omdat het ons gegeven is. Aangeboren, alsof er een zaadje geplant is, op het moment waarop we ons leven zijn gestart en we door het doen van de juiste dingen, het zaadje te voeden ervoor kunnen zorgen dat dit zaadje zal ontspruiten. En het ontspruite zaadje, door de zon, en onze inzet en energie werkelijk de kans krijgt om tot bloei te komen. Als een kunstwerk, wat zich volledig kan ontplooien, wanneer er tijd en aandacht aan besteed wordt. Want wanneer je ergens tijd en aandacht aan besteedt, zal het met liefde gebeuren en dat deze liefde nodig is om iets werkelijk tot een hoogtepunt te laten komen, weet ieder mens. Liefde, onvoorwaardelijke liefde. Dat wat nodig is om iets te kunnen bereiken. Nodig, omdat het voorbestemd is. Een leven zonder voorbestemming geen leven is, geen leven kan zijn, mits je je laat leiden door vertrouwen. Het je vol vertrouwen begeven op jouw levenspad, is daarbij het meest van belang. Zelfs wanneer je nog niet weet waarheen het pad zal leiden is het al voldoende wanneer je het met vertrouwen betreedt. Met vertrouwen, een goed gevoel. Een gevoel wat je sterkt en net dat extra beetje kracht geeft, wat nodig is om het vol te houden, doordat je overtuigd bent van je kunnen. Overtuigd bent, het met en vanuit de juiste intentie doet, en wat de juiste intentie is, zul je vanzelf ervaren, op het moment waarop je het pad kiest.

Want kiezen voor het juiste, zal ervoor zorgen dat het is alsof je gedragen wordt. Kiezen voor het juiste, zal zijn alsof het je totaal geen energie en moeite kost. En belangrijker nog, het resultaat wat behaald wordt, zal vele malen mooier en groter zijn, dan wanneer je strijd levert. Strijd zorgt ervoor, dat je altijd zult moeten blijven vechten. Strijd zorgt er keer op keer weer voor, dat je tegen onoverkomelijke dingen aan blijft lopen. Strijd zorgt ervoor, dat er altijd mensen zullen zijn, die overwinnen en er daarnaast mensen zijn die het nakijken hebben, er verlies zal worden geleden. Zodat het lijkt alsof er personen zijn die als overwinnaar uit de bus komen, alles voor elkaar krijgen. Niets is echter minder waar, want ook deze personen zullen getroffen worden. Getroffen op een wijze waar geen enkel mens vrijblijvend voor kiest. Omdat de pijn die geleden wordt, zo hevig zal zijn, dat geen enkel mens dit kan verdragen. Alleen eerlijkheid zorgt voor verlichting.

‘Eerlijk duurt het langst’, een gezegde, waar ieder mens zich zeker mee kan stellen. Zeker, omdat het ervoor zorgt, dat je zonder pijn en verdriet verder kunt leven. Een leven zonder zorgen, een leven in zekerheid, zelfs wanneer alles eromheen onzeker is, onduidelijk, nog niet helder waartoe het zal leiden.

Eerlijkheid betekent ook verantwoordelijkheid nemen en ervoor zorgen, dat je niets of niemand meetrekt in de foute beslissingen die je ooit genomen of gemaakt hebt. Zelfs wanneer je je hebt laten verleiden om een foute keuze te maken, dan is en blijft het nog jouw keuze, jouw eigen verantwoordelijkheid. Jij hebt de keuze gemaakt, jij hebt het besluit genomen. En of dit nu in een moment van totale zwakte of onzekerheid is geweest, dat maakt daarbij niet uit. Het gaat erom dat jij dit hebt gedaan. Bij jezelf blijven is de manier.

Bij jezelf blijven en zien dat de fouten die je mogelijk in het verleden hebt gemaakt, geleid hebben tot verdriet, pijn en zorgen, die je nooit zou hebben gevoeld en ervaren op het moment waarop je deze niet gemaakt zou hebben. De wet van oorzaak en gevolg. 'What goes around comes around'. Wie dit begrijpt en zich inzet om ervoor te zorgen dat het spreekwoord: 'Wie goed doet goed ontmoet', evenzo krachtig is, als de minder positieve variant. Minder positief, omdat ieder mens in de gelegenheid wordt gesteld om goed te maken wat hij fout heeft gedaan, door boetedoening. De mogelijkheid om een fout te herstellen. Goed maken, van wat ooit geleid heeft tot pijn, tot verdriet, bij wie of wat maar ook. Goed maken, van wat ooit onjuist was. Goed maken, om er zo voor te kunnen zorgen, dat de balans weer terug komt, herstelt. In evenwicht, omdat een onevenwichtig leven leidt tot nieuwe onbalans, leidt tot problemen en leidt tot strijd, waardoor de balans vaak ver te zoeken is. Zoeken naar de balans is al te lang gedaan. Heeft naast onnodig veel tijd en mensenlevens, een vermogen gekost. Onevenredig! Omdat niet iedereen er profijt van heeft gehad. Omdat er weinig mensen zijn die eigen verantwoordelijkheid hebben genomen. Eigen verantwoordelijkheid, gerechtigheid en profijt, wat zijn de overeenkomsten, wat zijn de verschillen?

Wie kan dit nog naar alle eerlijkheid zeggen. Ik heb ervoor gekozen, om geen profijt te hebben, van dat wat mij niet toekomt. Ik heb ervoor gekozen om te willen genezen. Ik heb ervoor gekozen om te luisteren naar mijn hart en mijn gevoel, waardoor ik wist dat ik mocht genezen. Door te danken, te bidden en te vertrouwen. Want zoals ik al eerder mocht vertellen in mijn boekje *Leven Leren Herinneren Weten*, hebben we allemaal de kans om te weten. Wanneer je weer in contact met jezelf staat. Weer vertrouwt op de God in jouzelf.

Anders gezegd: de verbondenheid met God, Zijn Zoon Jezus en de Heilige Geest. Want alleen wanneer je deze verbondenheid weer voelt en ervaart, wanneer je bereid bent om te ontwaken, kortom de verantwoordelijkheid neemt voor jouw denken, doen en handelen, zul je weer eenzijn, zul je je weer volledig bewust zijn van jezelf. Daarmee van alles wat je doet, de gevolgen, van wat jouw denken, doen en handelen met zich meebrengt en in het verleden met zich mee heeft gebracht. Omdat je het vanaf dat moment ook werkelijk wilt, kunt en mag zien.

Omdat je het vanaf dat moment ook aankunt om de gevolgen van jouw denken doen en handelen te dragen. Waardoor je de gelegenheid krijgt om alles ten goede te keren. Ten goede te keren, zodat je leven loopt zoals het behoort te lopen, waardoor je je hier weer volledig aan kunt overgeven. Want alleen wanneer je je eraan overgeeft, kun je verder. Verder zonder dat je voor de weg van de meeste of minste weerstand gekozen hebt. Verder op het pad wat je voorgaand aan dit leven gekozen hebt. Verder met het leven wat je voorafgaand aan het leven wat je leeft, wilde leven. Omdat dit leven jou de kans zou bieden, om weer één te worden weer één te zijn. Weer heel te zijn. Heelzijn, volmaakt gelukkig jezelf zijn.

Waarom zou dit zo belangrijk zijn? Waarom is de weg naar heelzijn, voor de mens zo lastig. Omdat Jezus eens het goede voorbeeld heeft gegeven? Omdat Jezus de lasten van de totale mensheid heeft gedragen, vanaf het moment waarop hij ervoor gekozen heeft Gods Zoon te zijn? Op het moment waarop hij de kans kreeg om als voorbeeld, voor iedereen die leeft te gaan leven. Jezus, heeft zelfs zijn hemelse bestaan opgegeven zodat alle zonder van de mensheid, voor eens en voor altijd gewist werden. En iedereen die in hem gelooft het eeuwig leven heeft.

Volmaakt gelukkig jezelf zijn! Heelzijn!

***Gelukkig zijn, een blij gevoel, dankbaar voor,
tevreden met en bij alles wat je doet.***

***Wanneer je, vanuit je hart, met een open blik, wilt kijken,
naar jezelf, de ander, oordeelsvrij, goed.***

***Jouw helpende hand, schouder om op te leunen
of een luisterend oor, voor een ieder
die erom vraagt en het nodig heeft.***

***Onvoorwaardelijke hulp, zonder er iets voor terug
te verwachten, je deelt iets, je geeft.***

***Liefde, respect en vertrouwen, door acceptatie,
jezelf zijn, jij in je volle kracht, het benutten van
je talenten, dat wat bij jou hoort, je is gegeven.***

***Om dit te mogen ontdekken, ontwikkelen, ten volle
uitdragen, laten zien, voelen of horen,
het cadeau van ieders leven.***

***Ieder liefdevol geschenk, van God, Zijn Zoon Jezus,
waardoor we als mens de hemel op aarde mogen ervaren.***

***Mens en tijd, wachten, het pas doen, wanneer je er
gelegenheid voor hebt, je leven ophoudt,
alsof je het moet bewaren.***

***En allesomvattende onvoorwaardelijke liefde, in veelvoud,
voor iedereen, die bereid is, zijn of haar hart open te stellen.***

***Alles voor jou, voor mij en ieder ander, die bereid is,
om zijn of haar verhaal te doen, te vertellen.***

Wat wil je nog meer, wat wil je nog vergaren, hoeveel heeft het je tot nu toe gekost en wat heb je nog nodig om echt gelukkig te zijn?

Leeft jouw hart voort wanneer het leven ten einde is, of zijn het de materiële zaken die je verzameld hebt, groot of klein?

Draait alles niet om dat ene, wat we allemaal zoeken?

Volmaakt Gelukkig Jezelf Zijn! Heelzijn!

Een plaatje van Amazing Illusions

Staar 30 seconden naar de vier puntjes in het midden, wendt je hoofd af en knipper met je ogen. Zie dan wiens beeltenis er verschijnt. En hoe zie jij deze, in kleur of zwart wit?

Waarom ik het plaatje onderaan het gedicht heb gebruikt zul je wellicht begrijpen. Ieder mens kent Jezus, het verhaal over zijn geboorte, lijden, kruisiging en wederopstanding. Toch is er nog heel weinig bekend over de persoon Jezus, wie hij was, hoe, waarom en waarvoor hij leefde. Zie de volgende link:
<http://www.waaromgeloven.nl/jezuschristus/het-leven-van-jezus>

“De geboorte van Jezus

Ongeveer 2000 jaar geleden werd Jezus Christus geboren. Het klassieke kerstverhaal laat ons zien hoe Jezus geboren werd in een stal. Geen wieg was er voor Hem weggelegd, het enige dat gebruikt kon worden was een voederbak.

De jeugd van Jezus

Over de jeugdjaren van Jezus is niet veel bekend. Eigenlijk spreekt de Bijbel nauwelijks over Hem tot Hij 30 jaar oud is. Het enige verhaal vertelt een gebeurtenis die Jezus meemaakt op twaalfjarige leeftijd. Jezus vertrekt samen met Zijn Vader en Moeder (Jozef en Maria) naar Jeruzalem om te offeren. Als Jozef en Maria weer willen vertrekken kunnen ze Jezus niet vinden in de drukte. Aangezien het druk is gaan ze ervan uit dat Jezus al voor hen uit is gegaan richting hun woonplaats. Als het avond geworden is kunnen zij Jezus niet vinden. Dan blijkt dat Jezus niet aanwezig is maar in Jeruzalem achter is gebleven. Als zij terug gaan om te zoeken vinden zij Jezus in de tempel. Hij sprak met de geestelijken in de tempel en deze waren allen verbaasd over de wijsheid van Jezus. Toen Maria vroeg aan Jezus waarom Hij zijn ouders zo bezorgd had gemaakt gaf Hij een opmerkelijk antwoord. “Wisten jullie dan niet dat ik met de dingen van Mijn Vader bezig moest zijn?” Later in het leven van Jezus krijgen we te zien wat Hij daarmee bedoelde.

De daden van Jezus

Toen Jezus hier op aarde rondliep dacht het volk dat Jezus Israel zou bevrijden van de overheersing van de Romeinen. Terwijl de mensen dit dachten deed Jezus niets in die richting. Hij bond de strijd niet aan en pleegde zelf geen voorbereiding voor een eventuele opstand. Jezus deed anderen dingen. Hij genas blinden, doven, melaatsen, lammen en Hij wekte zelfs mensen op uit de dood.

De boodschap van Jezus

Behalve veel wonderen sprak Jezus veel tot het volk. Een van de onderwerpen die Hij vaak besprak was het Koninkrijk van God. Dit Koninkrijk was geen aards koninkrijk met een aardse koning, maar een koninkrijk van een heel andere orde. In dit koninkrijk zijn niet de sterken belangrijk maar zijn de armen en de nederigen de belangrijkste.

De vijanden van Jezus

Vreemd genoeg kreeg Jezus tijdens Zijn leven behoorlijk wat vijanden. Op het eerste gezicht zou je misschien zeggen dat Hij het met de Romeinen aan de stok kreeg, maar dat gebeurde eigenlijk niet. De grootste tegenstanders van Jezus kwamen uit Zijn eigen volk. De mensen die de Bijbel (het Oude Testament) bestudeerde geloofden niet dat Jezus de Verlosser was. Het grootste probleem vonden zij dat Jezus van Zichzelf zei dat Hij God zelf was. Dit was is de ogen van de Bijbelgeleerden (Schriftgeleerden, farizeeën en sadduceeën) regelrechte godslastering. Het duurde niet lang voor ze plannen beraamden om Jezus te doden...

De dood van Jezus

Een van de meest indrukwekkende momenten in het leven van Jezus is zijn kruisiging.

Hoewel Jezus veel aanhangers had en populair was bij het volk kwam er toch een einde aan Zijn leven. Gedurende de jaren dat Jezus preekte en wonderen deed groeide de haat bij de geestelijke leiders steeds sterker. In de Bijbel lezen we dan ook dat ze op een gegeven moment besluiten om Jezus te doden. Alleen moesten ze nu nog het goede moment afwachten. Met het Pascha werd Hij overgeleverd aan de Romeinen waarna Hij gekruisigd werd. Door te sterven als de Zoon van God nam Hij de straf van de zonden van de wereld op Zich. Hij ging de strijd aan en heeft deze ook gewonnen. Het kruis was niet het einde van Jezus' leven. Er kwam een vervolg. Hij stond na drie dagen weer op uit de dood. De overwinning was behaald.”

Hoeveel mensen zouden dit nog doen? Hoeveel mensen die op dit moment vereerd worden, de ene na de andere prijs in de wacht slepen zouden ervoor kiezen om de lasten van de totale wereld op zich te nemen? Wie zou er nog voor kiezen om dat te doen wat Jezus voor ons deed? Ja, voor ons, omdat hij geen keuze maakte, geen voorkeur had. Hij ieder mens als zijn gelijke zag, omdat hij zonder oordeel was.

Hoe is het mogelijk, dat we in de wereld waarin we op dit moment leven zoveel oordelen? Hoe is het mogelijk dat we in de wereld waarin we op dit moment leven zoveel rangen en standen kennen? Hoe is het mogelijk dat we in de wereld waarin we op dit moment leven zoveel strijd kennen? Juist omdat Jezus er alles aan gedaan heeft om de strijd voor eens en altijd weg te nemen? Was dit de bedoeling wel? Zou Jezus uit vrije wil de keuze hebben gemaakt zijn leven te geven zodat de zonden van de totale mensheid voor eeuwig vergeven zouden zijn? Wat doet het ertoe, wat maakt het uit? Waarom zouden we dit willen weten? Verandert het iets aan de manier waarop we ons leven zouden leven? Zouden we ons leven beteren?

Wie kan er nog zonder oordeel leven? Wie is er nog zonder oordeel? Leren we in het leven wat we leven juist niet dat het hebben van een mening en oordeel erbij hoort?

Wanneer je zonder oordeel of mening bent, lijk je niet meer mee te tellen in dit leven. Wanneer je zonder oordeel of mening bent, wordt jouw stem automatisch opgeteld bij de grootste groep mensen, die wel van zich laten horen, of die een vertegenwoordiger hebben, die voor en namens hen spreekt.. Wanneer je zonder oordeel of mening bent, ben je overgeleverd aan de macht en het recht van de sterkste. Maar is dit ook werkelijk zo? Of denken we dat dit zo is omdat het al jaren zo is geweest? Zal dit ook daarom altijd zo zijn en blijven? Hoe weet je dat zo zeker? Heb je het onderzocht, heb je je er in verdiept of neem jij gewoon alles wat verteld en gezegd wordt voor waarheid aan? Of komt er toch een ommekeer?

Wie ben jij? Watvoor bijdrage levert jouw eigen ik aan het leven op aarde? Hoe gelukkig en blij ben jij met het leven wat je leeft en zelf hebt mogen kiezen voor je geboren werd? Heb jij hier al eens over nagedacht? Ben je hier al eens mee bezig geweest? En wanneer je dit nog niet gedaan hebt, wordt het dan niet de hoogste tijd om daar nu mee te starten? Of ben jij ervan verzekerd dat je nog minstens een heel leven voor je hebt? Wie zal het zeggen? Wie kan dit zeggen? Wie heeft die zekerheid? Zou het doen van de dingen die voor jouw gevoel bij je passen vanaf nu weer prioriteit krijgen? Stel jij vanaf nu dan wel weer prioriteiten? En doe je dit voor jezelf, of omdat het van je verwacht wordt? Doe je het voor jezelf, of kies jij ervoor om iedereen tevreden te houden? Doe jij dit voor jezelf omdat je het nodig hebt, of doe jij het juist omdat je er op die wijze ook voor de ander kunt zijn? Ja, er voor de ander kunnen zijn, is mogelijk, wanneer je wel eerst voor jezelf kiest. Realistisch?

Realistisch of egoïstisch? Die keuze maak jij. Evenals de keuze om te geloven of ervoor te kiezen om dit niet te doen. Door de dingen te doen die bij je passen, die bij je horen, bestaat de kans dat je er voor de ander kunt zijn. Door de dingen te doen die je gegeven zijn, op het moment dat je voor dit leven gekozen hebt, dit leven aanging. Op het moment waarop je dit leven aanging en ervoor gekozen hebt. Omdat je voorafgaand aan de start van het leven mocht zien, hoe dit zou verlopen. Omdat je voorafgaand aan het leven, mocht weten. En om ervoor te zorgen, dat je je de dingen weer zou herinneren die voor jou van belang zijn, de ander kunnen helpen, zonder het leven van deze persoon te bepalen, mocht jij je leven leven. Jouw leven, het leven wat je gekozen hebt, op het moment waarop God jou de keuze liet. Een vrije wil, een vrije keuze, om datgene te doen, wat zou leiden tot jouw geluk, tot jouw leven, de mogelijkheid om te leren, tot het je weer herinneren en uiteindelijk weten.

Weten wanneer je weer bij jezelf zou starten. Weten, omdat je veel meer leert van jezelf, jouw reactie(s) en manier van denken, doen en handelen, dan wanneer je zou proberen om iets of iemand na te doen, door iemand als voorbeeld te zien, in zijn of haar voetsporen te treden. En waarom dit zo is, omdat jij jij bent. Omdat je uniek bent, omdat jij je eigen kwaliteiten hebt, en daarbij, omdat jij de persoon mag zijn die je wilde zijn op het moment waarop je dit leven aanging. Want een eigen wil en een eigen keuze horen bij jouw geboorterecht. Iets wat God ieder mens heeft meegegeven, op het moment waarop hij hen de Goddelijke Ziel ingeblazen heeft. Dat dit ook voor ieder mens zou gelden, is vanzelfsprekend. Voor ieder mens, die geboren is vanuit liefde. Ieder mens die geboren wordt uit ware liefde, tussen twee mensen die van elkaar houden en om elkaar geven. En wie deze mensen zijn, daarover bestaat geen twijfel.

Een man en een vrouw zijn beide nodig om een kind te maken. Een man en vrouw zijn genetisch voorbestemd om voor nageslacht te zorgen. Daardoor beide verantwoordelijk voor het leven van een kind. Ongeacht of zij hun leven met elkaar delen. Ongeacht of zij besluiten om de zorg voor een kind met elkaar te volbrengen. Ongeacht of zij er voor kiezen om vader of moeder te zijn. Want een kind wordt dan wel geboren uit de samensmelting van een zaadcel van de man en een eitje van de vrouw, een kind baren zal door een moeder worden gedaan. Het opvoeden en grootbrengen kan zowel door twee vaders als twee moeders worden gedaan. En ook hierbij ligt de totale verantwoordelijkheid bij de persoon die ervoor gekozen heeft. De persoon (of personen) die ervoor kiest (kiezen), om dit alleen (of samen) te doen. Het kind beslist vervolgens hoe hij (of zij) daar mee omgaat. Omdat een ouder of de ouders nooit voor een kind kunnen beslissen hoe hij (of zij) ermee omgaat.

Ze kunnen het kind met liefde verzorgen, opvoeden en alles doen wat hier “gebruikelijk” bij hoort. Ook dit verschilt weer per persoon en of per paar. De ervaring en herinnering uit het verleden van de ouder (of de ouders) zal hier vaak een grote rol in spelen. Wanneer de ouders hun jeugd, opvoeding en alles wat zij van huis uit meegekregen hebben als positief hebben ervaren zal de jeugd van een kind mogelijk overeenkomsten vertonen. Mogelijk, een ouder kan er ook voor kiezen om een geheel andere wijze van opvoeden en grootbrengen aan zijn of haar kind mee te geven. De reden waarom dit wordt gedaan, zal iedere ouder alleen zelf kunnen geven. Want iedereen is uniek. Ieder mens wordt verrijkt of geplaagd door dat wat hij (of zij) heeft meegemaakt. Door datgene wat hem (of haar) bijgebleven is, van de periode toen zij zelf nog kind waren. En welke eigenaardigheden iemand heeft, verschilt per persoon.

Eigenaardigheden. Een positief woord, omdat het over het karakter van een mens gaat, de eigenschappen die iemand, heeft vanaf zijn geboorte, maar ook aangeleerd wanneer deze nog niet van nature aanwezig zijn (of waren). Welke daarbij sterker of zwaarder meewegen kan ieder mens wel raden. Dat de dingen die van nature aan iemand gegeven zijn, uiteindelijk weer terugkeren, zelfs wanneer een mens andere dingen aangeleerd heeft, zal gedurende het leven bij ieder mens weer duidelijk worden. Duidelijk, voor de persoon die zijn of haar leven leeft, maar daarnaast voor de persoon die met deze persoon samen is, samenleeft of een relatie heeft. In hoeverre de laatste hiermee om kan gaan, verschilt per persoon.

Aangeboren gedrag, is iets wat natuurlijk aanvoelt, ervoor zorgt, dat iemand zich als mens staande kan houden, in iedere situatie en op ieder moment in zijn of haar leven. Aangeleerd gedrag, is iets wat wanneer dit niet overeenstemt met wat iemand van nature heeft, uiteindelijk tegen gaat spreken. Dit is vaak ook de reden waardoor mensen ziek worden, waardoor mensen afwijkend gedrag gaan vertonen en wat ervoor zorgt dat iemand in eerste instantie van zijn naaste maar uiteindelijk ook van zichzelf vervreemd. De enige manier om dit tegen te gaan, is er voor te zorgen dat deze persoon weer zichzelf wordt. Zichzelf, de persoon die hij (of zij) was en mocht zijn vanaf het moment waarop hij voor het leven heeft gekozen. De persoon die hij (of zij) mocht maar ook nu nog steeds mag zijn. Een persoon met eigenwaarde. Een persoon die begrijpt dat dat wat hij (of zij) als prettig ervaart ook goed voor hem (of haar) is. Goed voor hem (of haar) omdat het natuurlijk aanvoelt. Omdat het ervoor zorgt dat je als mens jezelf kunt zijn. Jezelf zijn, puur en vanuit het gevoel dat jij wanneer je volledig jezelf bent, ook volledig in je kracht staat. Alles loopt zoals jij dit wilt. Omdat het je een goed gevoel oplevert, je tevreden bent.

En wellicht nog belangrijker, je het gevoel geeft dat je ertoe doet. Dat jij het waard bent om dit leven te leven. Dat jij het waard bent om jouw leven te leven. Dat jij het waard bent, om er te zijn. Te zijn, omdat je bent wie je bent. Omdat je de dingen doet, die je doet, en omdat je er bewust en met heel je hart en ziel, kortom jouw wezen voor kiest. Want wanneer je dit doet, zal ook iedere vezel in jou, ervoor zorgen dat je je goed voelt. Zal ook iedere vezel in jou ervoor zorgen dat dat wat je doet een bijdrage levert aan jouw welbevinden en jouw welzijn. Dat het volledig jezelf kunnen zijn ervoor zorgt dat je je goed voelt, spreekt dan ook voor zich. En ieder mens die dit zo voelt en ervaart zal dit beamen. Wanneer je de dingen doet waarbij je je goed voelt, kun je ook veel meer dan wanneer je de dingen doet die tegen je gevoel ingaan. Tegen je gevoel, voelt letterlijk als tegennatuurlijk, omdat het niet bij je past en niet bij je hoort. Zelfs zo dat het je kan schaden. De beslissing om door te gaan met dat wat goed voelt, of tegenovergestelde ervan, is natuurlijk weer aan jou. Omdat ook dit bij een vrije keuze en eigen vrije wil hoort. Jij mag kiezen, zelfs wanneer het je schaadt, en je er uiteindelijk zelfs ziek van wordt.

Waarom doen mensen eigenlijk de dingen die hen schaden, waardoor en waarbij ze zich niet goed voelen of zelfs ziek worden? Wat zorgt er nu eigenlijk voor, dat je als mens kiest voor iets waar jij jezelf mee schaadt? Is het omdat we van nature iets meegekregen hebben om dit te onderzoeken, of omdat het beseffen van het tegenovergestelde alleen maar mogelijk is wanneer je het eerste ervaren hebt? Ja, wie zal het zeggen? En hoe belangrijk is het om dit te willen weten en bevestigd te zien? Wanneer iets namelijk schadelijk voor een mens is, zal de ervaring, of een negatief gevoel er uiteindelijk voor zorgen dat iemand voor zichzelf kiest. Dat veel dingen op de lange termijn schade op kunnen leveren is echter een feit.

Een feit, omdat er zoveel dingen zijn in een mensenleven waar dit voor geldt, dat een ander antwoord hieraan geen recht zou doen. Het gebruiken van, het doen van maar met name de gedachte over of aan, zorgt er in de meeste gevallen voor dat er een tijdelijk goed gevoel aan vast zit. Een goed gevoel, waardoor mensen ervoor kiezen om dit meerdere keren te willen herhalen. Meerdere keren te willen voelen. En op die wijze wordt het goede gevoel, of beter gezegd het tijdelijke van je beter voelen, iets om naar uit te kijken. Iets wat bij veel mensen de start is van een verslaving. Een verslaving, start met een gevoel van welbevinden, iets wat je voldoening geeft, wat je blij maakt of soms zelfs alleen even het gevoel geeft, dat pijn, verdriet, het je eenzaam voelen of iets “in die geest” er even niet meer is. De afwezigheid van negatieve gevoelens en emoties is voor veel mensen aanleiding om ergens mee te starten en er uiteindelijk tot in lengte van dagen mee door te gaan, zelfs wanneer het eerste fijne gevoel er niet meer is. Dat juist de gedachte aan dit gevoel ervoor zorgt dat mensen door blijven gaan met dat wat hen ooit tijdelijk even of zelfs ooit eenmalig heeft opgefleurd, zal iedereen kunnen begrijpen. Zie het als troost, een tijdelijk gevoel van welbevinden, soms zelfs pijnvrij of even verlost van negatieve emoties en of gedachten.

Dat troosten op heel veel verschillende manieren mogelijk is weten de detailhandel en de farmacie als geen ander. Dat de echte pijn of andere negatieve emotie vaak niet meer verdwijnt, bij herhaald gebruik van stimulerende, kalmerende of welk activerend of onderdrukkend middel dan ook, is een feit. De gedachte aan het eenmalig vrij zijn van een hinderlijk of storend gevoel, een reflex of afwezigheid van een dergelijke gedachte, kan wel aanleiding zijn tot het door blijven gaan geeft, weten de fabrikanten al jaren. Het Pavlov effect. Een psychologisch reflex, in eerste instantie uitgetest op honden.

Een test die voor zowel honden, andere dieren, maar ook zeker voor mensen geldt, die niet meer bij hun gevoel staan. Die van hun ware zelf verwijderd zijn. Die juist dan weer terugvallen op hun oerinstinct, de manier om te overleven. Overleven, ongeacht wat daar de aanleiding of achterliggende oorzaak of reden ook van mag wezen. Dat men er bij dit fenomeen voor gekozen heeft, om na de positieve bevindingen en reacties bij dieren dit ook door te voeren bij mensen, is natuurlijk een “gouden greep”. Ja, zo zou je het kunnen zien. Dit geldt dan wel voor wat betreft het stimuleren van de economie. Voor de rest is het de start van de achteruitgang, van het verval.

Men heeft, door dit fenomeen toe te passen op mensen, de positie en de geloofwaardigheid van alles wat er is en bestaat volledig in het geding gebracht. De wetenschap daarmee volledig verkwanseld. De wetenschap die bedoeld was en zou zijn voor het algemeen belang, is hierdoor niets meer dan een ordinaar ruilmiddel geworden. Een middel waar net als in de gezondheidszorg en andere hulpverlenende branches, hierdoor ontzaggelijk en onmenselijk veel geld mee verdiend wordt. Waar ontzaggelijk en onmenselijk veel geld in omgaat. De start van commercie, genaamd economie. De werkelijke reden voor het creëren van de onbalans en het in stand houden ervan? Wanneer mensen geholpen zouden worden bij het ontwikkelen van een verslaving zou de economie groeien en zouden heel veel mensen werk hebben. Zekerheid in iedere tak van sport.

Maar heeft men ook nagedacht over het stopzetten van deze tendens? Het lijkt er nu namelijk steeds meer op, dat deze geen grenzen meer kent, waardoor de crisis onvermijdelijk was. Dat ook nu het domino effect geldt, zul je begrijpen. En zoals Wikipedia zegt, geldt dit in overdrachtelijke zin. Zie ook de volgende link: <http://nl.m.wikipedia.org/wiki/Domino-effect>

En natuurlijk heb ik me best eens afgevraagd waarom ik dit mag weten. Omdat ik er niets mee doe in eigen belang, en daarnaast zal het ongetwijfeld te maken hebben met alles wat ik in mijn leven heb mogen meemaken. De studie(s) die ik heb mogen doorlopen, wat ik mocht doen op arbeidsgerelateerd vlak, de mensen die ik heb mogen ontmoeten en alle reacties van de mensen in mijn omgeving en ver daarbuiten. Mensen waarmee ik ben opgegroeid, waarmee ik heb gewerkt, een sport mee heb beoefend, mensen die ik dankzij mijn moeder, vader, Ulrich of andere familieleden heb ontmoet. En natuurlijk mensen die zomaar op mijn pad kwamen. Voorbestemd of toeval? Ik geloof in het eerste. Ik vertrouw erop, dat niets voor niets is in het leven. We daarom ook alles mee mogen maken, ervan kunnen en mogen leren, omdat het ons helpt, de persoon te worden wie we werkelijk zijn. Het heeft mij geholpen te worden wie ik ben. De persoon die ik mocht zijn, op het moment waarop God mij de keuze voor dit leven gaf. Om van te leren, me de dingen te laten herinneren waardoor ik weer zou weten. Weten wie ik ben, daarnaast weten wat mijn eigen bestemming is, wat mijn doel is en wat ik mag doen, met het leven wat ik leef. Een leven wat in het teken staat van zuivere gevoelens, zuivere emoties, en onvoorwaardelijke liefde voor iedereen die en alles wat leeft. Het door mij verkozen leven. Daarbij ben ik zeker niet de persoon die als voorbeeld geldt voor hoe iemand zijn of haar leven moet leven. Ik wil wel het voorbeeld zijn voor mezelf, daarbij niemand tot last of hinder zijn en daar waar mogelijk mijn energie inzetten voor een hoger doel: Het algemeen belang! Iets waar ieder mens, dier en moeder natuur bij gebaat is. Omdat het me wezenlijk pijn doet wanneer ik het tegenovergestelde zie, hoor, voel en ervaar. Ik vanuit mijn hart weet, dat het anders hoort te zijn. En we, God zij Dank, vrij van leed, pijn en verdriet ons leven mogen leven.

Dank je wel dat ik mezelf mocht zijn!

De zin of omschrijving van waaruit ik mijn oprechte dankbaarheid, laat zien, deze verwoord is, spreekt en blijkt. De diepere betekenis te mogen leren kennen, van mijn leven, onvoorwaardelijk, vanuit liefde, door U gegeven, om mijzelf compleet te maken, uit eenwording, heelzijn, verrijkt.

Mooi, omdat ik nu de reden mag kennen, van elke onbalans, niet langer verborgen, of bedekt, afgewikkeld, laagje voor laagje, ongebonden, vrij van, zoals het behoort te zijn. Meteen begrijp, dat wie niet bij zichzelf staat, om welke reden dan ook, zal blijven worden geconfronteerd met onnodig veel leed, tomeloos verdriet en een constante ondefinieerbare pijn.

Door me dit te herinneren, het te herkennen, te erkennen en daarbij natuurlijk ook de honderd procent acceptatie. Weet ik als geen ander, de oorzaak, de reden, maar ook de daarbij behorende gevolgen nadien, voorbestemd, of deels gestimuleerd door commercie, de economie, manipulatie.

Positief praten over mensen, is mogelijk, doe ik zover ik kan, over gebeurtenissen deels en vaak ook helemaal niet meer. Want wanneer ik de achterliggende reden tot me door laat dringen, kan ik niet anders dan verdrietig zijn, dat hebzucht lijdt tot zoveel teleurstelling, zoveel pijn en dat keer op keer.

Verandering heb ik, naast het mezelf mogen zijn, hoog in het vaandel staan en is voor mij een constante factor en doel. Daarbij, ook de realiteit niet uit het oog verliezen, dat wat er nu speelt, wat mogelijk is, zelfs wanneer dit voor velen nog niet duidelijk is, voor mij zeer zeker, vertrouwd, doordat ik weet dat het nodig is, vanuit mijn hart een oergevoel.

De liefde voor mijn medemens, iedereen die en alles wat leeft, op deze aarde en ver daarbuiten, zal mij kracht blijven geven. Om de dingen te doen, die in het Algemeen Belang zijn, een hoger doel dienen, voor jou, voor mij, onze medemens, en alles wat er is en bestaat, onvoorwaardelijk gegroeid, leven.

Een leven is voor ieder individu en alles wat op deze aarde een bestaansrecht heeft opgebouwd, daarbij zijn of haar sporen heeft verdiend, iets magisch, onbeschrijfelijk fragiel. Wanneer je daar de waarde van inziet, door je er dagelijks weer even bewust van te zijn, er even bij stil te staan, uit dankbaarheid, zonder het geven van een oordeel, omdat het je wat doet, alsof je erdoor betoverd bent, vanuit je hart, je ziel.

Dit belang van aandacht voor mezelf, als mens, voor mij als vrouw, vriendin, dochter van, tante, buurvrouw en persoon. Was waarschijnlijk mijn grootste verandering, omdat ik het niet gewend was, de ander voor mijzelf plaatste, zonder reden, zonder dubbele agenda, omdat dit goed voelde, gewoon.

De ander en alles wat ervoor zorgde dat ik maar niet aan mezelf hoefde te werken, met mezelf bezig hoefde zijn, doordat ik het druk had, geen tijd, waardoor ik ontweek. Jazeker, ook ik heb moeten leren, door confrontaties met de realiteit, werkelijk, het ging niet vanzelf, ik moest aan de slag, iedere dag, het was niet voldoende wanneer ik toekeek.

Want toekijken, is iets, wat iemand doet, die zich bewust of onbewust van zijn/haar verantwoordelijkheden ontrekt, door een passieve houding aan te nemen, deze als veilig te zien. Ogenschijnlijk, wel te verstaan, want niets is minder waar, een instinker, bedrieglijk, doordat het de waarheid verhult, onder het sausje van nu, “de werkelijkheid” bovendien.

Waarheid, werkelijkheid en realiteit, zouden in feite gelijk moeten zijn, in grote lijnen, detail en alles wat erbij hoort. Zeker omdat het om mensen gaat, niemand uitgezonderd, waar je ook geboren bent, wie je ouders zijn, wat zij hebben gedaan, ieder mens is van waarde, uniek in eigen soort.

Waarde, vrijheid en uniciteit, zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, staan in verhouding, als de jaargetijden tot een jaar, de minuten tot een uur, aarde, water, wind en vuur. Nodig om te kunnen leven, voor ieder mens gelijk, niet bepaald door banksaldo, opleiding, rang of stand, gelijk, onderverdeeld per seizoen, tijdstip, plek op aarde, de natuur.

Vanaf het moment, waarop ik op mezelf teruggeworpen werd en deed wat ik het liefst wilde doen, voor mij, daarbij voor ieder ander, een gevoel van er toe doen, er mogen zijn. Werden heel veel dingen duidelijk, alsof de mist optrok, ik vanuit een niet ziende positie mocht zien, vanuit een niet horende positie mocht horen, vanuit onwetendheid mocht weten, ongeacht de persoon, het onderwerp, groot of klein.

Weten omdat ik er niets anders mee voorheb, dan het beste willen voor de wereld, alles wat leeft, inclusief mens en dier. Houden van, is meer dan een woord, voor wat hoort wat, is onvoorwaardelijk, is te verdelen, geeft een mens plezier.

Plezier in het leven, krijg je, wanneer je geen verwachtingen meer hebt van mensen die je kent, die naast je staan, die je als vrienden of familie ziet, omdat zij iets voor je betekenen. Jezelf zijn, in iedere situatie, in mijn geval mezelf zijn, is wat mij geholpen heeft, er nog dagelijks toe bijdraagt, dat ik erop vertrouw, niet opgeven, door te danken en bidden, verder te gaan met dat wat mijn hart zegt, mezelf zijn, daarop rekenen.

Het klinkt zo eenvoudig. Dat dit niet altijd zo is weet ik maar al te goed. Zeker wanneer je als mens geleefd wordt, of beter gezegd, je laat sturen door alles wat moet, wat je jezelf op de hals hebt gehaald, vanaf het moment waarop je gekozen hebt voor een bepaald leven. Dan zul je je verwachtingspatroon keer op keer bij moeten stellen en wanneer je daarnaast samen bent met iemand in het leven, ook gehoor geven aan het of een verwachtingspatroon van de ander. In hoeverre je dit moet blijven doen, wanneer je ziet dat het leven wat je voor ogen had, één van jullie beide, of beiden schaadt, daarin zul jij een keuze moeten maken. Ik heb die keuze op tijd gemaakt.

Op tijd, omdat langer doorgaan met het tegen beter weten in opleven naar de verwachtingen van de ander, of beter gezegd de totale maatschappij, er zeker voor gezorgd zou hebben dat ik mezelf compleet verloren zou zijn. En ten koste van wat? Ten koste van mijn gezondheid, mijn leven en alles wat daarmee gemoeid gaat. Ten koste van het leven van de personen waar ik mee samen ben, waar ik mee samen woon, werk en leef. Want, dat zij daarmee geraakt zouden worden, was vanaf dat moment meteen al duidelijk, de signalen zelfs al zichtbaar. Ik heb de verantwoordelijkheid op me genomen. Ben in de bres gesprongen voor. Of dit me uiteindelijk goed heeft gedaan? Ja, in mijn geval zeker wel. Omdat ik niet zou kunnen leven met de gedachte dat ik iets zou moeten doen, waar ik niet volledig met mijn hart achter zou staan. Dingen waarbij ik heel sterk voelde, dat hier mensen aan ten onder zouden gaan. En of dit nu voorafgaand bewust of onbewust gepland was, dat laat ik daarbij in het midden. Dat er meerdere mensen de dupe zouden worden van het spel wat er gespeeld werd, dat stond buiten kijf. Ik kon me niet meer vinden in de spelregels, omdat ik de afloop al wist. Ik wist dat er mensen gedupeerd zouden worden. De reden waardoor ik afgehaakt ben of zelfbehoud?

Ja, dat zou het kunnen zijn of heeft het toch meer om het lijf? Want vanaf het moment dat ik voor mezelf gekozen heb, heb ik heel veel mensen kunnen en mogen helpen. Heb ik er voor heel veel mensen kunnen zijn. Mensen die mijn hulp en energie konden gebruiken. Daarnaast de mensen die mij na aan het hart staan. De mensen waar ik iets voor betekenen, de mensen die van mij houden. De mensen waar ik iets voor wilde doen, waar ik iets voor wilde betekenen en de mensen waar ik om geef.

Dat ik ook hier natuurlijk weer een variëteit aan relaties bedoel, zul je begrijpen. Want allereerst betreft het de mensen waarvan ik houd, naaste familie, vrienden en mensen die ik op watvoor manier in de loop der jaren heb leren kennen. Mensen, die iets voor mij betekenen, door de tijd die ik met hen doorgebracht heb. Mensen, waarvan ik dingen heb geleerd, doordat zij zeer persoonlijke verhalen maar ook hun eigen emoties met mij hebben gedeeld. Daarnaast mensen, die door hun handwijze heel duidelijk hebben laten zien, wat er allemaal mogelijk is. Want ook zij spraken uit ervaring, vanuit hun ware zelf. En in hoeverre zij alles tot in detail met mij gedeeld hebben, is daarbij niet van belang. Omdat ik, wanneer er soms details in het gesprek miste, toch mocht begrijpen. Waardoor ik alsnog mocht weten, wat de oorzaak was, door te voelen. En enkel en alleen, omdat ik dit nooit zou gebruiken om er zelf beter van te worden, maar wel om er ieder ander mee te helpen die erom vraagt. Ik zie dit als een groot goed, een waar geschenk.

Een geschenk en iets waar ik heel veel mensen, die er bewust of onbewust voor kiezen juist mee kan en mag helpen. Mensen, die op dit moment in een uitzichtloze situatie zitten. Mensen, die keer op keer terugkomen op hetzelfde punt. Mensen, die steeds geconfronteerd worden met de problemen die zij zelf in stand houden door de reacties die zij geven. Actie reactie?

Ja natuurlijk, oorzaak en gevolg, actie reactie! Dat dit op ieder vlak zo is, zul je ongetwijfeld begrijpen. Want hoewel ik zojuist heel duidelijk heb aangegeven dat ik voor mezelf gekozen heb en dat ik in iedere situatie mezelf wil kunnen zijn, zijn er zoveel mensen die ervoor kiezen om dit nog steeds niet te doen. Omdat zij de confrontatie met hun naasten, instanties of wat dan ook niet aan willen gaan. Of zou dit de confrontatie met zichzelf zijn? De waarheid kan hard zijn. Stelt ons wel in staat, om de dingen die niet lopen te wijzigen. Stelt ieder mens in staat, om iets te veranderen, wanneer zij er letterlijk ziek van worden. Omdat ook hierbij, het oorzaak en gevolg, actie reactie principe geldt. Een keuze of ongelukkige samenloop van omstandigheden? Ja, dat laatste willen we geloven. Want er is toch geen mens die ervoor kiest om ziek te worden, te zijn?

Ja, dat zou ieder mens zichzelf eens af moeten vragen? Zouden we er bewust voor kiezen of is het werkelijk een samenloop van omstandigheden? Dan volgt meteen de volgende vraag: Zouden zij er bewust voor kiezen om zich als ondergeschikte op te stellen? Zouden zij er bewust voor kiezen om net als Jezus het leed van de hele wereld en alle mensen te willen dragen? Of is dit alleen het leed van de mensen waarvan zij houden, die hen dierbaar zijn? Ja en nee. Een kind kiest er vaak voor om de problemen, verstoringen in de energiehuishouding van de ouder, (of één van de ouders) te verwerken. Let wel, een kind wat zich verantwoordelijk voelt! Een kind wat geboren is om recht te doen. Goed te maken wat de ouder, of beide ouders als onrecht ervaren, als pijnlijk. Verdriet, om welke reden dan ook. Er is geen enkel kind wat niet reageert op het verdriet van de ouders. Dat dit ook de andere kant op kan gaan, weet ik als geen ander. Een kind kan ook de ouder, die zichzelf schuldig voelt, een ontzaggelijk naar gevoel bezorgen, door hier bewust of onbewust op te reageren. Een reactie die trefzeker is.

Alleen de ouder die vast zit in het eigen verwerkingsproces zal dit niet in de gaten hebben. Zal niet inzien dat het kind reageert zoals het doet. Zal niet zien dat het kind de zelfreflectie is van zijn of haar eigen gedrag. Het kind, de spiegel van dat wat de ouder voelt, dat wat de ouder als pijnlijk heeft ervaren, of zelfs dat wat de ouder jarenlang zelf op bewust of onbewust niveau heeft gedaan of meegemaakt. Omdat het kind dit signaal oppakt, vanaf het moment waarop de ouder dit uitzendt.

Er zijn maar weinig kinderen die zich realiseren dat zij zichzelf mogen zijn. Ze niets hoeven te doen, met de signalen die de ouders uitzenden. Omdat ze zich niet in de voetsporen van de ouders hoeven te begeven. Omdat zij het recht hebben zichzelf te zijn, daarbij een eigen geschiedenis te creëren, te schrijven. Geschiedenis, door het opdoen van eigen ervaringen, door het zelf vallen en opstaan. Want alleen wanneer iemand zelfstandig is en eigen verantwoordelijkheid neemt, is hij of zij in staat zijn of haar eigen persoonlijkheid te vormen. Is iemand in staat om zichzelf te kunnen zijn. Ongeacht welke ouders hij of zij heeft. Ongeacht welke opvoeding hij of zij krijgt, ongeacht wat zijn sociale, culturele of maatschappelijke achtergrond is, en/of opvoeding hem of haar meegeeft. Omdat ieder mens zichzelf zou moeten kunnen en mogen zijn. Elke ouder dit zijn of haar kind mee zou moeten geven, vanaf het moment waarop het geboren wordt. Het moment waarop zij ervoor kiezen om vader of moeder te zijn. Ervoor kiezen om de verantwoordelijkheid voor het willen krijgen van kinderen aan te gaan. Want een kind is naast een toevoeging of aanvulling van het geluk van de ouders, bovenal een uiting van liefde. Onvoorwaardelijke liefde. Onvoorwaardelijk, zonder verwachtingen, goed zoals het is, op elke manier en in iedere hoedanigheid. Wanneer je dit als ouder beseft, zal alles goed zijn, zal het kind zich kunnen ontwikkelen als een volwaardig mens, eigen persoon.

Want dat ieder mens zichzelf zou moeten kunnen en mogen ontwikkelen tot een volwaardig eigen persoon, is iets wat God de mensheid uit onvoorwaardelijke liefde heeft meegegeven. Daarbij heeft Zijn Zoon Jezus, dit nog eens extra versterkt door het schrijven van de tien geboden in het hart van ieder mens.

En wanneer ieder mens er weer voor kiest om naar zijn (of haar) hart en zijn zuivere gevoel te luisteren, dan zal ook iedereen weer zichzelf zijn. Het zuivere gevoel, het geweten. Dat wat alle regels en wetten overbodig maakt. Dat wat ervoor zorgt, dat we in liefde en geluk met onszelf en elkaar kunnen leven. Het zuivere gevoel, waardoor negatieve emoties niet langer aan de orde zijn. Het zuivere gevoel, dat wat ervoor zorgt dat vertrouwen de angst laat verbleken en zelfs verdwijnt. Het zuivere gevoel, waardoor oordeel en het hebben van een eigen mening er nooit meer toe zal leiden dat mensen worden gedupeerd of uitgesloten. Zodat zij op geen enkele wijze nog de mindere zullen zijn. Want God heeft de mensen geschapen uit liefde, onvoorwaardelijke liefde. En omdat Jezus dit zonder hierover geïnformeerd te zijn door Zijn Vader vanuit Zijn hart begreep. Hij daarom, uit liefde voor zijn Vader, wilde sterven, om recht te doen. Om datgene te doen, waardoor ieder mens weer op een volwaardige manier zijn of haar leven zou kunnen en mogen leven. Omdat Hij net als God de wereld liefhad.

(Johannes 3:16). GODS LIEFDE

"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, doch "t eeuwig leven hebbe" .

Het gedicht, "*Dank je wel dat je mijn vader bent*", zal bij vele mensen ongetwijfeld nu een vanzelfsprekend vervolg zijn.

Dank je wel dat jij mijn vader bent

Toen ik de titel binnenkreeg van dit gedicht, wist ik absoluut nog niet wat ik hiervan moest denken, wat ik me erbij voor zou kunnen of mogen stellen, laat staan dat ik er meteen een oordeel of mening over had, er iets over dacht te weten.

Drie vaders, waarvan één met een hetzelfde DNA- profiel, wellicht overeenkomstige genetische en uiterlijke kenmerken of eigenschappen, de ander die mij heeft opgevoed, veel heeft geleerd, door een voorbeeld te zijn, de derde, zo ik nu weet, de allergrootste beïnvloeder, door Zijn Zoon Jezus, waaraan ik de 10 geboden die in mijn hart geschreven staan te danken heb, het geweten, het verschil tussen goed en kwaad geheten.

Mijn moeder, als verbinding, of beter gezegd, de schakel tussen deze drie mannen, wanneer ik uitga van al het bovenstaande, wat ik reeds heb mogen ervaren, inmiddels erken en accepteer, door het me opnieuw te herinneren, eerst onbewust, daarna bewust, door nu werkelijk te weten, te zien.

Het me opnieuw herinneren, was niet altijd eenvoudig, soms zelfs een regelrechte uitdaging, ervoor openstaan, zonder een oordeel of mening te hebben, heeft me hierbij zeker geholpen, het moment van de waarheid aan te kunnen bovendien.

Niets is wat het lijkt, en alles is wat het is, iedere dag een nieuwe kans, mogelijkheid, om te mogen ontdekken, te mogen ervaren, er te mogen zijn, als mezelf, de persoon die ik verkoos te zijn, voor ik dit leven aanging, ervoor koos om dit leven te leiden en vervolgens naar eigen inzicht te leven.

Eigen inzicht, voorbestemd, deels geënceneerd, omdat het zo behoort te zijn, geboorterecht, mezelf zijn, door het geweten gestuurd, een juiste verhouding tussen nemen en geven.

Wie anders dan een goede vader, zou dit zijn kind, zijn eigen nageslacht, de persoon die in zijn voetsporen treedt, door het geven van een vrije wil, daarmee de verantwoordelijkheid en vertrouwen voor een mooi leven, misgunnen of onthouden?

Daarom mijn dank, aan alle vaders, die in mijn leven een rol hebben gespeeld, dit nog steeds doen, en altijd zo zal blijven, door de ervaring en alles wat ik heb meegekregen en mogen leren omdat ik om hen geef zij daarbij op mij vertrouwden.

Ik, de onwettige dochter, die naast een speciale rol in het leven van alle drie de mannen, een bijzondere taak heb meegekregen, uit vrije wil, door voor dit leven en mijn ouders te kiezen, daarnaast een belangrijke taak heb te vervullen.

Hoe klein ik me soms ook voel, zo groot is de energie, die mij bereikt, van iedereen die en alles wat leeft, waardoor ik op ieder moment met hen verbonden ben en mag weten, hen mag helpen, wanneer zij dit bewust of onbewust vragen of willen, daarbij een extra taak, recht doen, dat wat ervoor zorgt dat we de hemel weer op aarde ervaren, door zonder te schaden, weer open kaart te spelen, de waarheid onthullen.

Eigen verantwoordelijkheid, dat wat ervoor zorgt dat de aarde weer een plaats zal zijn voor iedereen die en alles wat leeft.

Uit onvoorwaardelijke liefde, goed doen, de ander helpen, vanuit de juiste intenties, zodat een ieder krijgt wat hij geeft.

En ik ben alle vaders oprecht dankbaar. De vaders, die ik in mijn leven heb ontmoet. Omdat ik en daarnaast ook mijn ouders, Ulrich en alle andere mensen die ik mocht leren kennen in mijn leven, er zonder hen niet zouden zijn geweest. Daarbij Onze Lieve Heer, voor het feit dat hij zoveel vertrouwen in de mensheid stelde, waardoor we als mens allemaal de kans hebben gekregen, om te leven, leren, herinneren, te weten. Het is ons gegeven. Ieder van ons en niemand uitgezonderd. Ook al laat de maatschappij ons vaak anders denken. Door het als een voorrecht te zien wanneer iemand door kan leren en kan gaan studeren. Ja studeren of overnemen wat ooit iemand bedacht heeft en al jarenlang wordt voorgekauwd, tegen beter weten in?

We zijn gaan geloven in dat wat de maatschappij ons leert, dat wat de televisie ons laat zien en wat de media iedere dag opnieuw aan een ieder van ons probeert te slijten. Ook dit keer, voor een deel, tegen beter weten in. Want eerlijk is eerlijk, wie zou er kunnen bedenken dat al hetgeen we leren, wellicht helemaal niet bedoeld is om ons de kans te geven ons te ontwikkelen, maar het tegenovergestelde ervan? Ons mee laten werken om de wereld draaiende te houden. De wereld ja, die moet blijven draaien, dat is nodig om te leven. Om te kunnen leven wel te verstaan. Om een bestaan op te kunnen bouwen. Om iedereen die leeft van voeding en de dagelijkse benodigde hoeveelheid vocht te voorzien. Om datgene te doen, wat ervoor zorgt, dat we in liefde, geluk en gezondheid kunnen leven. Een leven leiden, in plaats van een leven lijden. Want dit is toch wat iedereen wil, de gewenste situatie? Of zie ik het verkeerd, is dit niet wat we willen? Hoeveel mensen lijden er op dit moment in leven? Hoeveel mensen kennen er nog een leven zonder pijn, leed en verdriet? Hoeveel mensen zijn er nog oprecht gelukkig en daardoor meteen volledig gezond?

Kun jij het me zeggen? De cijfers van de mensen die lijden aan een bepaalde ziekte, de mensen die ergens door gehinderd worden, hinder van ondervinden of de mensen die op welke wijze dan ook in de problemen zitten, zijn alom bekend. Dit in tegenstelling tot de positieve gegevens. We denken deze wel te kennen, door het te koppelen aan rijkdom, geld en bezittingen. Maar wanneer iemand op een, zoals wij zeggen respectabele leeftijd komt te overlijden, weten we vaak niet eens iets over deze persoon. Wanneer er in de krant of het nieuws aandacht aan besteed wordt, dan is het iemand die op welke wijze dan ook ooit eens iets gepresteerd heeft of in de belangstelling heeft gestaan. En heel soms, een enkele keer, wanneer iemand echt heel oud geworden is, wordt daar even tijd en aandacht aan besteed. Uniek? Tijd lijkt iets, wat een mens bijna niet heeft.

Tijd, een begrip wat ingedeeld kan worden in eeuwen, decennia, jaren, maanden, weken, dagdelen, uren, minuten en secondes. Alleen in de sport en tijdsbepalende beroepen en bij specifieke bezigheden wordt er nog gebruik gemaakt van kleinere tijdsbenamingen. Het bijzondere is echter, dat er niemand ter wereld is, die daar iets aan zou kunnen wijzigen, tenzij we de zomer en de wintertijd meetellen. Omdat ook dat iets is, wat ervoor gezorgd heeft dat de mens zijn tijd optimaal benut. Optimaal, gezien het feit dat er een langste dag en een kortste dag van het jaar is. De uren blijven wanneer je deze twee tegen elkaar wegstreept, gelijk. Alleen “de gevolgen” die de zomer en wintertijd voor sommige mensen met zich meebrengt, dat is een heel ander verhaal. Want zomertijd, betekent langer genieten van het licht, langer opblijven en meer activiteiten, meer energie en daardoor ook meer werk kunnen verzetten. De winter en de tijd die daarmee gemoeid gaat, heeft voor een evenzo grote groep mensen het tegengestelde effect.

Een natuurlijk iets of toch niet? Mensen vormen onderdeel van de natuur en alles wat daarmee gemoeid is en eraan gepaard gaat. Dat de mens ook weer met en volgens de natuur zal moeten gaan leven is iets wat nog niet bij iedereen duidelijk is. Hoe lang zal het nog duren voor de mensen werkelijk wakker worden? Voor de ogen werkelijk open gaan, voor ze gaan zien dat er voor alles wat er gebeurt (is), een aanwijsbare oorzaak is en de gevolgen die daaruit voortkomen, alles te maken heeft met hetgeen eraan vooraf gaat? Daarom is iedereen schuldig maar ook onschuldig. Want, wanneer mensen bewust zouden weten dat er iets gedaan wordt wat niet in de haak is, dan zouden ze daar vanzelf hinder van gaan ondervinden. Hinder, als in leed, verdriet en pijn. Hinder, als in onvermogen, een proces, wat ervoor zorgt, dat je de dingen niet kunt, die nodig zijn. Hinder, als iets wat vanuit het universum ervoor zorgt dat iets niet langer mogelijk is. Omdat het niet jouw taak is en niet de manier waarop jij jouw doel mag of zal ik zeggen doel moet bereiken? Is dat wat er werkelijk gaande is? Dat je dan wel een vrije wil en eigen keuze hebt vanaf je geboorte, je in het leven wat je leeft eraan herinnerd wordt wat je werkelijk mag doen, omdat het leven je anders tegenhoudt, je stopt. Het je onthoud.

Dit laatste is een mooi woord omdat het ook dit keer weer een dubbele betekenis heeft. Onthouden betekent, opnemen, als opslaan, memoriseren, om het je later te kunnen herinneren en niet vergeten. Daarnaast betekent het achterhouden, afwijzen, afwimpelen, afslaan, abstineren, bedanken, niet geven, niet toestaan, ontzeggen, spenen, vasten en weigeren. Dat je hier je vraagtekens bij kunt hebben is mogelijk. Welke variant van onthouden jij kiest, dat mag jij bepalen, of wordt dit toch ook deels gestuurd door je geweten. Omdat het je herinnert aan een periode die je al eerder hebt doorgemaakt. Een terugblik.

Een herinnering of terugblik, waardoor je mag weten en ook begrijpt wat de gevolgen zijn. De gevolgen die zichtbaar worden wanneer je iets wel of juist niet doet? Wat zou hier achter schuil gaan: het menselijk brein, het hart, of toch het geweten? In ieder geval twee van de drie, het hart en het geweten. Want beide zijn verbonden door energie. Een of het energieveld, de bron waar we allemaal aan gelinkt of mee verbonden zijn, niemand uitgezonderd! Dat wat functioneert als een soort recht en wetsysteem. Het recht en wetsysteem van de natuur, ons lichaam en van iedere persoon die leeft. Zoals het hoort te zijn. Onderdeel van alles wat er is en bestaat. Bedoeld om ons te corrigeren en ons eraan te herinneren waarom het zo belangrijk is om de dingen te doen die bij ons passen, die bij ons horen en natuurlijk dan ook meteen het tegenovergestelde, wat niet bij ons hoort en niet bij ons past, omdat we er ziek en ongelukkig van worden. Door het te voelen, maar daarbij ook zelf na te denken, kunnen we ons leven zo goed mogelijk leiden, zo gezond mogelijk.

Ik ken zowel de positieve als de negatieve zijde van de medaille, de juiste en de keerzijde. Meteen het moment waarop ik besloten heb om weer volledig voor mezelf te kiezen en daarbij ook voor mezelf te denken. Het moment waarop ik besloot om me weer volledig te leiden door mijn gevoel, omdat het gevoel geen twijfels kent, het gevoel geen andere betekenis aan woorden koppelt en vertrouwen geeft. Omdat het gevoel in verbinding staat met mijn hart en mijn geweten. Het zuivere gevoel weet precies of iets juist of onjuist is. Het gevoel wat sinds jaar en dag de trouwste raadgever van ieder mens is. Het gevoel wat je laat weten wat te doen en wat te laten. Wat te onthouden en te onthouden. Omdat je dan ook pas werkelijk voelt wat goed voor je is, omdat het zo hoort en ons gegeven is.

Omdat ik net als jij een kind ben van twee ouders, daarnaast een kind wat geboren is uit liefde, met de onvoorwaardelijke liefde van Onze Lieve Heer en Zijn Zoon Jezus. Door goed te doen, daarbij naar eer en geweten te leven, te handelen en te reageren, vertrouw ik erop dat ik ook werkelijk de dingen doe die ik mag doen, die voorbestemd zijn, die in mijn blauwdruk beschreven liggen. Zou dit niet zo zijn dan zou ik onmiddellijk een signaal krijgen. Dan zou mijn lichaam, waar ik altijd voor honderd procent mee in contact sta, mij dit meteen laten weten. Dan zou ik het weten, omdat er direct een verstoring zou zijn. Ik zou mijn zintuigen niet meer kunnen gebruiken. Dan zou ik niet meer kunnen vertrouwen, op dat wat God mij, maar ook ieder ander mens gegeven heeft, vanaf het moment waarop hij de schepping verrichte. Want toen hij klaar was met de schepping, zag hij dat het goed was. Goed, als in compleet en volledig. Goed, als in balans. Goed omdat er geen onjuiste verhoudingen meer waren. Goed omdat het was zoals het was en hoorde te zijn. De natuur, de hemel en de aarde, met iedereen die en alles wat daarop leeft en aanwezig is. De natuur, maar daarbij ook zeker, dat wat in ieder van ons aanwezig is en ons met onszelf maar daarnaast ook met de oneindige, altijd aanwezige en onvoorwaardelijke liefde en energie van God en Zijn Zoon Jezus verbindt. Omdat het zo is, hoort te zijn en altijd geweest is. Geweest, als in verleden.

Geweest, tot het moment waarop we ons lieten leiden door ons verstand, door twijfel, door onbalans en alles wat ons in verleiding bracht om meer te willen zijn dan we al waren. Om meer te willen zijn dan wie of wat maar ook. Omdat we niet meer tevreden waren en door wat “de afvallige”, de onthouder zei, we ook alles wilde weten. Maar we wisten al en hebben dit altijd al gedaan. Hoe konden we twijfelen aan Gods liefde?

Hoe konden we nu ineens denken, dat God de wereld zonder meer overgelaten zou hebben aan mensen die niet voor zichzelf of de ander zouden kunnen zorgen? De wereld zou onmogelijk een eenheid zijn, wanneer de mensen de kennis van goed en kwaad niet zouden bezitten. Twijfel, wantrouwen en hebzucht, hebben de mens en daarmee de aarde geen goed gedaan. Twijfel, wantrouwen en hebzucht, zijn alle dagen die achter ons liggen, die geweest zijn, tot op heden, de reden van onbalans. En zal wanneer dit niet stopt de aarde tot in lengte van dagen blijven regeren, tenzij er een ommekeer komt. Een ommekeer, waardoor vertrouwen, geloof in het goede en het willen delen onmiddellijk start. Start, omdat God de wereld zo lief had, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in Hem gelooft het eeuwig leven heeft. Door een rotsvast vertrouwen, dat de wereld uiteindelijk weer een plaats is voor iedereen die en alles wat leeft, omdat het zo hoort, altijd zo heeft moeten zijn en weer zo mag zijn voor alle dagen die komen. Omdat het voorbestemd is, Gods wil, Zijn uiting van onvoorwaardelijke en eeuwigdurende liefde voor ons.

Of geloof jij liever in de goedheid van de garantiefondsen en verzekeringsmaatschappijen? Dat deze in het leven geroepen zijn om iedereen te helpen? Stel dat er geen geld meer is, zouden deze instanties dan ook nog zo hulpverlenend zijn? Zouden zij dan ook nog een rol spelen? Zouden zij dan ook nog steeds bereid zijn en blijven, om te helpen en op te komen voor de minderbedeelde medemens? Ja, heb jij je dit weleens afgevraagd, of wordt je dan ineens anders gezien en ben je dan niets meer dan een persoon zonder geld en zonder rechten? Nu ik hier toch mee begonnen ben, kan ik maar beter doorgaan met het volgende: Hoe staat het met alle andere juridisch goed onderbouwde zaken, waar regels en wetten deel van uitmaken?

Daaronder vallen natuurlijk ook meteen alle controlerende instanties en organisaties en de mensen die als rechts en wetshandhavers onderdeel vormen van de maatschappij? We kennen bijna allemaal de uitspraak: “De maatschappij dat zijn wij, de maatschappij dat ben jij”. Ben jij de maatschappij of ben jij jezelf en onderdeel van een groter geheel? Een groter geheel omdat we allemaal verbonden zijn door energie, allemaal verbonden zijn, omdat we onderdeel zijn van een grote geheel? Iets wat veelomvattender is dan jij en ik ooit maar kunnen bedenken, omdat het zo is en altijd zo zal zijn. Tja, wie zal het zeggen? Jij, want jij hebt een eigen vrije wil gekregen en daarmee ook een eigen keuzemogelijkheid?

Ik maak graag onderdeel uit van deze wereld, noem het liever samenleving. Een samenleving waarin we weer allemaal, samen verantwoordelijk zijn. Een samenleving waar we, ieder van ons op zich weer verantwoordelijk zullen moeten gaan nemen, startend bij onszelf. We kunnen en mogen ons niet langer verschuilen achter onwetendheid. We kunnen en mogen onze eigen vrije wil en keuzemogelijkheid niet langer negeren. Omdat we daarmee, in feite, alles waarvoor we vanaf onze geboorte en het moment waarop we gekozen hebben voor dit leven, teniet doen. Teniet, want wanneer we ervoor blijven kiezen, om ons te verschuilen achter regels en wetten, dan bedriegen we in feite onszelf. We kiezen ervoor, om ons met open ogen te laten belazeren, te laten bedotten of iets grover gezegd te laten besodemieteren en te bedonderen. Dat gebeurt, wanneer we ons laten leiden door regels en wetten, waar allerlei mazen in zitten. Dat gebeurt wanneer we ons laten leiden door regels en wetten waar keer op keer nieuwe regels aan worden toegevoegd, omdat er altijd een manier blijkt om er onderuit te komen. Omdat het ooit is bedacht en regel werd.

Regel, bedacht door mensen waarbij geld geen rol speelt. Omdat geld of het de waardemiddel wat destijds gebruikt werd bij hen in overvloed aanwezig was. Omdat zij mede daardoor de personen waren en nog steeds zijn, die werkelijk de touwtjes in handen hebben. Regels en wetten, bedacht door mensen, die hier op financieel gebied, niet of nauwelijks onder zouden lijden. Of dit nog steeds zo is, laat ik in het midden.

Maar kun jij ook werkelijk zien of zij het zo goed hebben? Kun jij zien of zij het geluk aan hun zijde hebben en werkelijk zo gelukkig zijn? Of is het ogenschijnlijk geluk? Want, heel vaak gaat er een grote berg verdriet en leed achter schuil. Verdriet en leed, wat pas zichtbaar wordt, wanneer het “kaartenhuis” in elkaar stort. Wanneer het doek valt en alles van de poppenkast wat naar buiten getoond wordt, ineens keihard realiteit wordt. Realiteit omdat het ware geluk helemaal niet zo mooi blijkt te zijn. Het ware geluk. Dat wat pas zichtbaar wordt wanneer de persoon zichzelf openstelt of in het geval van meerdere personen, zij zichzelf weer openstellen.

Openstellen als in hun ware zelf weer laten zien. Door het tonen van emoties, het delen van dat wat hen beroert, hun menszijn. Dat wat hen weer maakt zoals ieder ander, hoe ieder ander daarover ook zal denken. Want wanneer zij naast het laten zien van hun emoties, ook werkelijk berouw tonen, dan zal er werkelijk een ommekeer plaatsvinden. Een ommekeer die geen grenzen kent. Een ommekeer uit onvoorwaardelijke liefde. Onvoorwaardelijke liefde waar naast spijtbetuyging en het openlijk toegeven dat er fouten gemaakt zijn, ook plaats moet zijn voor vergeving. Want alleen wanneer er van beide zijden vanuit onvoorwaardelijke liefde gedeeld wordt zal er begrip zijn. Begrip en vergeving voor dat wat geweest is.

Begrip en vergeving voor hoe er gereageerd en gehandeld is. Begrip en vergeving voor alles wat niet juist of zelfs ronduit verkeerd is gegaan. Onvoorwaardelijke liefde is nodig om de ommekeer mogelijk te maken. Onvoorwaardelijke liefde om te starten met dat wat ervoor zorgt dat iedereen weer zichzelf kan zijn. Zichzelf, zonder oordeel over wat geweest is, wat ooit eens was en zonder oordeel of mening over wat de toekomst brengt. Alleen vertrouwen en de bereidheid om los te laten, zal ervoor zorgen dat de positieve verandering ook werkelijk plaats kan vinden. Want wanneer je kunt laten zien dat het je spijt, dat je fouten hebt gemaakt, dan zul ook pas echt zien wat alles waard is. En ik heb het dan niet over roerende of onroerende goederen, maar met name over, dat wat ervoor zorgt dat we in liefde kunnen leven. Mensen die toe durven te geven dat ze fout geweest zijn. Hier geen andere mensen in meetrekken. Mensen die zelf weer openlijk de verantwoordelijkheid durven te nemen. Mensen die hun zwakheden laten zien. Zwakheden, als in leermomenten, zwakheden, als in toegeven, dat je de wijsheid niet in pacht hebt, dat je niet alles meteen wist en hebt gehandeld op basis van een veronderstelling. Op basis van iets wat je dacht te missen. Vaak voortkomend uit een negatieve emotie, gevoed door gebrek aan aandacht, oprechte aandacht en tijd van de mensen die je lief zijn, omdat je dit nodig had.

En of dit een veronderstelling is, iets wat je al veel jaren als waarheid hebt gezien en of aangenomen, dat laat ik opnieuw in het midden. Want dat dit vaak voortkomt uit iets wat je geleerd is, in het leven wat je leeft, dat zullen maar weinig mensen toegeven, soms zelfs glashard ontkennen. Voorbeelden te over. Iets wat je wellicht van huis uit hebt meegekregen? Iets wat je gedacht hebt, omdat het er bij andere mensen zo uitzag? Wie wil hierover uitspraak doen, de verantwoordelijkheid nemen?

En is het nodig, of kun je gewoon aangeven dat het simpelweg zo is, zonder dit aan wie of wat maar ook toe te dichten? Door gewoon aan te geven dat dit zo is, omdat het volledig jouw eigen verantwoordelijkheid is? Door jouw eigen manier van denken, doen en handelen omdat je je er nooit in hebt verdiept, omdat je geloofde in, waardoor je niet zag wat er speelde en gaande was en is. En zal iemand je dit kwalijk nemen? Is er iemand die je dit kwalijk gaat nemen? Waarom? Omdat je het had kunnen weten?

Heeft niemand gezien, hoe druk je iedere dag opnieuw bezigt bent geweest met het hooghouden van alle ballen? Doen we dit niet al jaren allemaal? Wat maakt het eigenlijk uit wat de reden is waardoor je je er niet mee bezig hebt gehouden? Want eerlijk is eerlijk hoeveel mensen zouden dit weten? Hoeveel mensen zijn er die echt willen weten? En terugkomend op jou, zou hetgeen jij als reden of excuus aandraagt en als voorbeeld geeft er uiteindelijk toe leiden dat er begrip komt? Dat er begrip volgt? Volgens mij is het van het grootste belang dat jij zelf weet wat de reden is (geweest), waardoor je niet bezig bent geweest met alles wat er speelt, met bewustzijn. Er bewust zijn.

Alleen jij weet wat de reden is, alleen jij kent de waarheid. Jij, maar daarnaast natuurlijk ook God. Wanneer je dit weet, kun je wanneer je nog niet in het reine bent met jezelf, het best je eigen zaken aanpakken. Er vanaf nu bewust mee aan de slag gaan, waardoor er ineens uitsluitel komt en problemen als vanzelf oplossen. Want dat is wat nu nodig is. Ieder mens zal zijn eigen straatje weer schoon moeten vegen, startend bij jezelf, jouw straatje. Er is namelijk niemand meer schuldig dan de ander, iedereen is even schuldig, die ervoor kiest om de schuld of de verantwoordelijkheid bij de ander neer te leggen.

Schuld of verantwoordelijk over alles waarmee we bezig zijn en vooral waar we door alles wat we onszelf opleggen, opgelegd hebben, vooral maar niet mee bezig te zijn, of aan te werken. Jij als mens die buiten een relatie met de ander ook een relatie met jezelf behoort te onderhouden. En alleen jij weet welke van de twee het meeste energie nodig heeft. Ja, energie, als in tijd, in aandacht en honderd procent toewijding, commitment. Omdat ook jij de moeite waard bent en daarnaast eerst een goede relatie met jezelf zal moeten hebben om een relatie met een ander op te kunnen bouwen. Een relatie met jezelf is nodig! Een relatie als fundering van alles wat er komen gaat, alles wat er mag zijn en alles wat nodig is om nog heel veel jaren in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven.

Te kunnen maar ook te mogen leven, omdat het ieder van ons gegeven is. Ieder van ons die ervoor kiest om de positieve weg te bewandelen. Ieder van ons die ervoor kiest om te delen en datgene te doen wat een bijdrage levert aan het welzijn en welbevinden van ieder mens op aarde, of waar ter wereld ook. Omdat dit de echte waarheid is. De waarheid, waar niemand ter wereld onderuit kan, de waarheid waarmee ieder mens vanaf nu mee zal mogen dealen, door er het beste van te maken. Maar waarom zou je je ook bezig willen houden met wat waarheid is en wat niet. Goed vertrouwen, heeft je altijd uit doen gaan, van dat wat je als waarheid zag. Dat waar je nooit enige reden tot twijfel toe gehad hebt, omdat het in jouw beleving altijd zo is geweest. Tja, ook hier bevestigen uitzonderingen nog steeds de regel. Tenzij de mensen die de regels bedacht hebben een ander belang diende dan het algemeen belang? Ik kan en mag je nu vast zeggen dat zij hier ieder voor zich eigen maar daarnaast ook de volledige verantwoordelijkheid voor zullen moeten dragen. Zij zullen het zelf op hun bordje krijgen.

Op een bordje, iets wat iedere dag terugkeert tot het moment waarop het gedragen, geaccepteerd en daarbij volledig en zonder enige twijfel aanvaard is. Wanneer ik over jou spreek, tot het moment waarop je zelf weer je verantwoordelijkheid neemt. Dat doet, wat ervoor zorgt, dat de balans weer herstelt, iedereen weer in het voordeel is, in plaats van het eigenbelang voorop te stellen en als grootste doel te zien. Eigenbelang, is iets wat ervoor zorgt, dat je uiteindelijk alleen en zonder iets over blijft. Eigenbelang, is iets wat er voor zorgt dat je alleen de materiële zaken en dat wat je in en door je leven vergaard en verzameld hebt als waarde ziet. De ommekeer volgt op het moment waarop dit totaal niet meer van belang is. Omdat deze geen waarde kennen. De werkelijke waarde zit hem natuurlijk in de herinneringen en het dankbaar zijn voor alles wat je mee hebt mogen maken. Iedereen die je hebt ontmoet, die op welke wijze of manier dan ook een rol gespeeld heeft in jouw leven.

Ik ben zo dankbaar, dat ik al jaren vertrouw op mijn harde schijf. En dit is niet alleen mijn werkgeheugen, zijn niet alleen mijn hersenen, is mijn hart. De drijvende kracht achter al mijn “juist” genomen beslissingen, de drijvende kracht, omdat ik daarmee verbonden ben, met alles wat er is en bestaat. Met ieder mens, dier en alles wat God ons gegeven heeft, toen hij de hemel en de aarde geschapen heeft. Dit dankzij de mooie combinatie met de altijd aanwezig liefde van Hem en Zijn Zoon Jezus. Het enige waardoor er een connectie mogelijk is. Want zonder deze verbintenis zou het hart alleen een werkende functie hebben. Dankzij de 10 geboden, heeft ons hart, naast een oneindig geheugen, ook een corrigerende en helende functie. Iets, waar ik al tot in lengte van dagen dankbaar om ben en blijf. Alleen vertrouwen, is dat wat uiteindelijk leidt tot verbinding. De enige verbinding, de sleutel, het password.

Password, als sleutel, verbinding, dat wat je laat weten, ervoor zorgt dat je juist handelt, het geweten. Iets wat ieder mens die dicht bij zichzelf staat en in iedere situatie zichzelf is, dagelijks ervaart. Het geweten, is de energie, die werkt op basis van wederzijds vertrouwen. Wederzijds vertrouwen, door de allesomvattende liefde, die leidt tot het kunnen nemen van verantwoordelijkheid, de juiste beslissingen en het op je nemen van de taken die bij je horen en passen. Dat wat je voorafgaand aan het leven wat je leeft op je hebt genomen en je zelf weer mag herinneren in dit leven. Voorbestemd is en altijd zo zal zijn. Want hoewel je heel veel dingen zelf kunt bepalen, zijn er altijd dingen die vastliggen, zal er altijd een onzichtbare draad zijn, de energieke verbinding tussen ieder mens, de aarde en God. Want ook dat is voorbestemd, gestart op het moment waarop God de hemel en de aarde, inclusief alles wat daarop leeft geschapen heeft. Onvoorwaardelijk en zonder restricties, uit liefde. Liefde voor het leven en liefde voor allen die het leven lief hebben, als ware het zijzelf. Want dat is nog steeds de eerste regel. “Hebt u naaste lief gelijk uzelf”. Meteen de reden van alles wat er mis gaat, omdat veel mensen nog steeds niet voldoende van zichzelf houden. Al “het andere”, boven henzelf stellen. De enige wijze waarop dit hersteld kan worden, is door de grenzen weer te bewaken. Grenzen op energiek vlak wel te verstaan. Het alarm wat ons laat voelen en weten. Want wanneer we weer echt gaan luisteren naar dit alarm, dan zal het communicatiemiddel wat God ieder van ons gekregen heeft op de dag waarop we ervoor kozen om dit leven aan te gaan, weer functioneren. Functioneren om in liefde en vanuit liefde, te leven. Voor jou en ieder ander, door in contact te staan met je communicatiesysteem, kun je altijd rekenen op het onzichtbare draadje met God. Het draadje wat ondanks alle storingen altijd blijft bestaan.

Dank je wel dat ik jullie dochter mag zijn

Hoe vaak ik me in het verleden ook heb afgevraagd wat mijn taak in het leven zou kunnen en mogen zijn, er alles aan deed om dit een zo juist mogelijke en zinvolle bestemming te geven. Nooit heb ik erbij stilgestaan, dat mijn taak het zijn van een dochter was, een dochter die naast het er zijn voor de mensen die ik liefheb, zich voornamelijk mag bezighouden, met het omschrijven van dat wat nodig is, om gelukkig te zijn, leven.

Gelukkig met iedereen die en alles wat leeft, op deze aarde en daar waar maar mogelijk, in andere fases en hogere sferen. Wanneer ik dit zo schrijf, voel ik meteen de serene rust, de warmte, dat wat nodig is, om vanuit mijn hart te kunnen en mogen werken, te schrijven, Gods lesgeven, door te creëren.

Creëren en doen wat mij gegeven is, door het uiten van pure en zuivere emoties, op waarheid berust, door taal inspireren. Taal, dat wat de mens maakt tot een hoger wezen, op basis van het weten, uiteindelijk echt in staat tot communiceren.

Communicatie, het middel wat nodig is, om mijn missie te voltooien, waardoor het resultaat werkelijk doelen stelt. Doelen, die alleen bereikt zullen worden, wanneer deze uit liefde worden gedeeld, een goed gevoel ervaren, zonder enige vergoeding of welke beloning maar ook, niets, zonder geld.

Geld, eveneens een middel, is er tot voor kort, altijd wel geweest, door ervoor te werken, volledig aanvaardbaar. Bij het mogen helpen van mensen, het doorgeven van energie en dat wat ik van hogerhand mocht doen, een struikelblok, omdat het niet goed voelde, onacceptabel, ontoelaatbaar.

Want voorbestemd, om een ander te helpen, een luisterend oor te bieden en er voor de ander te kunnen en mogen zijn. Door iemands zorgen en last lichter te maken, voelt als een roeping, een geschenk, een cadeau, van grote waarde, fijn.

Dat juist het zien van de vreugde en waar geluk bij de ander, meer voldoening geeft, dan iemand zich ooit voor mogelijk zal kunnen houden, in zal kunnen beelden, mooi, onvoorstelbaar Omdat het doel, uiteindelijk de middelen heiligt, een goed gevoel, prijzenswaardig, juist in alle eenvoud, onbetaalbaar.

Goede/fijne gevoelens, zijn als ware het de krenten in de pap, dat wat ervoor zorgt, dat je keer op keer de ander aanhoort, naar iemand luistert, door je er volledig voor open te stellen. Zonder oordeel of vooraf gevormde mening, over wat de ander denkt, doet en zegt, de ander zijn zegje laat doen, het delen van emoties, door te praten, te uiten, iets te vertellen.

Iets vertellen, doet ieder mens geheel op eigen wijze, op eigen tijd, zonder vastgestelde tijdsbepaling, indicatie of termijn. Het gaat erom dat iemand eraan toe is, er volledig achter staat, te willen delen, maar ook met wie, een vriendin of vriend, vertrouwenspersoon, familielid, groot of klein.

Dochter van twee ouders, daarnaast een extra vader en kind van God te kunnen maar ook te mogen zijn, is wellicht het mooiste wat je als mens mee kunt maken, mag overkomen. Hoewel mijn roeping duidelijk is, ik weet wat mij te doen staat, zal ik, iedere stap met honderd procent aandacht en overtuiging moeten nemen, omdat de voorbestemming mij naast dochter, ook verantwoordelijk houdt, voor alles wat ik doe en laat, inclusief mijn acties, handelen en dromen.

Ja, een dochter van twee mensen, die op het moment waarop zij een “verbintenis” aangingen, ieder in hun eigen proces vast zaten. Een proces, wat voor beide behoorlijk zwaar was. Een proces, wat ervoor heeft gezorgd dat ik al heel vroeg, op zeer jonge leeftijd, werd geconfronteerd met de nodige onmacht en behoorlijk wat onvermogen, waardoor het naar eigen vermogen kunnen leven en handelen, een natuurlijk gevolg werd. Hoewel ik het destijds heel anders ervaren heb, ben ik er tot op de dag van vandaag nog iedere dag dankbaar voor. Hoewel ik het me destijds niet realiseerde en me er op dat moment niet prettig bij voelde, bleek dit achteraf gezien, mijn les, de les die ik mocht leren. Natuurlijk inzicht, omdat het mij heeft geleerd te dealen met de dingen die ik op dat moment heb mogen ervaren. De dingen die ik mee mocht maken, een logisch gevolg. Dat ik juist daardoor mijn kracht heb leren herkennen, dit ook erkend heb als dat wat me geholpen heeft, begrijp ik als geen ander.

Wanneer ik vanaf jonge leeftijd opgegroeid was in een meer “stabiele leefomgeving”, had ik nooit de lessen kunnen leren, die ik door het leven wat ik heb mogen leiden, heb geleerd. De start in een beschermde leefomgeving, wordt dan wel door veel mensen als de meest bevoorrechte gezien, in mijn geval zou dit hoogstwaarschijnlijk een drama zijn geweest. Al zal ik dit nooit met zekerheid kunnen zeggen, omdat ik dat leven niet zelf heb geleefd. Het tegenovergestelde leven, dankzij de ouders die ervoor gekozen hebben, om mij op de wereld te zetten en Gods zegen, om dit betreffende leven te mogen leiden, uiteindelijk wel de dingen heb meegemaakt, die daarvoor nodig waren en die daarbij zo nu blijkt, nog steeds nodig zijn. Omdat dit mijn leven is en ik alleen op deze manier, de persoon zou kunnen zijn die ik nu ben. De persoon, die ik mocht en mag zijn, zelfs nu mijn moeder er niet meer is, ik beide aardse vaders ken.

Ja, aardse vaders, de mannen die ooit eens of beter gezegd, ook nu nog, onderdeel vormen van mijn bestaan, een rol spelen in mijn leven. Dat de “grootste rol” in mijn leven, voor mezelf is weggelegd, heb ik op zeer jonge leeftijd al begrepen. Want hoewel we in ons leven verbintenissen aangaan, we met mens en dier samenleven, samenwerken, samenwonen en we een periode in ons leven met hen samenzijn, kunnen we onszelf niet negeren, kunnen we onszelf niet ontlopen en zitten we vast aan wie we ooit verkozen hebben te zijn. Of dat dit komt omdat we als mens allemaal een vrije wil hebben gekregen, dat laat ik nog even in het midden. Dat we mede door het krijgen van de vrije wil, ons eigen leven hebben mogen kiezen, en tijdens het leven wat we leven, deels bepalen wanneer we weer verbonden mogen zijn met ons ware zelf, is daar natuurlijk wel een heel logisch gevolg van. Verbonden met de persoon die we zijn, die we verkozen hebben te zijn, doordat God (de Hemelse Vader), ons een vrije wil heeft gegeven. Doordat we in hem allemaal verbonden zijn, het geloof daarin ons ook wezenlijk verbindt.

En omdat we dankzij Jezus, allemaal de tien geboden in ons hart geschreven hebben staan. We dankzij Jezus, de regels in ons hart gegraveerd hebben gekregen, die door het leven wat we leven, uiteindelijk in ons systeem ingesleten raken, als een ware blauwdruk. Een blauwdruk, waaraan ik meer waarde hecht, dan aan welke andere regels en wetten dan ook. Want deze regels zijn de universele regels, die ervoor zorgen, dat we altijd, ongeacht de situatie of omstandigheid waarin we ons bevinden, op onze verantwoordelijkheid gewezen worden. Alsof iets in ons vertelt, wat wel en niet juist is, wat we wel en niet kunnen en of mogen doen. Wat betekent en ervoor zorgt dat we ons boekje, niet te buiten gaan. Dat we onszelf maar ook ieder ander niet schaden, omdat het ons meteen treft.

We daardoor geconfronteerd worden, met de ongemakken die ervoor zorgen, dat we op onszelf geworpen worden. Omdat we moeten dealen, met de gevolgen van alle eerder door ons genomen acties. Waardoor het oorzaak en gevolg principe, waar we allemaal onlosmakelijk mee verbonden zijn, ons weer op onszelf terugwerpt. Ja, want dat is de eigenlijke bedoeling van dit organisme, wat wellicht niet zichtbaar, maar minstens zo effectief en krachtig als alles wat dit wel is is. Effectief en krachtig, krachtig en effectief, welke volgorde is om het even. Dat beide aan de orde zijn, zal iedereen begrijpen en ervaren. Juist omdat je van beide dingen leert. Ervaring zorgt voor begrip, zorgt ervoor dat je er een gevoel bij krijgt en dat je uiteindelijk zult weten waarom juist het gevoel ervoor kan zorgen dat je dit onthoudt, weet wat de reden van deze les is.

Je zult begrijpen, dat de lessen die je leert door de meest negatieve emoties en gevoelens, je eerder tot begrip brengen, dan al het andere, wat ervoor zorgt, dat je er iets goeds aan overhoudt. Tenzij het iets is, waardoor je al de negatieve gevoelens, die vaak voor langere tijd onderhuids aanwezig zijn en de emoties die daarmee gepaard gaan en of gingen, voor heel even kunt vergeten. Voor heel even, want het is nog steeds zo dat wanneer je ervoor kiest om iets of iemand de problemen die ontstaan zijn, of de pijn die je ervaart, door iets of iemand anders op te laten lossen, dit je echt niet verder helpt. Wanneer je ergens aan of onder lijdt, zal alleen wanneer je er zelf mee aan de slag gaat de verandering blijvend zijn, zal het opgelost worden of zal er door acceptatie, een andere dimensie aan het gevoel komen. Zal de emotie zelfs afvlakken of mogelijk zelfs volledig verdwijnen. Heel anders dan wanneer je de oplossing bij de ander neerlegt, je het probleem in stand houdt en je hele leven in gaat richten naar dat wat als een berg in je gevoel ligt.

De berg die je zelf hebt gecreëerd toen je niet meer wist wat je er verder nog aan zou kunnen doen. De berg die je voor jezelf hebt opgeworpen, om als excuus te dienen, voor het niet meer hoeven vechten, of eigenlijk het niet werkelijk willen dealen met je onbalans. Want dat is het geval wanneer je hulp vraagt, die je zeker ook nodig hebt, maar daarbij de ook meteen de leiding, of eigenlijk je totale leven in de handen van de ander legt. Dit geldt ook voor het gebruik van medicatie en alles wat je ziet als iets wat noodzaak is om in leven te kunnen blijven. Dat dit hard zal overkomen op veel mensen, zul je begrijpen. Toch is dit wel de enige echte waarheid. De waarheid die alleen wanneer er niet gekeken wordt naar dat wat het meest belangrijke is in het leven, eigen verantwoordelijkheid. Die er overigens ook voor kan zorgen dat je jezelf schaadt. Jezelf schaadt, jezelf tekort doet, je zelfs blijvende schade toebrengt.

Omdat het zoeken naar een oplossing iets is, wat ons als mens vanaf onze geboorte geleerd wordt. We denken in oplossingen en vergeten daarbij helemaal naar de oorzaak te kijken. Daarbij, dat de oorzaak in de meeste gevallen, minder groot is dan gedacht, zal de persoon die aan zichzelf gaat werken nadien uiteindelijk zelf toegeven. Een oordeel hebben over de oorzaak door ieder ander dan degene waarom het gaat, zou niet juist zijn. Want het gaat namelijk om emoties, emoties die ertoe hebben geleid, dat iemand zich werkelijk zo rot en ellendig is gaan voelen. Zo rot en ellendig, deze gevoelens uiteindelijk de geest en het lichaam hebben aangezet tot protest. Protest, als in protesteren, in opstand komen, door weerstand te bieden. Dat is natuurlijk wat er gebeurt, wanneer de persoon gehinderd wordt, in zijn of haar dagelijks leven. Het leven wat iemand leidt en bewust of onbewust totaal niet verloopt zoals dit behoort te gaan. Behoort of zal ik maar zeggen zoals het erbij hoort.

Zoals het hoort, voorbestemd is, zoals het zou mogen zijn en gaan, op het moment waarop je als mens volledig naar jezelf, je eigen interne communicatiesysteem en daarmee je verbinding met alles wat er is luistert. Omdat dit ook het enige systeem is, wat werkelijk altijd functioneert, ongeacht waar je bent, ongeacht met wie je bent, ongeacht welke dingen je meemaakt. Het is altijd aanwezig en helpt ieder mens om zichzelf te blijven. Het helpt jou om jezelf te blijven. Ja jezelf, de persoon die je behoort te zijn. De persoon die puur is en daarbij los van blokkades, ballast of wat maar ook in de wereld staat. Maar is dit ook werkelijk zo in een wereld, waar de vraag om hulp al gekild wordt voor deze is gestart? Zeker wanneer je weet dat de oplossing al aangedragen wordt voor het probleem er is. Zou de oplossing, dan juist niet de veroorzaker zijn van alle ellende? De oplossing, die niets oplost maar er juist voor zorgt dat eigenlijk niemand meer zelfvoorzienend is? Waardoor we als mens eigenlijk meteen al worden opgezadeld met een last?.

Is dit mogelijk? Wie heeft dit bedacht? En waarom dan wel in hemelsnaam? Wat bezielt iemand, die het zelfvoorzienend en zelfhelend vermogen van de mens uit wil schakelen en daarbij wil afremmen? Wat is daar de reden van? Waarom zou iemand dit willen doen? Is dit puur machtsvertoon of juist eigenlijk het tegenovergestelde ervan, onderdrukking van angst? Het maakt eigenlijk helemaal niet uit wat de achterliggende reden is van een dergelijk iets? Beide komen namelijk op hetzelfde neer, zowel macht als angst is de vertolking van onmacht. Pure onmacht, van het niet onder controle hebben van de mens, de ander, iedereen die en alles wat leeft. Een juiste of onjuiste interpretatie van het leiderschap? Of is dit een eigenlijk een juiste of onjuiste verklaring van het mens-zijn? Dat wat we denken te moeten doen, zonder werkelijk het belang te zien?

Het belang, wat verkeerd wordt ingeschat, verkeerd wordt omschreven en daardoor ook verkeerd wordt geïnterpreteerd. Omdat het belang niet meer iets wezenlijks is maar iets waar het in de wereld van vandaag alleen nog om lijkt te draaien. Geld, materie en alles wat daaraan gekoppeld is en nog dagelijks gepromoot wordt, boven het werkelijk belang, het algemeen belang, om gezond en gelukkig te zijn. Gezond en gelukkig te zijn, waardoor iedereen weer van waarde is, waardoor iedereen weer van waarde zal zijn, waardoor ieder mens zijn of haar steentje bijdraagt. Want dat dit hetgeen is waar het werkelijk om gaat in het leven, zal ieder mens snel genoeg mogen ontdekken. Zal ieder mens persoonlijk, in gaan zien. In gaan zien, omdat het leven zonder deze werkelijke betekenis van het leven, niet meer de moeite waard is, niet meer de moeite waard zal zijn om voor te leven. Waardoor er echt zoveel mensen het leven laten, dat het nog langer verzwijgen het domste zou zijn wat er bestaat.

DOM, wat staat voor Door Ongeloof Minder. DOMBO, is natuurlijk de naam van het olifantje wat nagenoeg iedereen kent. Dat de naam daarmee een totaal andere betekenis heeft gekregen dan werkelijk bedoeld, zul je meteen zien wanneer ik de betekenis van de letters nogmaals omschrijf. DOMBO, Door Ongeloof Minder Belast Ontwikkeld. En daarmee is meteen het verhaal uit de wereld geholpen dat olifanten dom zijn. Want olifanten hebben een bizar groot geheugen, zo groot als zij in omvang zijn. Ze kunnen heel goed onthouden, omdat ze puur zijn en niet hoeven na te denken. Waardoor ze uit natuurlijk instinct kunnen handelen en dit ook doen. Dat dit iets is wat de mens door alle misleiding en verleiding heeft verleerd maakt ons de grootste DOMBO's die er bestaan. En dit alles door het verliezen van vertrouwen in onze natuur in onze aard.

Onze natuur en aard, alles wat we zijn. Dat dit de werkelijke wandaad is en we hier ook niemand anders dan onszelf voor kunnen beschuldigen zal je duidelijk zijn. Duidelijk, omdat we ieder ander, die hier enigszins invloed op uit hebben laten oefenen, nooit de schuld in de schoenen kunnen schuiven. “Wij hebben ons als mens” in de loop der tijd ontdaan van onze verantwoordelijkheden. Ja, verantwoordelijkheden, gecreerd door de gemakmaatschappij, startend met de verzorgingsstaat waar de leiding of de grote leiders van de wereld op in hebben gespeeld. En ook nu zeg ik nogmaals, dat de schuld hiervoor bij ieder van ons kan worden neergelegd. Daarbij ook de vraag of dit gaat om miscalculatie of wandaad? Dat de gevolgen inmiddels alom zichtbaar zijn, toont aan dat er NU iets mag wijzigen. Wijzigen, omdat door deze miscalculatie en wandaad zoveel mensen in een onhoudbare situatie komen, dat zelfs de beste zorg, de beste artsen, de beste leiders van de wereld geen uitweg meer zien? Geen uitweg, om de totale mensheid weer gezond, productief en van belang te laten zijn? Iets wat nodig is om de wereld draaiende te houden? Iets wat nodig is om de wereld weer een plaats voor iedereen die en alles wat leeft te laten zijn? Gezond, productief en van belang, de werkelijke waarden van het leven? Het leven dat geleid wordt?

Ja, ja en nogmaals ja. Dat is enige antwoord op al deze vragen. Vragen die betrekking hebben op iedere persoon die leeft, op ieder mens die ervoor gekozen heeft, om het leven aan te gaan vanaf het moment waarop God hen de vrije wil gegeven heeft. De vrije wil, om te beslissen welk leven jou past. Welk leven er bij jou past. Het leven wat ervoor zorgt, dat jij als mens weer heel kunt zijn. Het leven wat ervoor zorgt, dat jij als mens weer compleet kunt zijn en belangrijker nog het leven wat ervoor zorgt dat jij, compleet met lichaam, ziel en geest weer één bent.

Want eenzijn is noodzaak om je kwaliteiten volledig te kunnen benutten. De kwaliteiten die ervoor zorgen dat jij ook van toegevoegde waarde of beter gezegd van meerwaarde bent. Net als ieder ander, die ervoor kiest om dit te zijn. Van meerwaarde in een wereld, waarin normen en waarden als de belangrijkste factoren worden gezien om respect te verdienen. Respect te krijgen. Respect krijgen en respectabel zijn, zijn echter twee compleet verschillende begrippen. Of dit door een respectabel iemand ontwikkeld is of door de mens die zichzelf alleen wilde verrijken daar zal ik nu nog geen uitspraak over doen? Geen uitspraak, omdat ieder mens het verdient om zijn of haar verantwoordelijkheid te nemen en daarbij ook vanuit deze verantwoordelijkheid, verantwoording af te leggen. Overgaan tot deze daad, zal hoe raar het ook klinkt, door het overgrote deel uit liefde zijn geweest. Uit liefde, zelfs wanneer zij zich door het ontdoen van hun verantwoordelijkheid hiertoe hebben laten leiden. Leiden, als in verleiden of misleiden! Wie zal het zeggen? Dat dit wel bekend wordt, daaraan ontkomt niemand.

Het kan en mag ook niet langer zo zijn, dat mensen in het ongewisse blijven. Dat mensen besluiten nemen, zonder de werkelijke gevolgen van hun acties eerst heel goed onder ogen hebben durven en willen zien. Ja durven en willen zien, omdat dit nodig is. Nodig, omdat de schade al dusdanig groot is, dat het nog langer ontkennen en verzwijgen niet langer meer mogelijk is. Nu niet langer meer kan worden ontkend, omdat dit al te lang onderkend is. Want het lijkt er door alle regels en wetten steeds meer op, dat iedere wandaad ook meteen ingedekt en beklonken moet worden, om ervoor te zorgen, dat alles wat er uit voortvloeit, niet nog meer kost dan datgene wat het werkelijk veroorzaakt. Als voorbeeld noem ik maar het pakje sigaretten, drank en een simpel iets als energydrink.

In hoeverre deze drie genoemde producten gevolgen hebben voor de zijnstoestand van degene die het nuttigt, zal ik niet meteen kunnen zeggen. Dat ze wanneer iemand in onbalans verkeert, wel degelijk gevolgen kunnen hebben, weet ieder mens. En dan hoef je alleen maar te denken aan het verslavende effect. Het niet meer zonder kunnen, door het bewuste stofje of door de gedachte daaraan gevoed, wie zal het zeggen? Dat er mensen zijn die werkelijk niet meer zonder kunnen blijkt aan de grote afname, zelfs nu de prijzen van de eerste twee genoemde buitenproportioneel zijn.

Buitenproportioneel, omdat dit werkelijk alle grenzen te buiten gaat. Er door het vele gebruik van deze artikelen zelfs mensen in de financiële problemen raken. En dat is nog maar één variant. Wat het doet met het lichaam en de geest van de gebruiker daar zijn inmiddels legio voorbeelden van te vinden. Ja, wanneer je pech hebt, mensen in je familie en of vriendenkring hebt, die de minder fortuinlijke gevolgen van het jarenlang gebruik van deze middelen fataal zijn geworden. Want dat dit veel vaker het geval is dan wat maar ook, dat heeft de leverancier in opdracht van de overheid doen beslissen om een waarschuwing te plaatsen op het etiket. Dat door dit etiket te plaatsen de verantwoordelijkheid voor het gebruik meteen in handen van de persoon ligt die het koopt, die het gebruikt en die dat doet wat ervoor zorgt dat de schatkist gevuld wordt, dat zul je begrijpen. Bijzonder of slim? Ik zal hierover geen uitspraak doen, weet wel dat de zowel de fabrikant als de overheid hier beide dik aan verdienen. Beide, omdat op deze genoemde producten het hoogste BTW tarief wordt geheven. Waardoor de verkoop met name de overheid, in de vorm van de belastingdienst jaarlijks miljarden oplevert. Miljarden die vervolgens weer nodig zijn in de zorg.

Maar waarbij ook zeker de farmaceutische industrie welvaart. Welvaart, omdat dit voldoende werk oplevert. De mensen die daar werken er voldoende werk door hebben. Dat dit daarbij ook de nodige omzet genereert, zorgt voor de win win situatie. Of is dit een verkeerde zienswijze? Tja, dat kun je alleen zelf beantwoorden. Zelf beantwoorden, wanneer je echt weer de verantwoordelijkheid neemt, om er een antwoord of oordeel over te willen hebben. Omdat je vindt dat dit nodig is, of wellicht ook helemaal niet. Want je kunt toch niet langer ontkennen, dat er dan niet alleen in de positieve zin over omzet genereren gesproken wordt. We praten over de vicieuze cirkel, de rode draad, die door alles wat goed, minder goed of zelfs ronduit slecht is in stand gehouden wordt. Dat dit natuurlijk voor veel meer producten geldt dan de drie producten uit het voorbeeld kan niemand meer ontkennen. Nagenoeg ieder mens die een computer heeft, actief is op de Social Media sites, weet dat er ondertussen zoveel mensen en organisaties zijn, die zich bezighouden met gezondheid, met het willen verbeteren van de wereld en dat doen wat ervoor zorgt, dat een gezonde toekomst niet alleen meer iets is, wat voor de rijken der aarde is weggelegd. Al moet ik daar, na het lezen van het nieuws van vandaag over zeggen dat daar de meningen ook weer sterk over verdeeld zijn. Want wanneer de topman van Bayer zegt dat het Medicijn tegen kanker alleen voor de rijken bedoeld is, dan kan niemand ontkennen dat deze man het zelf nog niet helemaal begrijpt of toch wel? Dat kanker zelf geen keuze maakt in het al dan niet rijk zijn van de persoon die het ontwikkelt, is iets wat zelfs Bayer niet kan bepalen. Of zou dit een verkeerde inschatting en te optimistische kijk op het geheel zijn? Ja, dat blijft de vraag, inschatting en kijk op, want wie is er uiteindelijk verantwoordelijk? Wie draagt er nu eigenlijk de verantwoordelijkheid wanneer mensen werkelijk ziek worden?

De persoon die ziek wordt? De persoon die vanaf het moment waarop hij (of zij) geboren wordt, een zwakke plek in zijn (of haar) eigen energiehuishouding heeft? De persoon die deze plek versterkt of verzwakt door het in stand houden van de onbalans? Of toch de persoon (personen) die ervoor kiest (kiezen) om het voor deze persoon op te willen lossen?

Oplossen als in verhelpen, waardoor de onbalans, zwakke plek verplaatst wordt. Deze niet werkelijk verdwijnt, maar elders in het lichaam of de geest, door emotionele verbondenheid in stand gehouden wordt. In stand gehouden, of zelfs zodanig versterkt, dat het werkelijk oplossen van de onbalans alleen als door een wonder nog zal kunnen worden verholpen. Verholpen als in opgelost en verdwenen. Zou dit echt mogelijk zijn? Zou dit echt kunnen of moet het dan eerst versterkt of zelfs erger gemaakt worden, op een dusdanige manier dat het zover komt dat het inschakelen van medische hulp nog de enige oplossing en uitweg lijkt. Omdat de klacht zich op een dusdanige manier ontwikkelt dat je als mens denkt dat het werkelijk niet meer mogelijk is om dit op een andere manier te verhelpen?

Oplossen door de wijze waarop het zich op dat moment ontwikkelt al helemaal niet meer tot de mogelijkheid behoort.

Ja, wat mag en kan ik daarop zeggen? Wat wil ik daarop zeggen? Hoe kan ik dit op een zo juist mogelijke manier zeggen dat ik daarmee geen mensen schaadt, want dat is natuurlijk allerminst de bedoeling, allesbehalve de intentie. De intentie is dat de klacht stopt, dat de klacht ophoudt te bestaan en zich uiteindelijk volledig ontwikkelt. Ontwikkelt als afrolt, zodat de onderliggende oorzaak, de reden van het ontstaan van de klacht bloot wordt gelegd en bloot komt te liggen. Bloot, als in zijn natuurlijke status, natuurlijke eigenheid, natuurlijke schoonheid. Zonder opsmuk, puur.

De puurheid en zuiverheid van de persoon komt op die wijze weer aan het licht. De persoon zal zich in eerste instantie weer klein voelen en vraagt om hulp. Vraagt om hulp als een kind wat pijn heeft, als een kind wat getroost moet worden, als een kind die vanaf dat moment ook werkelijk iemand nodig heeft die zegt en aangeeft dat het goed komt. Zegt en aangeeft, hem of haar vertelt dat er geen man overboord is, wanneer hij of zij zich volledig inzet om aan zichzelf te werken. Zich volledig overgeeft aan dat wat vanaf dat moment nodig is en dat is honderd procent aandacht voor zichzelf. Honderd procent aandacht voor zijn of haar innerlijke wezen, de persoon die hij of zij werkelijk is. De persoon die hij of zij behoort te zijn, zonder de druk van buitenaf.

En of deze druk nu voortkomt uit de relatie in de privésfeer of in de werksfeer, is daarbij totaal niet van belang. Dat een mens die ziek is of ziek dreigt te worden even op de rem moet staan, is iets wat niemand zou mogen ontkennen. Niemand, ongeacht de persoon waarover dit gaat, ongeacht de persoon die in de hiërarchie op een hogere positie staat dan de persoon die ziek is, ziek wordt, kortom die het betreft. Er is niemand dan deze persoon zelf die ervoor kan zorgen dat de rem erop gezet wordt en dat ervoor gekozen wordt om het ontwikkelproces op de juiste manier in gang te zetten. Op de juiste manier in gang zetten, zodat het herstelproces optreedt. Zodat de energie die er voorheen voor gezorgd heeft dat de persoon ziek werd, er alles wat maar mogelijk aan doet om ervoor te zorgen dat het probleem, de blokkade, de onbalans wordt verholpen. Alleen de persoon die het betreft, die het aangaat en er ook letterlijk mee aan de slag gaat, zal het probleem kunnen verhelpen. Zal in staat zijn om het startsein tot het herstel te kunnen geven. Waardoor het herstel optreedt en uiteindelijk feit zal zijn.

Want dat het ook feitelijk alleen hem (of haar) aangaat, zal binnenkort niemand meer kunnen en willen ontkennen. Daar zal niemand meer onderuit komen, omdat het weer tijd wordt dat mensen inzien dat er niemand dan zichzelf verantwoordelijk zijn voor alles wat hen overkomt, alles wat over hen komt, alles wat hen wordt aangedaan, alles wat zij zichzelf aandoen. Nog langer de verantwoordelijkheid bij een ander, de ander of ieder ander neerleggen, is namelijk of je de ander jouw leven laat leiden, de ander jouw leven leidt. Wie wil dit nog, wie kiest hier nog voor, wie gaat er nog langer gebukt onder de lasten die hij of zij op zichzelf betreft? De last die hij of zijn zichzelf oplegt, uit vrije beweging uit vrije wil, door eigen keuze? Eigen keuze, want we hebben allemaal een keuze!

En met deze keuze ook de kans om het anders te doen dan ieder ander, het anders te doen dan je vader, je moeder, je opa, je oma, broertje of zus, oom of tante, omdat het jouw leven is. Jij net als ieder ander jouw leven geheel op eigen wijze mag leiden. Geheel op eigen wijze en de manier die bij je past, die jou past, die bij jou hoort, waardoor je ook luistert en op die manier ook het contact met jouw interne communicatiesysteem herstelt. Het systeem wat ervoor zorgt dat je gelukkig en gezond kunt zijn wanneer je precies doet wat voor jouw bestemd is, wat voorbestemd is, wat volgens jouw bestemming zal zijn. Omdat het voor jou bestemd is. Voor jou, omdat jij er voor je aan dit leven begonnen bent voor gekozen hebt. Omdat jij voor je dit leven bent gaan leiden, hebt mogen zien waartoe dit zou leiden en omdat jij voor je dit leven bent gaan leiden hebt ingestemd, je interne communicatiesysteem hebt afgestemd op de zender, het contactpunt waarmee jij altijd, zo lang je leeft in verbinding zal staan, in verbinding bent. Omdat jij in onvoorwaardelijk liefde verbonden bent met alles wat is.

Omdat jij verbonden bent met iedereen die en alles wat leeft op het moment dat jij in directe verbinding staat met jezelf. Met je lichaam, met je geest en daardoor ook met de nimmer aflatende onvoorwaardelijke liefde van God, doordat de tien geboden in je hart geschreven staan. En je er daarnaast voor gekozen hebt om dit altijd en eeuwig te willen voelen, waardoor je ook altijd verbonden bent. Er geen communicatiesysteem of verstoring zal zijn die jou van jezelf wegneemt. Jou van jezelf verwijdert, jou van jezelf vervreemd. Want dit is hetgeen er gebeurt wanneer je je laat leiden door alles buiten jouzelf. En of dit nu misleiden, verleiden of afleiden is, dat maakt niet uit. Iedereen en alles wat ervoor zorgt dat jij niet voor honderd procent jezelf kan zijn, zal een bijdrage leveren aan de onbalans, tenzij je ervoor kiest om altijd bij jezelf te blijven. Door je eigen normen en waarden na te streven en na te leven zul je de persoon zijn die je bent en behoort te zijn. Zul je de persoon zijn die je wilde zijn op het moment waarop je dit leven aanging. Het moment waarop je dit leven met volle overtuiging gekozen hebt. God wat ben ik dankbaar dat ik dankzij de laatste val weer tot mezelf en bij mezelf ben terecht gekomen.

God wat ben ik blij dat ik naast de dochter van “mijn ouders” Uw dochter mag zijn. De dochter die ik wilde zijn, op het moment waarop ik voor het leven gekozen heb. Voor dit leven gekozen heb, omdat het zo mocht en zo mag zijn. Omdat het zo is en ik hier zo onnoemelijk dankbaar voor ben dat ik zo nu en dan wel kan huilen van geluk. Huilen van geluk, omdat ik van U en van iedereen die en alles wat leeft kan en mag houden. Omdat dit ook enige juiste is en ik altijd zal blijven doen, zelfs wanneer het voor de ander soms moeilijk te begrijpen is. Of beter gezegd, voor de ander soms moeilijk te begrijpen valt, onbegrijpelijk is. Dank U wel dat ik van u mag houden.

Dank U wel dat ik van U mag houden

Lieve God in de hemel, dank U wel dat ik van U mag houden, dank U wel, dat ik van U het leven mag leven, wat ik gekozen heb, voor ik dit leven aanging, de uitdaging aan wilde gaan. Door mij de vrije keus te laten, hebt u mij alle mogelijke vrijheid gegeven, kans om op verleiding en misleiding in te spelen, daarbij ook de keuze en mogelijkheid om ze te negeren, ze te omzeilen, ze uiteindelijk te weerstaan.

Weerstand is iets, wat heel veel mensen voelen, wanneer zij denken, dat iets onjuist is, al dan niet gevoed door alles en een iedereen buiten henzelf, kortom alles om hen heen. Weerstand, die het lichaam, wat door u gemaakt is, voorzien van onvoorwaardelijke liefde, het eeuwig ingeblazen licht, de ziel, zo nu en dan oproept, te negeren, te onderdrukken alsof dit onbelangrijk, zonder waarde, niets is, geen.

Geen is alles, geen is oneindig, geen is zonder grenzen, zonder wat de mens ooit maar zou kunnen denken te bezitten of mogelijk als dat wat van hem of haar is beschouwt. Geen, is één met God, in en vanuit onvoorwaardelijke liefde, samengesmolten, niet te doorbreken, met geen mogelijkheid, geen wapen, geen medicatie, geen gif, als voor altijd in de echt verbonden, zonder rechtgeeldig document getrouwd.

Getrouwd, zonder boekje, zonder inzegening, zonder enige handtekening, zonder bevestiging van welke instantie of wat dit ook zal zijn, wat dit is of wat dit ook mag wezen. Uit liefde, voor ieders eigen gemaakte keuze, een vrije wil, de mogelijkheid in goede gezondheid en geluk te mogen delen, te leven zoals ik wil, in vertrouwen, zonder angst en vrezen.

Vrezen voor alles buiten onszelf, alles wat buiten jouzelf en in de handen van de ander, ieder ander is of ieder ander ligt. Onwetend over het vervolg, de gevolgen, dat wat komen gaat, wanneer je als mens de verantwoordelijkheid uit handen geeft, aan de ander over laat, buiten beeld, uit het zicht.

Het zicht wat op het eerste oog, overkomt als goed, volgens het boekje, volgens de regels, zoals het hoort te zijn en is. Dat de regels zorgen voor de onbalans, je er zelf mee akkoord gaat, je er jouw goedkeuring aan geeft, verklaart de situatie waarin we ons nu bevinden, gevoed en geleid door de mensen die het zouden weten en ons leren, vanuit de geschiedenis.

Geschiedenis, dat wat geweest is en waarvan de minst mooie gebeurtenissen en resultaten maar al te goed zichtbaar zijn. Zich zelfs ondanks alle pijn en leed, blijft herhalen, waardoor alle hulp bij problemen en de oplossingen al jaren geboden niet humanitair blijkt, alles behalve dat, schone schijn.

“Schijn bedriegt”, niet zomaar een uitspraak, iets wat gezegd wordt, wordt dankzij het licht nu naar de waarheid geleid. Al wie zich hieraan bewust schuldig heeft gemaakt, zal de gevolgen voelen en ervaren, niemand ontloopt zijn of haar lot, de band met het geweten, het Goddelijk vonnis, tijd.

“Tijd heelt alle wonden”, een uitspraak die ook net als de voorgaande, meer zegt dan veel mensen denken te weten. Boetedoening werkt pas wanneer ook werkelijk recht wordt gedaan, het herstelproces wordt ingezet, afgewikkeld, plooiën en hobbels worden gladgestreken, alle pijn verzacht, door schuldbekentenis, spijt, waarna vergeving doet vergeten.

Vergeten is iets, wat de geschiedenis, en alle lessen die ons als mens op school worden geleerd, onmogelijk wordt gemaakt. Waardoor de speer of de dolk, die de wond veroorzaakt heeft, keer op keer weer in zicht komt, de pijn die toch al zo lang en diepgeworteld in het gevoel zit, steeds opnieuw wordt geraakt.

Pijn, gebruikt als wapen, dat wat mensen laat haten en er tegelijk voor zorgt, dat het “grootste goed”, geld, de zogeheten waarde, ingezet wordt, meer pijn te veroorzaken, te creëren. Wanneer gaan eindelijk jouw ogen open, weet jij wat er werkelijk speelt, wat er geënceneerd en wat de realiteit is, wat jouw rol is, wanneer wordt je wakken, ga je echt leren?

Leren, dat haat en oorlog iets is, wat enkel en alleen om geld draait, daarbij op macht en hebzucht is gericht, gebaseerd. NAVO, wat Negatieve Aandacht Veroorzaakt Onrecht zegt, iets humanitairs, of toch het onder druk zetten van een kleine speler, die als gevaar wordt gezien door de macht, mensen die het voor het zeggen hebben, toneelspel of goed geacteerd?

Want acteren is iets, wat iedereen vanaf zeer jonge leeftijd verplicht wordt te leren, geacht en verwacht wordt te doen. De mens die enigszins, bij zichzelf blijft in de malle molen van het leven, gaat zomaar akkoord met wat van hem of haar gevraagd wordt, zonder al te veel tegengas, uit goed fatsoen?

Fatsoen, dat wat wanneer het niet in de persoon zelf zit, wordt bijgebracht door alle opgelegde plichten, regeltjes en wetten. Eigen initiatief, is iets wat ogenschijnlijk gestimuleerd lijkt, tenzij je te veel laat zien, te veel weet, te veel naar buiten brengt, invloed krijgt, dan zul je op je tellen moeten passen, altijd over je schouder moeten kijken, dan is het opletten.

Opletten, als voorzichtig zijn, omdat je wellicht heilige huisjes omverschopt, dat wat de ander nog niet weet, aantoonbaar maakt, de klokkenluider, de persoon die men als gevaar ziet. Het gevaar zit echter in dat wat verscholen blijft, achter gesloten deuren, de zogeheten privacy, niet willen laten weten, en zeker niet openbaar maken, mens wat een verdriet.

Verdriet, omdat de personen die zich van geen kwaad bewust is, angst heeft dat de waarheid boven tafel komt, aan het licht. Dat de vrees juist leidt tot negativiteit, weten deze mensen niet, alleen de mens die in liefde verbonden is, bij zijn of haar ware kern staat, mag en zal dit begrijpen, weten door inzicht.

Inzicht uit liefde, zaait geen haat, zet mensen niet aan tot wandaden, brengt vooral vertrouwen en vrede met zich mee. God wat ben ik blij dat ik Uw liefde dagelijks mag ervaren, mag voelen, zelfs wanneer ik pijn heb, door dat wat er in de wereld speelt, mensen uit onmacht doen, ben ik rustig, tevree.

Tevree, een ander woord voor tevreden zijn, iets wat ik echt dankzij de mindere periodes in mijn leven heb mogen leren. Dankbaar voor alles wat er op mijn pad gekomen is, wat ik heb mogen ervaren, zelfs wanneer ik hier de hinder van mocht ondervinden, niet eens, maar meerdere keren.

Tot het moment waarop ik wist wat de reden was, waarom ik dit mee mocht maken en leerde hoe ik ermee om zou kunnen gaan, vanuit liefde, door vergeving, zonder enige haat of wraakgevoelens, rancune of het afschuiven van de schuld. Bij mezelf het antwoord zoeken, waarom de ander reageert zoals hij doet, soms best lastig, omdat ik ook verder wilde, wel moest verwerken, er de tijd voor nemen, engelengeduld.

Heer, wat heeft U een geduld, wat heeft U al die tijd, Uw best gedaan, om mij te doen inzien, mij zelf het pad dat ik mocht lopen, te laten vinden, te leren kennen, uiteindelijk te weten. U heeft zoveel vertrouwen in mij gesteld, dat ik niet anders kan dan hier gehoor aan geven, wil herinneren, niet vergeten.

Me wil herinneren welk leven ik gekozen heb, waarom ik dit leven mag leven en welk levenspad ik mag lopen, begaan. Met Uw hulp en dagelijkse steun, de energie van alle lieve mensen die niet meer onder ons zijn in het aardse leven, Pa, Ma, Tante Riet en natuurlijk mijn moeder, die ongetwijfeld op U in heeft gepraat, mij nooit los te laten, de kans te bieden, na elke val, vertrouwen te houden, naast mij te blijven staan.

Staan, is iets wat de mens die zijn hoofd laat hangen, vaak als eerste niet meer zelfstandig kan, niet meer doet, niet meer wil. Omdat de kracht en energie eruit is, zij niet meer bij machte zijn om zichzelf een schop onder de kont te geven, zichzelf aan te sporen, vol te houden, te vertrouwen op dat wat hun hart hen vertelt en zegt, niets meer hoort, angstvallig stil.

Stil is het leven van de persoon, die zich zonder Uw nabijheid waant, zonder Uw nabijheid denkt te wezen, denkt te zijn. Niets is natuurlijk minder waar, U biedt en geeft een ieder de kans om tot het licht, daarmee besef en bewustzijn te komen, wat hij of zij ook gedaan heeft, wie het ook is, groot of klein.

Dat het aanzien van de persoon, die het betreft, U niets zegt en doet, maakt U nog vele malen sterker dan verwacht. Mede daarom ben ik U zo dankbaar, voor alles wat U mij zelf laat ontdekken, mij zelf laat ondervinden, mij zelf laat inzien, mij zelf laat ervaren, me laat herinneren, weten, Uw kracht.

Dat krachttermen de wereld van vandaag leiden, zullen maar weinig mensen kunnen ontkennen. Krachttermen die ingezet zijn om mensen angst aan te jagen. Ja, om angst aan te jagen, angst aan te praten, want angst werd en wordt gestimuleerd en waar maar ook gepromoot. Waardoor er altijd mensen in de wereld zijn, die hierop in zullen spelen. Op een dusdanige wijze dat de angst niet meer te omvatten is, deze niet meer weg te denken is. Niet meer weg te denken omdat deze de overhand heeft gekregen. Onbedoeld wellicht? Want nu angst het leven van velen beheerst, zal er steeds opnieuw gezocht moeten worden naar een oplossing. Een oplossing, voor angst, een oplossing die als zekerheid geldt voor mensen die in angst leven. Dat angst de reden is waardoor er zekerheden gecreëerd moesten worden, dat zal iedereen snel gaan ervaren zelf in gaan zien. En dat deze zekerheden verkocht worden als vertrouwen, vertrouwen in iets wat buiten alle zekerheid omgaat, zal snel genoeg aan het licht komen. Zal snel genoeg duidelijk zijn. Want vertrouwen verkocht als zekerheid, of een verzekering, een verzekering zonder polis, is men door deze iedere dag te promoten en dit jaar in jaar uit te herhalen uiteindelijk ook gaan zien als zekerheid, werkelijkheid. Een gecreëerde zekerheid, werkelijkheid. Werkelijkheid, realiteit, terwijl alle ziektes in de wereld bewijzen dat dit geen zekerheid is, geen zekerheid kan zijn, omdat de mens die lijdt, alleen geholpen is, wanneer hij (of zij) voor zichzelf (haarzelf) kiest.

Het bewijs dat het mogelijk is om zonder angst en deze schijnzekerheden te kunnen leven, ervaar ik iedere dag opnieuw. Ervaar ik steeds vaker, omdat er in iedere familie, in ieder gezin of in iedere vriendenkring, wel iemand is die lijdt. Lijdt aan een chronische of ongeneeslijke ziekte of is er zelfs al aan overleden. De angst voor het ziek worden viert hoogtij.

De angst voor het ziek worden, is voor velen zelfs groter dan de kansberekening op het winnen van de loterij. Dat dezelfde angst er daarom bij veel mensen, de reden voor is om er alles aan te doen gezond te blijven, spreekt voor zich. Sporten, gezond eten en natuurlijk zo nu en dan even een rustpauze inlassen, wanneer het werk en alles wat er van de persoon gevraagd wordt, dreigt de overhand te krijgen. De overhand ja, omdat helaas heel veel mensen het idee en gevoel hebben, dat zij hun gezondheid alleen op die wijze in de hand kunnen houden. Door gezond te eten en te leven, een rustpauze in te lassen wanneer dit overmatig veel energie vraagt. Iets wat overigens heel aannemelijk klinkt, of niet?

De meest mensen leven ook werkelijk van rustpauze naar rustpauze toe, omdat zij dan het gevoel en idee hebben, dat ze werkelijk de tijd en de gelegenheid hebben om tot rust te mogen komen. Rust te vinden en energie te krijgen, van de dingen die je in het dagelijks leven doet, is echter de enige manier om echt gezond te blijven. Dat je dit pas beseft, wanneer je werkelijk weer met jezelf verbonden bent door vertrouwen, zal ieder mensen uiteindelijk ervaren. Want, wanneer we werkelijk weer zouden geloven en vertrouwen, dan zal de angst voor het ziek worden, maar daarbij ook elke andere ingebeelde angst, vanzelf naar de achtergrond verdwijnen. Dan zal angst geen invloed meer hebben en dan kan de mens zonder angst voor de toekomst of wat komen gaat, ook echt weer doen wat bij hem of haar past. Hoeveel mensen dit ook werkelijk kunnen en zich laten leiden door het licht in hen of eigenlijk Uw licht, dat valt nog te bezien. Raar eigenlijk, in een wereld waarin zoveel kerken, moskeeen, synagogen, kortom religies en geloofsovertuigingen bestaan, dat er nog niet eerder mensen zijn geweest die tot dit besef zijn gekomen.

Tot het besef zijn gekomen, dat het delen van deze waarheid het enige is wat nodig is. Nodig, om uit het leven te halen wat erin zit. Leven! Leven volgens een religie of geloofsovertuiging alleen is natuurlijk net zoiets als het beoefenen van een beroep, volgens de voorschriften of het bedienen van een apparaat volgens de gebruiksaanwijzing. Daar zal nooit een gepassioneerd of creatief iets uit ontspruiten. Daar zullen uiteindelijk, buiten de werkelijk creatieve breinen om, nooit echte allesbeslissende mensen opstaan, die vertellen waarom iets beter functioneert of hoe iets gemakkelijker kan worden gedaan of geregeld. Het is dan ook goed te begrijpen, dat de balans nog steeds niet is hersteld. De balans die nodig is, om de vrede te mogen ervaren.

Want wanneer iemand alleen vanuit het hoofd leeft en de regels die men denkt te moeten volgen dagelijks hanteert, dan zal het nog heel lang duren, voor de waarheid werkelijk boven tafel komt. Ja, de waarheid, dat wat nodig is en waar ik al heel veel boeken mee vol heb mogen schrijven. Een aantal nog niet gepubliceerd, omdat de mensen waarover ik mocht schrijven, er nog niet aan toe zijn, nog niet klaar met alles, wat zij hebben ervaren en inmiddels vanuit hun hart wel al weten. Toegeven dat God de enige echte redder is van levens, en zij alles aan hem te danken hebben, valt niet af te dwingen. Net zo min als het opruien en aanzetten tot haat, omdat dit niet juist is. Beide zijn in strijd is met de vrije wil van de mens. Daarbij zou het pushen of op welke andere wijze overreden van deze mensen ervoor zorgen, dat dit door God vergeven voorrecht teniet wordt gedaan. Tenietdoen, tegengaan of eigenlijk beschamen van Gods wens, is iets wat in de afgelopen eeuwen al te vaak is gebeurd. De waarheid brengen en me dan schuldig maken aan alles waardoor de ellende en strijd ontstaan is, oliedom.

Ja, Oliedom! Wat een bizarre woordspeling. Dat olie en dom met elkaar in verband staan. Mensen tegen hun wil in aanzetten tot het doen van uitspraken zou dan ook het domste zijn wat ik kan doen. Het domste wat ik als bevoorrecht mens doe, op het moment dat ik de belangrijkste grondregel die God instelde aan mijn laars lap. Want dat is natuurlijk waardoor we in deze situatie terecht gekomen zijn. Dat is natuurlijk waardoor we zoveel leed en pijn hebben ervaren. Pijn en leed, die nooit ontstaan zou zijn, wanneer we gehoorzaam zouden zijn geweest. Wanneer we ons hadden gehouden aan dat wat God van ons vroeg. Meer willen, het idee, ja de gedachte dat we minder zouden zijn dan God, is ons duur komen te staan. Is ons werkelijk zo duur komen te staan, dat we alle ellende en leed over onszelf, ook alleen op onszelf kunnen verhalen. Daarom is er ook niemand dan wijzelf, die dit kunnen herstellen.

Niemand anders, dan de persoon die ervoor kiest om Gods nabijheid te accepteren en te aanvaarden. Te accepteren en aanvaarden als de waarheid. De enige echte waarheid, dat wat ervoor zorgt, dat we weer vrij kunnen en mogen zijn. Dat we weer vrij zijn. Vrij van alle ballast uit het verleden. En of dit nu zelf ervaren ballast is of de ballast die ons is aangepreft, aangeleund of aangedaan, dat maakt daarbij helemaal niet uit. Wij hebben het onszelf aangedaan. Ieder op zich, jij, ik, maar daarbij ook ieder ander, die ervoor gekozen heeft, om het denken boven het voelen en werkelijk ervaren en beleven te stellen. Ieder mens die vanuit het hoofd en niet meer vanuit het hart leeft. Vanuit vertrouwen of schijnzekerheid, kies zelf maar. Ik kan alleen zeggen, dat ik ervoor kies om dit in de openbaarheid te brengen. Ik ervoor kies om dit te delen. Daarbij ieder mens wil laten weten dat het ook ieders eigen verantwoordelijkheid en eigen keuze is om hierop in te gaan.

Het ieders eigen verantwoordelijkheid is om hier iets of niets mee te doen. Iets of niets, want de vrije wil en de vrije keuze hoort bij het onvoorwaardelijk liefhebben. Hoort bij de enige onvoorwaardelijke liefde, waarmee God ons en alles wat is, geschapen heeft. Hoe bijzonder! Hoe hartverwarmend is dit! Hoe bijzonder en hartverwarmend is dit? Hoe mooi is het, dat God, die werkelijk Almachtig is, die zo groot en goed is, zijn afspraken aan ons niet intrekt? De afspraak, maar daarbij ook een voorrecht, om de aan ons gegeven vrije wil, niet teniet te doen? Dat God ons zelfs ons recht laat behouden fouten te maken. Fouten, die alleen wanneer we er echt een puinhoop van maken, door ons eigen communicatiesysteem verstoord of gecorrigeerd worden. Het communicatiesysteem, waarmee ons niet de vrije wil ontnomen wordt, maar waardoor we juist behoed worden, voor het nemen van beslissingen, die ons niet ten goede komen. Beslissingen, die in strijd zijn met de Tien Geboden. De enige regels, waaraan we ons hoeven te houden om in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven. Want door ons de vrije wil te ontnemen zou God ons vervormen en zou God ons in een positie manoeuvreren waardoor we ons nooit zelf zouden kunnen ontwikkelen, waardoor we ons nooit zelf zouden kunnen ontplooiën, waardoor we nooit ons ware zelf zouden leren kennen. En wanneer we ons ware zelf niet zouden leren kennen, zouden we nooit onszelf zijn. Onszelf, jij jezelf, ieder ander zichzelf en ik mezelf. Waardoor je jezelf kunt zijn. Ieder ander zichzelf kan zijn. Ik mezelf ben.

God wat ben ik blij, dat u zoveel van mensen houdt. God wat ben ik blij, dat u zoveel om mensen geeft. God wat ben ik u ontzaggelijk dankbaar dat u ieder mens de kans geeft om zichzelf te kunnen zijn, ieder mens zichzelf mag zijn. God wat ben ik u onnoemelijk dankbaar dat u van mij houdt. Dank u!

Dank U wel dat U van mij houdt

Lieve God, Dank U dat U van mij houdt, dank U dat U zelfs met alle door mij gemaakte fouten nog steeds om mij geeft. Dank U dat U mij de weg laat zien, voelen en ervaren, zonder me te vertellen of te wijzen op wat goed is en wat fout, want door simpelweg de energiestroom te beperken, waarmee ik met U verbonden ben, met U, met iedereen die en alles wat door deze levensenergie gevoed, in staat is, beweegt, leeft.

Leven, met ups en downs, iets wat de mens, ik, maar ook ieder ander, kan, mag doen, zonder ingrijpen, zonder bemoeienis. Zonder wat maar ook, zonder ingrijpen of enige sturing, vrij als een vogel of een vlinder, vrij als een blad wat van de boom waait, door de wind voortbewogen, in contact met alles wat is.

Alles wat is, wat blijft bestaan en altijd zal zijn, energie in zijn zuiverste vorm, oneindig, zonder grenzen, licht als geluid. Geluid, wat in de juiste frequentie, een ieder bereikt, die zijn of haar hart openstelt, het enige juiste signaal, wanneer de zender en ontvanger op elkaar afgestemd zijn, aanduidt.

Aanduiding, iets wat doordringt tot het hart, de ziel en alles wat de mens enigszins leidt en begeleiden zal, kan, mag zijn. Dat wat ervoor zorgt dat je je als mens goed voelt, of in het slechtste geval ziek wordt, me alle gevolgen van dien, pijn.

Pijn, als storing op de zender, die opgevangen wordt en via het menselijk hart, het rondpompen van het bloed, als een stroomversnelling, door het lichaam gaat, wordt gestuurd. Aanvoelt, als de spieren van een sporter, door overmatig gebruik, het niet tijdig tot rust komen, verstijfd, verzuurd.

Wat in het vat zit verzuurd niet, een spreekwoord, gezegde, waar U lieve Heer, altijd al vraagtekens bij heeft gezet. Omdat het ten koste van de mens gaat, Uw goedkeuring niet langer weg kan dragen, omdat het schadelijk is, het enige wat dit opheft, is water met Uw Johannes 3 vers 16 gebed.

Een gebed, uit de Bijbel, door ieder mens overal te gebruiken, tijdens onbalans, door ziekte, verdriet, in geval van nood. Want het leven van Uw eniggeboren Zoon Jezus Christus is uit liefde voor de mens gegeven, voor de oneindigheid, het eeuwig leven, in tegenstelling tot wat bekend is als de dood.

Dood, zonder sporen, zonder enige verbinding, met wat de mens ooit op de aarde was, is geweest, in essentie zal blijven. Of dit ook werkelijk zo is, daar zijn opnieuw de meningen over verdeeld, omdat er geen bewijs, geen bevestiging is dat het klopt, tot op heden nog geen resultaten, of schrijven.

Schrijven, vastleggen, een gemeen goed, waar ook ieder mens gebruik van mag maken, iedereen die wil, gelegenheid heeft, die dit kan, er tijd voor neemt, met meerdere mogelijkheden. God wat ben ik blij dat u van mij houdt, mij gezegend heeft met dit waardevolle geschenk, dit bijzondere talent, als uitlaatklep voor alles wat me beroert, me bezighoudt, in het hier en nu, maar ook de toekomst en natuurlijk het verleden.

Het verleden, dat wat geweest is en dankzij alles wat ik heb mogen schrijven in het hier en nu, geaccepteerd, verwerkt. Niet langer de lasten hoeven dragen, van de ander en mezelf, door gemaakte fouten, erkenning en herkenning, het me herinneren, het weten als mens, mens met kwaliteiten, mens die door schade en schande geleerd heeft, daardoor gesterkt.

Gesterkt, door vertrouwen dat alles gebeurd is met een reden. Hoewel de zin ervan me soms ontgaan is, ben ik er zeker van dat alles wat gebeurd is, zo heeft mogen zijn, nu in het heden.

Met de dag leven, hoort ook bij dat wat het vertrouwen in en het onvoorwaardelijk houden van zegt, daarnaast betekent. Want wanneer de liefde wederzijds is, zal alles ten goede keren, maakt het niet uit wie er baat bij heeft, omdat de verhoudingen juist zijn, op hoger niveau verdeeld, berekend.

Berekend, zonder hierbij in cijfers of daaraan gekoppelde waarde te moeten denken, te hoeven begrijpen, vergeten. Wanneer iets het algemeen belang dient, zal de balans daar zijn, zal ieder aan zijn of haar trekken komen, tevreden zijn met dat wat hem of haar gegeven wordt, eerlijke verdeling, in de juiste verhoudingen, krachtens de enige zuivere wet, voor de mensheid, iedereen die en alles wat leeft, het geweten.

Het geweten of de tien geboden en alles wat er vanaf de bekendmaking, in hoog tempo over de wereld is gegaan. Niet gehinderd door enige vorm van commercie of een voorkeurspositie, gewoon voor ieder mens gelijk, voor ieder mens haalbaar, het maakt niet uit waar je wieg heeft gestaan.

Je wieg, je afkomst, wie je ouders zijn of waren, wanneer ze in het hier en nu, niet meer in leven zouden zijn, daarbij wat je achtergrond is, zou zijn of uiteindelijk vandaag mag wezen. De kennis en de wetenschap dat je van onbesproken gedrag bent, doet niet ter zake, wanneer je keer op keer fouten blijft maken, niet geleerd van dat wat je je mocht herinneren, wat je getoond werd, door ervaring mocht weten, mocht zien, daarbij toch nog steeds in angst leeft, blijft vrezende.

Vrees zal voor iemand die oprecht in God gelooft en van het leven houdt, nooit een rol spelen. Geen rol, omdat die persoon begrijpt, dat angst en met name het verkopen van angst de manier is, waarmee het grootste deel van de mensheid, sinds jaar en dag is misleid. Misleid is ja, omdat angst voor en vrees hebben over, niet nodig is, omdat het een gegeven is, dat wanneer je je laat leiden door liefde en vertrouwen je altijd het juiste zult doen en alle hulp je toekomt. Het spreekt voor zich, dat je daarbij wel altijd de dingen zult doen, die een bijdrage leveren aan een gezond en positief leven. In eerste instantie voor jezelf en daarnaast voor alles wat en iedereen die leeft, vanuit onvoorwaardelijke liefde, liefde voor het leven zelf.

Liefde voor het leven, liefde voor ieder mens wat zich net als jij ook zal laten leiden door liefde. Wanneer de persoon dit zelf nog niet zo ziet, nog niet inziet dat houden van het antwoord is op alle vragen, een antwoord waarin vraag en antwoord verborgen ligt, pas dan zal er een ommekeer komen. Een ommekeer, waardoor de vanuit liefde bedoelde tips en adviezen ter harte genomen worden. Waardoor de persoon die geholpen wil worden, hulp nodig heeft, dit ook begrijpt. En naast dit te begrijpen ook aan ieder ander kan leren en laten weten. Want dat is in feite het enige wat je doet, wanneer je het voorbeeld geeft, wanneer je het voorbeeld bent en waardoor je het voorbeeld mag zijn. Je laat mensen zien dat het anders kan, dat er een mogelijkheid is, waarna de persoon die hier interesse in heeft, zich vanzelf tot jou zal richten. En er uiteindelijk voor kiest om zijn of haar oordeel aan te passen, zijn of haar oordeel te laten varen, zijn oordeel te laten voor wat het was. Want een oordeel of gedachte over iets of iemand is namelijk pas een feit wanneer je dit bevestigd ziet, wanneer het bevestigd wordt en wanneer je zeker weet. Kortom wanneer je de waarheid kent.

De waarheid, kennen of weten. De waarheid, is iets wat altijd aan het licht komt. De waarheid aan het licht brengen, of eigenlijk naar het licht leiden, is alleen weggelegd voor iemand die dit kan en wil doen, zonder er iets of iemand mee te beschuldigen. Want beschuldiging en misleiding vallen onder dezelfde noemer, vallen in dezelfde categorie en zullen ook onder dezelfde manier van rechtspraak vallen en worden geschaard. Dat de rechtspraak in veel gevallen gebaseerd is op wie de meeste inbreng heeft, aan wie het meest te verdienen valt, is bij De Hof van het Heden niet meer aan de orde.

Omdat ieder mens gelijk is en ieder mens het recht heeft op gelijke behandeling. Daar komen we als mens simpelweg niet meer onderuit. Wanneer we dit toch doen, zal het altijd een blokkade veroorzaken, die ervoor zorgt, dat er een onbalans ontstaat. Een onbalans, waarbij en waardoor je allereerst jezelf schaadt en daarbij de personen die in je nabije omgeving zijn. Dat daarbij ook de dieren en iedereen die en alles wat leeft en in jouw nabijheid is bedoeld wordt, zal nog niet iedereen meteen begrijpen. Dat dit het geval is, zal iedereen snel genoeg gaan begrijpen. Dat wil zeggen, iedereen die van jou houdt en om jou geeft en daarbij iedereen waar jij van houdt en jij om geeft zal hierdoor geconfronteerd worden met de gevolgen van dit onvermogen. Want iedere onbalans uit zich in onvermogen.

Onvermogen, omdat het niet bij je hoort en omdat het niet bij je past, waardoor je iets over jezelf afroept wat ertoe leidt dat je weer bij jezelf terugkeert. Dat dit alleen gebeurt wanneer je iets buiten jezelf als hoofddoel ziet, is tot nog toe nog niet bij iedereen doorgedrongen. Dat je dit pas gaat begrijpen wanneer hetgeen je overkomt er letterlijk voor zorgt dat je stilstaat, heb ik aan den lijve mogen ondervinden. Ik stond letterlijk stil!

Moest ook stilstaan, omdat ik iets voor ogen had wat de ander maar voornamelijk mezelf niet ten goede kwam. Ik zou door te gaan doen wat ik in mijn beleving wilde doen, niet meer vooruitkomen, geremd worden, in alles wat nodig was. Geremd worden in dat wat nodig was om openbaar gemaakt te worden. Ik werd behoed voor iets wat ervoor zou zorgen dat ik niet mijn pad zou volgen, niet zou doen, wat ik mocht gaan doen toen ik voor dit leven gekozen heb. Wanneer je dit weet en je snapt tegelijkertijd dat dit alleen gebeurt wanneer je iets doet wat jezelf en de ander niet ten goede komt, dan kun je ook beter omgaan met de gevolgen. Omdat je begrijpt en weet, waarom het je overkomen is en dit niet meer ziet als onoverkomelijk maar iets wat moest gebeuren om je weer terug bij jezelf te brengen. Terug bij de persoon die je verkoos te zijn toen je dit leven aanging, toen je ervoor gekozen hebt met je vrije wil om dit leven te leven, incl. de hindernissen.

En dat je de ander pas kunt adviseren wanneer je zelf geleerd hebt van je eigen leven, je eigen blokkades, je eigen onbalans, je eigen onvermogen en je eigen hindernissen, zul je begrijpen. Dan zul je begrijpen dat iedere blokkade, iedere onbalans, ieder onvermogen of iedere hindernis die een ander moet meemaken iets is waar hij of zij zelf van kan en mag leren. Jij niet de persoon moet zijn die dit voor hem of haar oplost. Natuurlijk mag je mensen wel helpen, door jouw verhaal met hen te delen. Je kunt met je verhaal zelfs het voorbeeld zijn. Dat het naleven en streven van de juiste normen en waarden hiervoor van belang is, zul je ook vanzelf gaan zien wanneer de tijd er rijp voor is. Wanneer geld of angst de drijfveren zijn achter jouw plannen en ideeën, zul je deze nooit kunnen verwezenlijken. Tenzij je dit ombuigt naar algemeen belang en gezonde levenslust. De positieve variant omdat deze opbouwend zijn.

Opbouwend, omdat we hiermee dichter bij onszelf komen en het doel waarmee we op aarde gekomen zijn. De reden waarom we ervoor hebben gekozen om dit leven aan te gaan. Dan zouden we onszelf toch nooit het recht op onze vrije wil laten ontnemen of meegaan in iets wat ervoor zorgt dat iemand ons uiteindelijk toch deze vrije wil ontnemt? Jij bent de enige die bepaalt in hoeverre jij hierin mee wilt gaan? Jij bepaalt zelf hoe jij je leven leidt, of je leven wilt laten leiden? Daarbij hoe je staat tegenover of omgaat met de manier waarop iemand jou extra regels oplegt? Extra regels buiten de tien geboden? De regels die op ons hart geschreven staan en ons altijd helpen om onszelf te zijn, zonder enige blokkade, in balans, in onze opperste kracht, in goeden doen zijn, daardoor heel-zijn.

Alleen wanneer we ons niet houden aan de tien geboden, zal de onvoorwaardelijke liefde waarmee God ons bestaan mogelijk heeft gemaakt beschimpt of beschaamd worden, aangetast worden. Zal de verbinding die wij met hem en door hem hebben gekregen, een verkregen vrijheid zijn. Dan zullen we ook echt de hindernissen tegenkomen op ons pad die ervoor zorgen dat we ons tot onszelf moeten richten. Die ervoor zorgen dat we als mens met onszelf zullen moeten dealen. Ja met onszelf en met niemand anders dan onszelf. Hindernissen die een ander opwerpt bestaan namelijk niet. We laten ons dit aandoen, we trekken ons dit aan en we kiezen er zelf voor of er onder te lijden of de leiding over te nemen. Wij mogen dit, we kunnen dit en zullen dit ook doen, wanneer we werkelijk weer of juist vanuit onvoorwaardelijke liefde leven. Vanuit deze onvoorwaardelijke liefde krijgen we alles aangereikt wat nodig is om te kunnen leven en te kunnen zijn. Wat daarbij het meest belangrijke is, van het grootste belang, dat we ieder zelf onze verantwoordelijkheid dragen, verantwoordelijkheid nemen.

Dit geldt in en voor iedere situatie. Dit houdt ook in dat we niemand anders dan onszelf als de schuldige aanwijzen, wanneer er iets niet gaat zoals wij dit graag zouden zien. Wanneer we als mens ergens hinder van ondervinden, wanneer iets of iemand ons schaadt of wanneer we ons laten misleiden. Ja misleiden, van ons pad afbrengen. Dan herinner ik me de woorden die Jezus aan het kruis sprak tegen Zijn Vader: “Heer vergeef het hen, zij weten niet wat ze doen”. Dat de woorden van Jezus nog steeds gelden, daar zullen we vanaf nu genoeg mee moeten nemen, omdat er tot op heden nog steeds niets verantwoord is. Zeker wanneer mensen niet beter weten, doordat het hen niet geleerd wordt, zij weten niet beter, mogen daarom ook nooit worden berecht. Want het berechten van de mens door de mens, is tegen Uw wil. Hierbij zal net als alles wat er tegen Uw wil door de mens gedaan wordt, gelden dat de mens vanzelf met zichzelf in strijd komt, met zichzelf wordt geconfronteerd. En iedereen die dit weer zo gaat voelen, zal kiezen voor het juiste, omdat het niet uit maakt hoe lang we als mens gehersenspoeld zijn, de liefde iets is wat nooit verdwijnt, in NLP termen is dit Hoger of Universitair onderwijs, Hoger Bewustzijn, voorgeprogrammeerd. Dit staat bij ieder mens op de harde schijf. En in tegenstelling tot dat wat velen denken is dit niet het brein, de hersenen, maar het hart door het geweten. De 10 geboden, zullen ieder mens weer gaan leiden. Zoals het hoort, en mocht zijn toen God, uit liefde voor de wereld, het leven van Zijn Eniggeboren Zoon Jezus heeft gegeven.

God die Zijn Zoon opofferde, Jezus die Zijn Leven gaf, zodat ieder mens in het vervolg zonder schuld en pijn zou mogen leven. Wie zou dit nog doen, wie zou nu werkelijk nog iets doen voor het goede, voor dat wat juist is, dat waar de totale mensheid, iedereen die en alles wat leeft bij gebaat is?

En welk Goed Doel, zal dit kunnen bewerkstelligen? Welke instantie zal ervoor kunnen zorgen, dat dit ook voor ieder mens geldt? Dat er geen lijden meer hoeft te zijn, dat er geen lijden meer is en geen lijden meer zal zijn? Niets, behalve dan dat wat we eigenlijk allemaal al hebben gekregen, de vrije wil, met de sensor die het verschil aangeeft tussen goed en kwaad, het geweten! Het nogmaals in de openbaarheid brengen van deze waarheid, die altijd al waarheid is geweest, altijd waarheid is en altijd waarheid zal zijn, daarvoor is het nu de juiste tijd.

Tijd, die veel mensen in het huidige leefklimaat niet meer hebben om tot zichzelf te komen. Laat staan het verwezenlijken van dat wat zij graag zouden willen, dat wat zij voorbestemd zijn te doen, hun missie in het leven blijft bij dromen. Dromen die de mens, alleen schijnt te kunnen waarmaken, wanneer er voldoende geld is, voldoende energie aan besteed wordt, om alles wat verplicht is te kunnen betalen en maandelijks te kunnen voldoen. Maar wanneer ben jij dan aan de beurt? Wanneer mag je jouw doel, jouw missie, jouw levenspad bewandelen? Wanneer is het jouw tijd? Wanneer je voldoende hebt om je leven op de meest optimale manier te kunnen leven?

Voldoende wil in deze maatschappij vaak zeggen, hard werken, slim beleggen, sparen of iets succesvols doen. Succes of geluk? Weet jij welke van de twee er hiervoor nodig is? Weet jij of je geluk moet hebben om gelukkig te zijn of geluk moet hebben om succesvol te zijn? Of moet je toch gewoon je eigen pad eerst bewandelen en zul je door het lopen van dit pad, de juiste mensen ontmoeten en verzekerd zijn dat dan alles op rolletjes loopt? Dan zul je geen zorgen meer hebben over de toekomst, denk je dan? Dan is in ieder geval alles wat je moet betalen en maandelijks aan verplichtingen moet voldoen afgedekt?

Afgedekt, geregeld, niets om je hoofd over te breken, want dit vormt geen uitdaging meer? Wanneer je geluk hebt, zul je zelfs nog de nodige vrije tijd vinden om de dingen te doen waar je energie van krijgt, die zonder dat je erover na hoeft te denken gewoon door jou kunnen worden gerealiseerd? Zou dit ook geluk zijn of toch succes? Dat bepaal jij natuurlijk helemaal zelf. Omdat je als mens zelf altijd de eindverantwoordelijkheid hebt. De vraag is alleen, heb je ooit werkelijk zelf helemaal de eindverantwoordelijkheid? Of ben je tevreden met dat stukje verantwoordelijkheid wat jij krijgt toebedeeld? Met dat stukje verantwoordelijkheid wat werkelijk van jou is? Dat wat ervoor zorgt dat je iedere dag voldoende te eten hebt, al je rekeningen kunt betalen, één, twee of drie keer per jaar op vakantie kunt? Misschien ook zelfs nog een leuke hobby erop kunt nahouden waarbij je de nodige centjes zult moeten investeren? Wanneer ben jij tevreden? En heb je hier weleens aan gedacht?

In hoeverre leid jij je eigen leven, of laat jij je leven in een richting gaan, waar jij genoeg mee neemt? Laat jij je leven in een richting sturen, leiden waar jij genoeg mee neemt? Of leidt je toch je eigen leven? Dan zul je zelf ook helemaal alle verantwoordelijkheid mogen dragen. Dan ben je volledig verantwoordelijk, voor alles wat je mag doen, wat je doet en wat je uiteindelijk kunt realiseren? Geldt dit ook voor de mensen waarvan jij houdt, geldt dit ook van de mensen waar jij om geeft en geldt dit voor alle mensen in jouw omgeving of iedereen waarmee jij verbonden bent? Dan ben jij natuurlijk de gelukkigste mens op aarde? Of zijn er toch wel wat mensen in jouw nabije omgeving, die het hele leven als een struggle zien, die het hele leven al vechten en strijden tegen allerlei onheil en ellende, waardoor jij er met jouw perfecte leven best wel eens een naar gevoel bij hebt, omdat jij gelukkig bent? Tja?

Waarom meedoen belangrijker is dan winnen of waarom winnen belangrijker is dan meedoen?

Wanneer je het laatste stuk van het vorige hoofdstuk hebt gelezen, dan komt de titel van dit nieuwe hoofdstuk niet als verrassing. Of kun je het verband niet leggen? Kun jij je er geen voorstelling van maken, zie jij er geen overeenkomst of vergelijking in? Dan wordt dit voor jou een ander hoofdstuk dan alle voorgaande hoofdstukken in dit boek en de eerdere boeken. Dat het een hoofdstuk is waarin gelet op het belang nu ook de hoofdzaken aan de orde zijn, deze daarom ook ter sprake worden gebracht, daar ontkom ik niet meer aan. Omdat er gezegd mag worden wat nodig is, omdat het nodig is dat iedereen die het leest het ook werkelijk begrijpt. Zodat alles wat er geschreven wordt ook echt doordringt. Want dat dit laatste iets is waar het in de wereld, in Nederland en hier met name door de Nederlandse taal, al een hele tijd behoorlijk aan schort kan, wil en mag ik niet langer ontkennen. Dat dit dan ook nu aan het licht mag komen zal niemand verbazen. Aan het licht komen, of zal ik zeggen naar het licht brengen, naar het licht leiden. Wat dat is, wat ik mag doen, door het schrijven van dit boek. Door het schrijven van dit boek voor alle mensen die het meedoen belangrijker vinden dan winnen. Jij bepaalt overigens zelf waarvoor je kiest. Omdat alles goed is en het werkelijk kiezen, iets is, wat we als mens allemaal uit vrije wil mogen doen. En de persoon die bewust is van het feit dat dit zo is, zal er dan ook op geen enkele wijze moeite mee hebben dat hij of zij hiervoor kiest. Dit geldt in ieder geval voor de mens, (de mensen) die zich enigszins bezig heeft (hebben) gehouden met alle informatie die dagelijks buiten “de hot items”, in of bij het nieuws, in de media en Social Media verkondigd, geroepen of eigenlijk verkocht zijn of worden.

Want dit zal zeker voor de persoon die bewust leeft, en een bijdrage wil leveren aan een gezonde en gelijkwaardige samenleving, op zich al een overwinning zijn. Een heuse overwinning, die het door mee te doen, eigen inzet en vanuit het hart leven, met geen enkele prijs te belonen is, met geen enkele prijs te belonen zal zijn en met geen enkele prijs of waarde te vergelijken is. Gelukkig zijn is een gevoel, waardoor je je er bewust van bent, waarom de dingen die je overkomen, die je mee mag maken, die je ervaart, zo zijn als ze zijn. Doordat je van alles wat je meemaakt, ervaart en beleeft, de werkelijke waarde inziet, de meerwaarde. En omdat er geen enkel andere manier of wijze is, waarop dit anders aan je getoond zou kunnen worden, omdat er geen vergelijkbaar iets is. Want echt geluk is blijvend, hier kun je uit blijven tappen, hier kun je zelfs wanneer er mindere dagen zijn in je leven, op een natuurlijke manier mee verder. Verder, waardoor je ook werkelijk uitkijkt naar alles wat je nog mee mag maken, zien en doen. Inclusief het ontmoeten van de mensen, die je tijdens het levensspel, jouw levensreis nog zult mogen leren kennen, nog zal mogen ontmoeten, waar je nog kennis mee mag maken. Ja kennismaken, want dat is wat je doet, op het moment dat je open staat om nieuwe mensen te leren kennen. Of wanneer je investeert om de mensen die je al een tijdje kent, werkelijk te leren kennen, zodat je ook zijn of haar meerwaarde ziet.

Ieder mens is van waarde. Van meerwaarde, wanneer hij of zij weer uit de zogehete “comfortzone” komt. Wanneer hij of zij weer werkelijk vanuit het hart gaat leven, reageren en dat doet wat volledig bij hem past, omdat het voorbestemd is. Voorbestemd, zodat ieder mens weer de dingen doet waar hij of zij voor geboren wordt, voor geboren is. De dingen doet, die ervoor zorgen, dat de balans terugkeert. De balans er weer is.

De balans die van nature, in ieder van ons aanwezig is, de balans die bereikt wordt, wanneer we onze werkelijke waarde weer willen zien. Want wanneer je allereerst de waarde van jezelf als persoon, de waarde van jou als individu, jouw waarde ziet, dan kun je weer hernieuwd kennismaken met jouw eigenschappen, of zal ik zeggen jouw eigen schatten? Want dat is de betere omschrijving. De omschrijving die bij jou hoort en past. Pas wanneer je dit weer beseft, zullen jouw kwaliteiten en talenten vanzelf naar boven of naar voren komen. Omdat dit voor ieder mens de bedoeling is en het iets is, wat nu bekend mag worden. Bekend mag zijn, omdat ieder mens dit eigen geluk mag ervaren. Geluk, wat niet tastbaar is, niet vastzit aan bezit, maar jou en ieder ander die bereid is om het algemeen belang te dienen, wel volledig toekomt. Omdat het jou en ieder ander, in iedere hoedanigheid daarbij ook volledig, onomstotelijk toekomt, omdat het bij je hoort, omdat het je past en wanneer je er weer gehoor aan geeft ook werkelijk alles zal bieden wat nodig is. Wat je nodig hebt, om te kunnen leven. Ervan te kunnen leven, doordat het deuren opent, die op geen enkele andere wijze geopend kunnen worden. Geopend, doordat je jezelf bent en dit ook toestaat van ieder ander.

Dat dit heel anders is en zal zijn, dan wanneer je de dingen doet die niet bij je passen en die niet bij je horen, zul je wanneer je je eraan overgeeft snel genoeg ervaren. Mooi en totaal niet vergelijkbaar, met wanneer je alleen iets doet om er van te kunnen leven. Heel anders, dan wanneer je iets doet wat een bijdrage levert aan jouw maar ook ieder anders ontwikkeling. Dit is namelijk het meest belangrijke van alles. Wanneer jij en ieder ander de dingen weer doet die bij hem of haar passen, krijg je alles aangereikt om je te ontwikkelen. Ontwikkelen, als in ontplooiën, kortom alles uit jezelf halen wat er in zit.

Alles uit jezelf halen wat erin zit, zonder jezelf daarbij tekort te doen. Zonder jezelf daarbij te vergeten, zonder jezelf en daarbij het algemeen belang uit het oog te verliezen. Want wanneer je dat doet, niet datgene uit jezelf haalt wat er inzit, of wanneer je jezelf tekort doet, wanneer je jezelf vergeet, jezelf uit het oog verliest, dan dien je geen enkel belang. Belangeloos, krijgt dan ineens een totaal andere betekenis dan bedoeld is. Ja, bedoeld.

Dan ben je overgeleverd, aan alles wat ervoor zorgt dat je als mens ziek wordt. Dan zul je als mens pijn, leed en verdriet in de ergste vorm ervaren en zal dit het dagelijks leven kleuren. Pijn, leed en verdriet als omlijsting van al jouw dagen, van alle tijd die jij hebt en krijgt. Alle tijd die jou in persoon, maar ook ieder ander gegeven is, zonder beperking, zonder kader, zonder restrictie, kortom zonder voorwaarde. Tijd die jou toekomt, vanaf het moment, waarop je weer in je natuurlijke flow zit. Tijd die je krijgt, wanneer je de dingen doet, die een bijdrage zullen leveren aan het leven en geluk van iedereen die en alles wat leeft. Iedereen die en alles wat leeft, omdat jij hen liefhebt voor wie ze zijn. Omdat jij hen het allerbeste gunt, een leven in en gevuld met liefde. Liefde, als in liefhebben, zonder iets, iemand, wie of wat maar ook, als bezit of het jouwe te zien. Want wanneer je weer vanuit liefde kunt delen, ervaar je weer wat onvoorwaardelijke liefde is. Dan wordt delen de uiting van onvoorwaardelijke liefde. Dat dit ook de enige manier en wijze is om werkelijk te kunnen geven door te delen, zal iedereen vanzelf weer gaan ervaren. Want “Delen is vermenigvuldigen”, is niet alleen een uitdrukking of gezegde. Delen is vermenigvuldigen is de wijze waarop jouw energie in contact komt met de allesomvattende liefdesenergie die God de wereld in heeft gezonden, toen “Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...”. Uit Onvoorwaardelijke Liefde voor ieder mens.

Ieder mens die in Hem gelooft en dit in zijn of haar leven tot uiting brengt. Tot uiting brengt, door de juiste waarden na te leven. Dat te doen waardoor je als mens in balans blijft. In harmonie met alles wat en iedereen die leeft. Door niemand te schaden en verantwoordelijkheid te nemen voor alles wat je denkt, zegt, doet maar ook laat. Daarbij deelt wat van waarde is of van waarde kan zijn voor iedereen die ook op eenzelfde wijze wil leven. Eenzelfde wijze, kan zeker verschillen, kan absoluut anders zijn, mag ook anders zijn, omdat iedereen uniek is. Wanneer je niemand schaadt en verantwoordelijkheid neemt voor al je daden, al je uitspraken en gedachten, anders verwoord, voor alles wat je denkt, zegt en doet, dan neem je de juiste beslissingen. Beslissingen die voor iedereen van waarde zijn, die voor iedereen juist zijn, die voor iedereen van dusdanige betekenis zijn, dat het nog langer verbergen of verzwijgen er alleen toe zal leiden dat alles nog langer in het duister blijft. Dat alles nog langer niet aan het licht komt, dat alles blijft zoals het was en al veel te lang is geweest.

Daar is hij weer: “Delen is vermenigvuldigen”, één gezegde of uitspraak, die in o.a. in de commercie vaak gebruikt wordt. Ja, gebruikt, maar er gehoor aan geven dat is nog een dingetje. Dat is nog iets waar niemand zich mee bezighoudt, omdat het eigenbelang en het je willen verrijken zo vaak de motivatie is. De motivatie die er helaas toe heeft geleid dat heel veel mensen aan zichzelf dachten, zonder dat ze dit echt deden. Ze dachten aan de waarde van het geld, wat je er allemaal mee kunt kopen, wat je er allemaal mee kunt doen. Ze werden letterlijk en figuurlijk verleid door hebzucht. Veroorzaakt door gemakken die zo vanzelfsprekend zijn dat zelfs een dagje stroomstoring ervoor zorgt dat ieder mens om het hand is. Ieder mens met de handen in het haar zit op het moment dat dit gebeurt.

Gebeurt of hen overkomt, want dat kun je natuurlijk ook nog eens denken. Dat dit jou precies weer moet overkomen op het moment waarop je het al zo druk hebt. Op het moment dat je van alles en nog wat wilt doen, maar de tijd eigenlijk ontbreekt. En ja, dat kun je denken, denken velen met jou, maar de tijd ontbreekt niet, de tijd maak je. Je maakt nuttig gebruik van je tijd of je zorgt ervoor, dat je aan het einde van de dag denkt, jeetje, wanneer iemand me vraagt wat ik de hele dag heb gedaan, dan kan ik eigenlijk niet eens vertellen wat het is. Wat het is wat ik heb gedaan, omdat er zoveel moest worden gedaan, ik er op de één of andere manier niet toe gekomen ben om overzicht te krijgen. Overzicht, van wat ik moest doen, wilde doen en wat er ook daadwerkelijk gedaan is. Wanneer je dan vraagt of de betreffende persoon voldoening heeft van dat wat hij of zij gedaan heeft, dan laat het antwoord zich raden. Raden of iemand is er wel tevreden mee, omdat hij of zij gewend is aan het feit dat dit zo is, de dagelijkse realiteit, niet anders dan anders. De vraag is alleen, heeft de persoon zich erbij neergelegd dat het zo is of is hij of zij werkelijk tevreden met de dingen die hij of zij doet? Tevreden, als in dankbaar en voldaan of tevreden omdat het het maximale is wat bereikt kan worden en er geen verwachting is van een andere uitkomst?

Wanneer iemand geen verwachtingen heeft, zich neerlegt bij de situatie zoals deze is, kan het zelfs een vorm van berusten zijn. Berusten in het lot, omdat het zo is en je er toch niets aan kunt veranderen. Ja, dat denken helaas zoveel mensen, mensen die in het leven wat zij leven eigenlijk weinig zelfkennis hebben, weinig zelfkennis en zelfrespect, omdat ze eigenlijk heel tevreden zijn. Niet zoveel extra's nodig hebben, om gelukkig te zijn. Mensen die gewoon doen wat hen opgedragen wordt en daar dan het beste van willen maken. Het beste, wat hen past.

Het beste wat voor hen mogelijk en haalbaar is. Dat hier niets mis mee is, zal iedereen begrijpen. Daar zal iedereen begrip voor hebben, of moet ik toch zeggen daar had iedereen tot voor kort begrip voor? Want doordat de wereld in een reusachtige stroomversnelling is geraakt, is goed helaas vaak niet goed genoeg meer, is goed zelfs middelmatig geworden en beter het nieuwe goed. Er lijkt geen grens meer te zijn. Wanneer stopt het? Wanneer begrijpen we dat goed, gewoon goed is en beter alleen voor een aantal mensen is weggelegd, die meegaan in het circus van prestatie. Want wanneer we door blijven gaan met de wijze van onderwijzen zoals we dit de afgelopen decennia hebben gedaan, zal er niemand meer goed bevonden worden. Ja onderwijzen, we onderwijzen de persoon en zorgen ervoor dat de persoon net genoeg weet, om hem of haar te laten functioneren. Daarbij is echter onvoldoende rekening gehouden met de vrije wil van de mens of het doel wat ieder mens vanuit zijn of haar onderbewuste wilde behalen op het moment dat er voor dit leven gekozen is. Geen rekening houden met de reden of de missie van de persoon die dit leven uit vrije wil gekozen heeft, is dan de rem. Want de missie of reden die uit liefde gestuurd is, vanuit liefde aangenomen is, uiteindelijk vanuit onvoorwaardelijke liefde gekozen, zal moeten worden volbracht. Jij hebt er als mens, uit vrije wil, voor gekozen.

Jij hebt ervoor gekozen. Jij hebt de keuze uit vrije wil, daarbij geheel uit onvoorwaardelijke liefde gemaakt. De keuze voor dit leven. De keuze, om als kind bij bepaalde ouders geboren te worden. De keuze, om bij bepaalde ouders te mogen opgroeien, je eigen weg te lopen en met alles wat je voorafgaand aan dit leven al hebt mogen inzien, het leven te leven wat leidt tot het vervolmaken van je ziel. Jouw ziel, jouw door God ingeblazen eigen ziel. Een ziel die naast alles om je heen, van jou is.

Een ziel die naast alles wat er om je heen gebeurt, wat van je gevraagd en verlangd wordt van jou blijft. Een uniek iets wat door geen enkel mens, of wezen dat denkt en op deze aarde aanwezig is, nagmaakt kan worden. Daarbij ook iets, wat geen enkel mens, machine of wat maar ook kan beïnvloeden, kan verprutsen, kan vernietigen. Omdat dit een geschenk is van Onze Lieve Heer. De enige echte, die de wereld met iedereen daarop en alles wat leeft geschapen heeft. Geschapen vanuit onvoorwaardelijke liefde, waardoor er ook echt maar één van alles is. En alles van één, daardoor ook alles is. Omdat we zijn geschapen naar Zijn evenbeeld, daarbij uniek, als Hij.

Hij, God, één God', De Vader. God en Vader van de mensheid uit onvoorwaardelijke liefde. De Vader, die de hemel en de aarde geschapen heeft, met iedereen die en alles wat erop leeft. De Vader, die de wonderen van de wereld met liefde aan een ieder van ons gegeven heeft, met niets dan goede bedoelingen. Niets dan dat, wat hij ons vanuit liefde heeft meegegeven. Niets dan uniciteit, onze eigen kwaliteiten en eigenschappen, als geen ander. Niemand is gelijk en iedereen is gelijk, omdat we in onze authenticiteit allemaal uniek zijn en dit ook mogen zijn. Omdat de balans er niet zou zijn wanneer we allemaal gelijk waren, wanneer we allemaal gelijk zouden zijn of juist omdat we allemaal gelijk zijn en dit goed is. Goed, zonder maatstaf, goed zonder gradaties, gewoon goed, Goed zoals we zijn. Ja goed zoals we zijn, omdat we er op die manier ook echt voor kiezen om onszelf te zijn. Omdat je er op die manier ook weer voor kiest om de persoon te zijn die je bent. De persoon die je bent, zonder jezelf te vergelijken met, zonder jezelf te zien als de meerdere of mindere. Blij, gelukkig en tevreden met de persoon die je bent, waardoor je van jezelf kunt houden. Van jezelf in persoon, jouw persoonlijkheid, kortom jij!

Waardoor je om jezelf geeft en daardoor ook goed voor jezelf zorgt. Goed voor jezelf zorgt, omdat je er alles aan wilt doen om de persoon te blijven die je bent. De persoon die je wilde zijn, op het moment waarop je geboren mocht worden, de persoon die je wilde zijn, op het moment waarop je dit leven aan mocht gaan. Dit leven mocht leven en je tijdens het leven op een goede manier mocht herinneren waarom je voor dit betreffende leven gekozen hebt. Het leven gekozen hebt om dat te doen wat van waarde zou zijn, wat van waarde is en waarvan achteraf blijkt dat dit van waarde is geweest. Zelfs wanneer jij of ieder ander, daar een ander idee of andere gedachte over zou hebben, dan nog zal dit van waarde zijn. Ja, van waarde als, of wanneer je werkelijk weer vanuit je gevoel, vanuit je hart, vanuit je ziel gaat leven. Want leven op zielsniveau is leven volgens de wetten der natuur. Gods wetten, de wetten die je niet in de verleiding brengen, de wetten die je iedere dag voldoening geven. De wetten, die ervoor zorgen dat je de gelukkigste mens op aarde kunt en zult zijn, wanneer je maar dagelijks jezelf bent en jezelf kunt zijn, iedere dag, overal en op elk moment, zonder restricties, zonder beperkingen.

Dat dit niet een vanzelfsprekend iets is, daarbij iets waar veel mensen mee geconfronteerd worden dat kun je wanneer je goed om je heen kijkt niet meer ontkennen. Want beperkingen en restricties zijn er voldoende. Beperkingen en restricties die jou worden of zijn opgelegd juist omdat je als mens vanaf je geboorte langs de bekende meetlat gelegd bent. De meetlat, de standaard, dat wat zo hoort, zo is in de wereld van vandaag. Hoe kan dit, hoe kun je als mens, een uniek wezen, een door God geschapen creatie, behoren tot de standaard? Hoe kun je iets wat met liefde gemaakt, gevormd en ontwikkeld is, langs een meetlat leggen, vergelijken met de ander, ieder ander, echt?

En nu volgt er een stukje herhaling. Waarom zou je nu echt de vergelijking willen maken? Waarom zou je nu echt iets willen vergelijken wat met liefde gemaakt, gevormd en ontwikkeld is? Uit angst? Uit voorzorg? Uit onwetendheid? Of juist uit nieuwsgierigheid? Iets wat de mens gebracht heeft tot waar hij tot op heden is? In een wereld die ontwikkeld is of ontwikkeld lijkt, maar waarin de werkelijke oplossing nog steeds niet echt gevonden is, voor alle problemen, inclusief oorlogen, ziektes en alles wat de onbalans in stand houdt? Een wereld waarin we niet terugdeinzen om de ander de schuld te blijven geven van alles wat niet volgens het boekje gaat? Het boekje, één van de velen die we zelf geschreven en gemaakt hebben? Het boekje met regels en wetten om de mens in toom te houden? De mens te laten voldoen aan de standaard die ervoor zorgt dat de mens zich alleen in een bepaalde mate ontwikkeld? Ontwikkeld om van dienst te kunnen zijn? Ontwikkeld om ten dienste te kunnen zijn? Ontwikkeld om dienstbaar te zijn? De vraag is? Ontwikkeld, ja, dat denken we. Dat wordt ons geleerd. Wie onderwijs krijgt is ontwikkeld. De persoon die dit niet heeft, verkeert in een mindere positie. Is in de ogen van de mensen in de westerse beschaving de mindere. De persoon die niets weet, omdat hij of zij simpelweg niet kan lezen en schrijven. Wanneer iemand het echter in zijn of haar leven voor elkaar krijgt om te functioneren, zullen er weinig of geen mensen zijn die hier iets aan kunnen doen. Iets aan kunnen veranderen, tenzij de persoon door de mand valt. Tenzij de persoon die onderworpen wordt aan de standaard, dat wat nodig is om in de maatschappij van waarde te zijn, zich onthoudt van alles wat hem of haar aanzet tot het moeten. Want wanneer je kunt lezen en schrijven, dan behoor je ook zelf je verantwoordelijkheid te kunnen nemen en dragen. Dan behoor je alles wat er in de wet en via de diverse openbare sites aangegeven wordt te weten.

Maar wanneer je vraagt, wie zich ook echt werkelijk verdiept heeft, in wat wel en niet kan, mag of goed voor de mens is, dan zijn er maar heel weinig mensen, die de moeite nemen om werkelijk alles uit te pluizen. Ja, uitpluizen, want in de wirwar van formulieren, wetten, regeltjes en dat wat nodig is, om in de maatschappij een beetje bij te blijven en ook alles te kunnen begrijpen van wat er geschreven of omschreven wordt, moet je zo ongeveer doctorandus zijn of zoals veel mensen in het verleden zeiden, “schriftgeleerde”. De vraag blijft, hoe wijs is de persoon die precies weet wat er geschreven en omschreven wordt? Hoe wijs is de persoon die alles weet en begrijpt, maar zich toch een heel leven lang dienstbaar opstelt? Hoe wijs ben jij? Wil jij zelf alles weten of vertrouw jij erop, dat alles wat gezegd, geschreven en gedaan wordt, ervoor zorgt dat de wereld blijft draaien, met jou en je dierbaren erbij? Want ook jij en jouw dierbaren vormen onderdeel van de wereld.

Dat we met ons allen de wereld draaiende moeten houden, daar ontkomt niemand aan. De wijze waarop, daarover bestaat nog al wat discussie. Discussie, omdat er zoveel dingen zijn die in de ogen van velen, nog kunnen worden verbeterd. De vraag die ik daarbij mag stellen is, verbeterd of gewijzigd? Want om daadwerkelijk verbetering te krijgen, ontkomen we er niet aan dat dit laatste nodig is. Nodig, om echt resultaat te behalen. Resultaat, doordat het de mens, de mensheid in het algemeen, iets oplevert. Iets waarvan we ons veel te lang onthouden hebben. Daar is tie: Omdat we zijn gaan selecteren, zijn gaan groeperen, mensen onderverdeeld hebben in rangen en standen en alles wat er nog meer aan onderverdeling plaats kon vinden. Er is ooit een start gemaakt waarbij mensen in een bepaalde categorie werden geplaatst. In een categorie werden geplaatst en gezet, waardoor deze mensen zich hiermee vereenzelvigden.

De mensen werden onderverdeeld in rangen en standen, in sociaal-maatschappelijke, culturele of religieuze groepen en of groeperingen, waardoor zij zichzelf onderdeel zijn gaan voelen van de betreffende groep. Onderdeel, van een groep, onderdeel van een deel van de bevolking. De reden waardoor zij zich ook automatisch gingen vergelijken met de mensen die net als zij onderdeel vormden van deze groep. Dat de vergelijking ervoor gezorgd heeft dat deze mensen zichzelf verloren zijn, daardoor helaas ook hun gevoel van eigenwaarde volledig vergeten zijn mag nu gezegd worden. Mag of liever gezegd moet nu gezegd worden en waarom ik hieraan niet ontkom dat mag ik in het kort even weergeven. Hoe wijs of onderdanig zijn de personen, die ondanks alles wat zij geleerd, meegemaakt en ervaren hebben, besluiten om dienstbaar en onderdanig te zijn?

Dienstbaar en onderdanig ja, dit is namelijk voor het overgrote deel van de mensheid het geval. En ik ga nog even verder, onderdanig door onwetendheid. Onwetend door vertrouwen of onwetend omdat we argeloos zijn, ons van geen kwaad bewust? We ons niet bewust zijn, van dat wat ons kwaad doet, dat wat ons schaadt? Omdat we zo onderdanig zijn, dat het onderdanig zijn leidt tot onwetendheid, omdat we er vanuit gaan, dat dat wat we meekrijgen, dat wat ons geleerd wordt en men ons zegt en verteld heeft, de waarheid is. De waarheid die ons geleerd is, de waarheid, die ons voorgespiegeld is, terwijl ons hart de enige reflector is die ons uiteindelijk laat weten wat de waarheid is. Ons hart ja, omdat ons hart uiteindelijk ergens wel of ergens niet mee kan leven. Ons hart er uiteindelijk voor zorgt, dat de communicatie tussen ons weten, ons verstand en ons gevoel er niet meer is. En wanneer er daar een communicatiestoornis ontstaat, zal een deel van het lichaam wat “onderontwikkeld” is, beschadigd is, echt direct uitvallen.

Dan zal dat deel van ons menselijk lichaam, blijk geven van het feit dat we iets verkeerd doen, het verkeerde doen. Wanneer we dan de tijd nemen, de rust nemen, om dit te wijzigen, zijn we in staat om de schade te beperken. De schade, die ontstaat doordat we iets doen wat in strijd is met ons geweten. De schade die ons mensen vertelt of zegt dat er iets mag wijzigen. Mag wijzigen, omdat we nog steeds met onze vrije wil mogen beslissen of we dit ook werkelijk willen doen. Omdat velen van ons argeloos dienstbaar zijn en we denken, dat er nog nooit iemand dood gegaan is aan werken, het heel letterlijk nemen, blijven we maar doorgaan. Doorgaan, gedreven door alles wat we in de maatschappij hebben geleerd, we van huis uit hebben meegekregen of soms erger nog, wat ons door de maatschappij en iedereen die daarin een functie heeft, altijd is getoond en aangeleerd. Ja aangeleerd, want voorbeeld doet volgen.

Dit is iets wat we helaas te letterlijk genomen hebben. Ja helaas, zeg ik nu, omdat er zo weinig mensen zijn, die nog werkelijk aan zichzelf denken. Aan zichzelf denken heeft dit keer niet te maken met egoïsme maar met realisme. Realisme, omdat het meedoen ervoor zorgt dat je onderdeel bent van een groter geheel. Terwijl naar jezelf luisteren, je hart weer horen ervoor zorgt, dat je uiteindelijk ook doet wat goed is voor jou, daarbij voor iedereen die van je houdt, die om je geeft of waar jij op welke manier dan ook mee verbonden bent. Mensen die zich bekommeren om jouw welzijn, welbevinden, maar met name je gezondheid, zullen allen geconfronteerd worden met het onvermogen waar jij jezelf dagelijks mee tekort doet. Tekort doet, wanneer je de maatschappij en alle verwachtingen die je jezelf oplegt, voor laat gaan op jouw fysieke, geestelijke en uiteindelijke algehele gezondheid. Waardoor je absoluut geroemd en geëerd wordt om alles wat je doet en bijdraagt.

Ja, geroemd en geëerd wordt voor de inzet van jouw energie, terwijl je juist daardoor voor je wezenlijke zelf nooit van waarde kunt zijn. Waardoor je voor je wezenlijke zelf nooit van waarde bent en sterker nog, nooit van waarde zult zijn. Doordat je met alles wat je doet, jezelf iedere dag tekort doet, jezelf iedere dag in een dusdanige positie plaatst, die ervoor zorgt, dat je nooit volledig met jezelf in overeenstemming komt. Je nooit met jezelf zult kunnen communiceren. Dat wat nodig is, om ervoor te zorgen dat je weer heel wordt, dat je weer heel bent of dat je weer heel zult zijn. En er is niemand anders dan jijzelf die dit veroorzaakt. Jij, doordat je niet naar jezelf luistert, jij doordat je niet luistert naar de signalen die je lichaam je al zoveel keren heeft gegeven. Wie herkent zich hier niet in of kan ik toch beter zeggen, wie herkent zichzelf in dit verhaal? Wanneer jij jezelf in dit verhaal herkent, wordt het dan nu onderhand is geen tijd om hiermee aan de slag te gaan?

Aan de slag. Dit keer praat ik niet over werken om je salaris te verdienen, of werken om een bijdrage te leveren aan de maatschappij, maar werken om ervoor te zorgen dat jij weer met jezelf in contact komt. Zodat je weer met jezelf in contact staat en dat kunt doen wat jou gegeven is. Dat kunt doen wat je voorafgaand aan dit leven zelf gekozen hebt. Dat je kunt doen waar je blij, gelukkig en natuurlijk of vanzelfsprekend ook gezond van wordt. Ja gezond, zodat het jou helpt om je interne communicatiesysteem weer op jouw eigen hart af te stemmen. Op je eigen hart afstemmen zodat je weer op je eigen frequentie zit. De frequentie die doordat je hart de zender is, automatisch weer in contact komt met je ziel. De frequentie die doordat je hart de zender is, automatisch weet, wat wel en niet bij je past en bij je hoort. Daardoor wat je wel en niet toekomt. Toekomt, wat de tegenwoordige tijd, het nu is van toekomst.

Want voorbestemming heeft te maken met toekomen, dat wat gebeurt en dat wat je mee mag maken wanneer je vanuit het nu leeft. Vanuit het nu leeft, met de dag leeft en inderdaad iedere dag weer invult zoals jij dit vanuit je hart wilt en daardoor ook mag en zal kunnen doen. Omdat dit iets is wat God voor ieder mens voor ogen had toen Hij de hemel en de aarde geschapen heeft. De hemel en de aarde, met alles wat daarop en iedereen die daarop leeft. Omdat het mogelijk was, omdat het mogelijk is en omdat het mogelijk zal zijn, wanneer we er weer voor kiezen om er iedere dag opnieuw weer even bij stil te staan. Er iedere dag voor kiezen om te aarden. Aarden omdat de aard van het beestje iets is wat we alleen zullen herkennen en erkennen, wanneer we werkelijk weer weten wie we zijn. Wanneer we werkelijk weer weten waarom we voor dit leven gekozen hebben. Waardoor we werkelijk weer zullen weten wat onze bestemming is. Een bestemming, is niet een locatie, maar net als geluk, een zijnstoestand, dat wat je kunt bereiken wanneer je weer één bent met wie je werkelijk wilde zijn. Met wie je mag zijn, met wie je bent. Want ook jij bent een wezen, in het Engels een creacher. Het wezen creëert, dat wat in essentie bestaat, dat wat je bent, jij, jouw eigen ik, de mens.

Jij bent de geboorte van een creatie, daarmee een creatie van God, een creatie ontstaan uit twee mensen, die alleen wanneer zij onvoorwaardelijk van elkaar zouden houden, een evenzo mooi mens voort kunnen brengen. Evenzo mooi, net zo mooi als zichzelf. Net als de persoon die zij in wezen zijn. In wezen, vanuit de basis hun oorsprong, vanuit de onvoorwaardelijke liefde, vanuit hun essentie. Want alleen dat wat vanuit onvoorwaardelijke liefde ontstaan is, dat wat vanuit deze onvoorwaardelijke liefde, kiest voor het leven, is in staat om te mee te doen, in staat om te winnen, in staat zichzelf te zijn.

Sport en spel

Wanneer het jezelf zijn en jezelf blijven in evenwicht is, kun je vanuit iedere situatie, iedere omstandigheid, iedere plaats, plek of positie, zonder moeite, ook werkelijk de top bereiken. De top van de spreekwoordelijke “berg”, die wanneer je hem betreedt, beklimt of bestijgt, met elke stap die je zet, voelt als een overwinning, de overwinning op jezelf, anders dan in een strijd of een competitie, meer als de wijze van jezelf verrijken.

Jezelf verrijken, door stapje voor stapje, te komen bij dat wat je vanuit essentie, jouw diepste wezen, in eigenschap bezit. Als bagage hebt meegekregen, nimmer tot last, gewichtloos, als de vrucht aan een boom, die vanuit de bloesem ontstaat, met ieder straaltje zon, een kans krijgt te groeien, te rijpen, tot het moment waarop deze eetbaar is, met of zonder de pit.

De pit, volkomen op zijn plaats, de start van alles, de basis van het geheel, in het midden van het eetbare, van datgene wat voedzaam en te verteren is, wat je de nodige energie geeft. Maar ook als bescherming van hetgeen waarin de vrucht zijn oorsprong vindt, waaruit het ontsproten is, vol in eigenheid ontwikkeld, als het lichaam van een mens, dier, dat wat leeft.

Een leven ontstaan middels spel, waarbij onbegrensd vertrouwen, aangevuld door geloof in het goede, tot stand gekomen is, als sport, vanuit liefde door God gecreëerd. Sport of eerder topsport, waarbij er werkelijk alleen maar winnaars zijn, doordat ieder mens, ieder dier en alles wat leeft, leven gekregen heeft, een eigen talent, een uniek gegeven, daarbij ook een kans, zich te ontplooiën, daarbij te groeien, tot grote hoogte, van nature, onmogelijk aangeleerd.

Uniciteit en eigen kwaliteiten, zijn voor alles wat God, De schepper van hemel en aarde uit onvoorwaardelijke liefde geschapen heeft, vanzelfsprekend, als $1+1=2$, een begrip. Als de regel in een vriendschappelijk spel en ook dit keer is er nauwelijks sprake van competitie, overwinning, winst of verlies, geen duel, maar sport, waar ieder mens vanuit eigen kunnen, zijn of haar race rijdt, vanaf pull position, de stip.

Stip, streep of lijn, vanuit ieders eigen positie, op weg, van start om dat te doen, wat ervoor zorgt, dat je jouw eindstreep, jouw score, jouw tijd, jouw goal en/of gestelde doelen haalt. Geen vergelijking met wie of wat maar ook, jouw pad, kan alleen door jou worden begaan, worden betreden, want ieder ander kan jou zeggen hoe het afloopt, alleen weet, jij bepaalt.

Jij bepaalt hoe lang je je nog laat sturen door extra regels, door moeten, door de dingen te doen waarvan ieder ander vindt dat het bij jou hoort, helemaal jouw ding is, bij je past. Er is niemand dan jijzelf die weet, voelt en zal ervaren of dit waar is, wanneer je weer volledig vanuit je hart leeft, komt het des te sneller, tijd, plaats of locatie onbekend, blij verrast.

Ja, verrast, iets wat jij zelf, maar zeker ook de mensen die jou goed kenen, die je dagelijks spreekt, ziet of al een leven lang om je heen verzameld hebt, van jou zien, denken te weten. Omdat je ineens, iets blijkt te kunnen wat zij niet achter jou gezocht hadden, jou onmogelijk tot zoiets in staat achten, het hokjesdenken, “oh, nou dat is bijzonder”, iets vergeten?

Vergeten, dat we als mens uniek zijn, onze eigen kwaliteiten en talenten pas zullen zien, wanneer we volledig los zijn van. De dingen die moeten, onnatuurlijk zijn, niet volgens plan.

Ja, het plan, de reden waarom je geboren bent, de reden waardoor je dat mag doen, wat ervoor zorgt dat je een bijdrage kunt leveren aan een samenleving. De samenleving, die alleen wanneer je weer vanuit je hart en je bestemming gaat leven de juiste invulling krijgt. De invulling die nodig is om de wereld weer in harmonie en balans te laten zijn, de wereld weer een plaats voor iedereen die en alles wat leeft te laten zijn. De wereld werkelijk weer de hemel op aarde wordt. Omdat dit ook de enige reden is waarom God ieder mens uniek gemaakt heeft. Uniek met eigen kwaliteiten en talenten en omdat we dan pas echt een aanvulling kunnen zijn voor ieder ander, voor die ander en daarmee ook de aanvulling kunnen zijn voor onszelf.

Omdat we ons op die wijze ook werkelijk weer kunnen vervolmaken. Dat wat als vervolg mag gelden op alle levens die we geleefd hebben. Alle levens die we voor we dit leven hebben geleefd al hebben ervaren. Want leven is leren, leren is herinneren en herinneren is weten. Wanneer we vanuit die basis weer gaan leven en vanuit die basis weer gaan doen wat goed voor ons is, zullen we ook goed voor elkaar en iedereen die en alles wat leeft zijn. Dan kunnen we weer van waarde zijn en zullen we allemaal onze eigenwaarde weer leren kennen. Dan zullen we weer inzien waarom de dingen zijn zoals ze zijn. Kunnen we weer begrip opbrengen voor elkaar en stopt het strijden. Stopt het strijden tegen alles wat nu niet zo gaat zoals wij denken dat het hoort te zijn. Stopt het strijden tegen alles wat niet zo hoort te zijn. Dan stopt het strijden tegen alles wat ervoor zorgt dat de wereld in onbalans is. Want dat juist het strijden en het constant maar aan willen wijzen van dat wat onjuist is in de wereld de onbalans gecreëerd heeft, dat lijken we nog steeds niet in te willen zien. Dat lijken we nog steeds niet te weten, dat lijken we nog steeds niet te zien.

Omdat we op de één of andere wijze liever zien dat alles een reden heeft, alles een reden moet hebben, zodat we ons met het grootste gemak kunnen ontdoen van al de ons gegeven en of gekregen verantwoordelijkheden. De verantwoordelijkheid die we allereerst naar onszelf toe hebben. Want wanneer we weer naar onze eigen verantwoordelijkheid gaan luisteren, zullen we ook werkelijk weer geleid worden naar alles wat nodig is om te kunnen leven. Dan zullen we ook als vanzelf weer mogen doen wat in ons bestemmingsplan ligt, dan zullen we vanzelf weer wezen wie we in feite mogen wezen en wie we in feite of in wezen mogen zijn. Dan is ons wezen en zijn een feit, dan zal alles wat ons leven bepaalt aan ons zijn en zullen we ook echt ontdekken dat alles in de afgelopen dagen, weken, maanden, jaren en eeuwen, altijd aan ons geweest is.

Dan stopt het zoeken naar de schuldige ineens en zullen we ontdekken dat ieder mens die zich op welke wijze dan ook ontdaan heeft van zijn verantwoordelijkheid ineens zelf inzage krijgt in zijn of haar leven. In zijn of haar leven en dat wat ervoor gezorgd heeft dat dit leven niet zo verlopen is, als hij of zij dit zou hebben gewild. Want dit is natuurlijk de enige reden waardoor het leven van de persoon die geconfronteerd wordt met onvermogen er ook mee te maken heeft gekregen. En natuurlijk zullen er meerdere factoren meespelen. Wanneer je er als mens niet voor kiest om jezelf te willen zijn, trouw aan jezelf te zijn en of uiteindelijk te laten leiden door alles wat buiten jou is, zul je daar de gevolgen van ondervinden. Dit is iets wat je over jezelf afroept, doordat je iets of iemand buiten jouzelf om nodig hebt, die de dingen voor jou waar maakt. Die de dingen voor jou regelt en die de dingen, de verantwoording, op zich neemt. De verantwoording, de verantwoordelijkheid en de reden dat er regels en wetten zijn gekomen en gemaakt.

Regels en wetten die gemaakt zijn als een gevolg van het feit dat heel veel mensen hun verantwoordelijkheid opzij hebben gelegd, in de handen hebben gelegd van iemand die verteld heeft dat het anders was. Door deze actie of eigenlijk het ontdoen van de eigen verantwoordelijkheid, daarbij het verliezen van vertrouwen, is de wereld terecht gekomen in de situatie waarin we ons nu bevinden. Door het verleggen van de eigen verantwoordelijkheid en verlies van vertrouwen, hebben we als mens onze eigen ondergang getekend. Door dit verleggen van de eigen verantwoordelijkheid en het verlies van vertrouwen, zijn we ziek geworden. Door het verleggen van de eigen verantwoordelijkheid en verlies van vertrouwen, zijn we gestopt met leven. Door het verleggen van de eigen verantwoordelijkheid, “onze verantwoordelijkheden” en verlies van vertrouwen, zijn we uiteindelijk beland op de plek waar we nu aangekomen zijn. In een wereld waar wantrouwen en het met de vinger wijzen naar de ander ongeveer het enige is waar de meest mensen zich nog in kunnen vinden. Waar de meeste mensen zich nog in kunnen herkennen. Terwijl dit wantrouwen in de afgelopen tijd, eeuwen, decennia, jaren, maanden, weken en dagen alleen maar gegroeid is, en de oplossing ontbreekt voor alles wat in onbalans is. Er nog altijd geen oplossing is om de balans te herstellen. De balans die nu echt nodig is om de wereld weer een plaats voor iedereen die en alles wat leeft te kunnen laten zijn. De plaats waar we allemaal met en naast elkaar kunnen leven. De plaats waar we allemaal met en naast iedereen die en alles wat leeft kunnen leven en bestaan. De plaats waar iedereen die en alles wat leeft gewoon zichzelf mag zijn en wezen. Waar iedereen die en alles wat leeft mag zijn.

Ja zijn. Omdat het goed was en goed is, wanneer we iedereen die en alles wat leeft in vrede laten zijn. In vrede laten leven.

Want wanneer we allemaal weer in vrede kunnen leven en zijn, zal iedereen dit weer gaan doen. Dan zal de positieve energie weer volop aanwezig zijn. De energie die nodig is en ingezet kan worden om de fouten die we in het verleden gemaakt hebben zelf te herstellen. De fouten die we in het verleden gemaakt hebben te zien als een mogelijkheid in plaats van het altijd maar aanwezig blijvende probleem. Want je kunt je je totale leven laten leiden door je lasten, waardoor het leiden werkelijk een last wordt of je kunt ervoor kiezen om je last van je af te werpen en dit als gedane zaak te zien. Iedereen en alles wat met deze last verbonden is als onderdeel van de last blijven zien of zien hoe iedereen die en alles wat door deze zware last verbonden is, jou in wezen de kans heeft gegeven om dat te doen wat nodig was, dat te doen wat nodig is om weer verder te kunnen. Weer verder te kunnen vanaf nu, vanaf vandaag omdat je hebt besloten dat dat wat er gebeurt, voorgevallen of ooit heeft plaatsgevonden jou heeft doen besluiten dat je ervoor kiest om dit een ander gevoel te geven. Geen pijnlijke bagage, maar het leermoment wat jou steunt en sterkt in het vooruit kijken, in het zien welke mogelijkheden je hebt en vanaf nu deze mogelijkheden met beide handen aan te grijpen. Deze kans met beide armen te omarmen, omdat het je nu meer dan ooit zal helpen om dit als les en leermoment te zien. Eindelijk verder. Je kunt verder op jouw pad, je kunt verder op jouw weg en wellicht nog vele malen belangrijker je kunt vanuit jezelf dat doen waar je goed in bent. Dat doen waar je plezier aan beleeft en dat doen wat nodig is om je leven weer de glans en de kleur te geven die er zo bij past. De glans en de kleur die jij jouw leven hebt gegeven op het moment waarop je met je vrije wil hebt besloten om dit leven aan te gaan. Het leven wat je zo graag wilde leven om je ziel te kunnen vervolmaken. Jouw ziel.

Ja, de ziel die je gekregen hebt op het moment dat God jou deze via de neus heeft ingeblazen. Op het moment waarop jij besloot om het leven aan te gaan. Inclusief het op je nemen van de verantwoordelijkheid om er het beste van te maken. Ja de verantwoordelijkheid, jouw eigen verantwoordelijkheid om er het beste van te maken, want wanneer je op het moment waarop je voor dit leven gekozen hebt, niet zelfverzekerd genoeg zou zijn geweest, had je nooit voor dit leven gekozen. Wanneer je op het moment waarop je voor dit leven gekozen hebt, zou hebben getwijfeld, was je nooit aan de uitdaging begonnen en was je er nooit mee gestart. En de start daar gaat het natuurlijk om, jouw geboorte, de kansen die je hebt gekregen, inclusief de wijze waarop je voor je ouders hebt gekozen, de wijze waarop je bent grootgebracht en vervolgens klaargestoomd om het in de wereld waarin je nu leeft te kunnen volhouden. Te kunnen volhouden, het aan te kunnen, met alles wat je voorafgaand aan het werkelijk leven in dit leven, hebt mogen zien. Door het je weer te herinneren, weer in contact te komen met je gevoel, zul je allerlei déjà vu momenten ervaren.

Want het ervaren van déjà vu momenten, brengt je weer terug bij de persoon die je behoort te zijn. De weg die je als mens mag lopen, uiteindelijk jouw levensweg. En niemand anders dan jijzelf kan besluiten en beslissen of dit de juiste weg is. De juiste weg voor jou, de weg die jij nodig hebt, om je ziel te kunnen vervolmaken. Dat wat je mag doen, wanneer je er helemaal klaar voor bent. Wanneer je er helemaal klaar voor bent, om het leven aan te gaan, het leven te omarmen en iedere dag te ervaren als de dag waarop jij alles doet waarvoor je geboren bent. Alles doet wat nodig is, wat zo mag zijn, omdat God jou deze kans geboden heeft. Jou, maar daarbij ook ieder ander, die het door hem of haar gekozen leven leven mag.

Het leven waarin jouw, daarbij ook ieder anders kwaliteiten, jou, of in het geval van de ander, hem of haar zullen brengen en leiden, naar dat wat jou, en in het geval van de ander, hem of haar gelukkig maakt. Volmaakt gelukkig door tevreden zijn. Gelukkig door tevredenheid. Doordat tevreden zijn en daarbij het werkelijk kunnen ervaren van dit gevoel, ieder mens ten goede komt. Omdat het tevreden zijn, een voorwaarde is, om het geluk om te mogen leven en dit iedere dag als cadeau en geschenk te zien, een uiting is van Gods Onvoorwaardelijk Liefde. Gods Onvoorwaardelijke Liefde voor jou en de gehele mensheid. Voor ieder mens op zich en daarbij voor ieder mens in het bijzonder. Want ieder mens mag gelukkig zijn. Ieder mens mag en zal de kans krijgen om gelukkig te zijn, wanneer hij of zij de enige echte liefde en de enige echte manier om gelukkig te zijn, weer toelaat. Iedereen kan dit, wanneer de connectie met het hart weer hersteld wordt. De connectie en verbinding met het hart, waarin de 10 geboden die we dankzij Jezus in het hart geschreven hebben staan weer kunnen voelen en ervaren. Waardoor de verbinding met alles wat is herstelt.

De enige echte verbinding die nodig is, om de hemel weer op aarde te gaan ervaren. De hemel op aarde aanvaarden, door te zien dat deze er al is. Je, wanneer je je ogen werkelijk opent, door met je hart te kijken, vanzelf gaat zien, dat alles wat de mens in de afgelopen tijd voor waarheid aangenomen heeft, voornamelijk bestaat uit goedbedoelde pogingen om er iets van te maken. Ja inderdaad, er iets van te maken, omdat er eigenlijk niemand in zijn of haar binnenste zo koud is dat hij de ander, zijn dierbaren, of zichzelf het geluk misgunt. Want, dat zal wel het gevolg zijn en blijven wanneer we niet goed voor onszelf, onze medemens en iedereen die en alles wat leeft zorgen. Bij jezelf starten en van jezelf houden is zeker de start, het begin.

Bij jezelf starten is noodzaak. Want ieder mens die ervan uitgaat dat hij de wereld kan verbeteren door een ander iets te leren wat hijzelf niet begrijpt, zal nooit het gewenste resultaat, het jezelf zijn, het Volmaakt Gelukkig Jezelf Zijn bereiken.

Dat het heus niet altijd vanzelf gaat, zal ik niet ontkennen, geef ik meteen toe. Want er wordt van buitenaf zoveel druk op de mens uitgeoefend, iedere dag opnieuw, startend op het moment waarop je het eerste levenslicht ziet. Startend op het moment waarop je als mens de veilige baarmoeder verruild hebt voor de grote “boze” wereld. De wereld waarin de stroomversnellingen elkaar nog sneller opvolgen dan in de snelst stromende rivier. De stroomversnelling, door de mens tot stand gebracht met alles wat maar enigszins, meetbaar, controleerbaar en te testen is. Te testen, alsof God een mens een ziel zou hebben gegeven wanneer hij of zij niet zou voldoen in de wereld waarin we leven. Te testen, alsof God in feite de mens aan allerlei beproevingen bloot zou stellen, om de mens te testen. Ja, dat denken velen, dat geloven heel veel mensen ook die vanuit hun religie ervan overtuigd zijn, dat dit een straf is die voortvloeit uit de dingen die de ouders of grootouders ooit hebben gedaan, ooit op hun geweten hebben gehad. Gehad, want zij mochten er zelf mee dealen. Zij mochten dit zelf in hun leven oplossen. Zij hebben het alleenrecht om dit te doen. Net zo goed als dat jij als kind, kleinkind of achterkleinkind het recht hebt om jouw leven te leven. Jouw leven, los van dat van je ouders, je grootouders of overgrootouders. Los van ieder ander die door de familieband verbonden is en in connectie gebracht werd of is. Jouw leven, omdat jij de kans krijgt om zelf de volledige ontwikkeling en alles wat daarbij hoort op je te nemen. Omdat jij de kans en het geluk hebt, dat je dit door je eigen weg te bewandelen en te begaan, op de juiste wijze kunt realiseren.

Kunt realiseren en realiseert dat dit zo is, wanneer je volledig jezelf bent. In vrede bent met wie jij bent en dit daarbij in vrede toestaat van ieder ander. Toestaat, omdat ieder mens zijn of haar eigen pad en weg mag bewandelen. Het nooit aan wie maar ook is om een oordeel te geven waar de persoon nu is, hoever de ander al gekomen is of hoever jij in relatie tot de ander staat. Je betrokken voelen is mooi, is goed zelfs, want wanneer je je afkeert van de ander, zegt dit alles over jouzelf en niets over de ander. De ander, die je dan namelijk alleen beoordeelt op dat wat jij van hem of haar vindt en denkt, zonder dat je de werkelijke beweegredenen kent van de persoon. De ander, die je dan namelijk beoordeelt, terwijl je nooit met zekerheid kunt zeggen of deze persoon wellicht iets heeft meegemaakt waardoor dit een reactie, een gevolgactie is.

Heel veel mensen maken fouten, er is geen mens zonder. Door het maken van fouten krijg je de kans om te leren en je meteen de dingen te herinneren die van belang zijn. Je de dingen te herinneren die van betekenis kunnen zijn. De mate waarin deze van betekenis zijn, zal alleen jijzelf kunnen beoordelen op het moment dat je je dit realiseert. Op het moment waarop je dit realiseert en dan direct begrijpt waarom juist jij dit mee mocht, mag of in de toekomst nog zal mogen meemaken. Zal mogen meemaken, omdat ook dat onderdeel vormt van het pad wat je helemaal zelf af zal mogen leggen. Het pad of de weg, die met de nodige hindernissen, de nodige ups en downs, uiteindelijk zal leiden naar jouw bestemming. Dat wat voor jou bestemd is, dat wat voorbestemd is en daardoor zo mag zijn. Zo mag zijn, om je exact te tonen wie jij bent en daarbij ook hoe en waarom je zo handelt en reageert als je doet. Want alle reacties en alle handelingen komen voort uit wie je bent, vanuit wie jij bent als persoon, met alle emotionele en rationele eigenschappen.

De eigenschappen die je als mens gekregen hebt om je staande te kunnen houden in je leven. Je staande te kunnen houden in de wereld, in het klein in jouw familie en in relatie tot iedereen die je kent. Je staande houden, is iets wat heel veel mensen zien als sterk zijn. Het betekent dat je sterk moet zijn, om de dingen te kunnen blijven doen die de buitenwereld van je verwacht. Het standaard verwachtingspatroon, waaronder het overgrote deel van buitenwereld bedoelt dat je moet blijven functioneren, ongeacht de dingen die je meemaakt, ongeacht de dingen die van invloed kunnen zijn op jou of je directe omgeving. Wat je onder de buitenwereld en je directe omgeving schaaft is bij ieder mens verschillend. De buitenwereld en of je directe omgeving, omschrijvingen die veelal gelden voor de mensen die in het eerste geval iets verder van je vandaan staan en de mensen die buiten de familiebanden met je verbonden zijn. De vraag is daarbij hoeveel mensen behoren er tot de buitenwereld en waar maak jij het onderscheid. Op welke wijze bepaald jij of iemand tot de familieband behoort of juist niet? Wanneer ben je familie? Schaar jij er ook mensen onder die niet tot jouw familieband horen, maar wel een dusdanige rol in jouw leven spelen, dat zij in feite ook familie zijn? Dan is alles mogelijk.

Familie, omdat je net zoveel om hen geeft als om de mensen die je werkelijk op “bloedband gebied” tot je familie kunt rekenen. Daarnaast kan het zelfs zo zijn dat de mensen die wel tot je familieband horen, in veel mindere mate als familie ziet. Omdat je er minder binding mee hebt, deze mensen heel anders in het leven staan dan jij, of zelfs omdat je hen eigenlijk nooit ziet. Wanneer je je dan afvraagt hoe het komt dat zij minder contact met je zoeken of minder vaak even iets laten horen of weten, dan stel je deze vraag in feite aan jezelf. De mensen die je regelmatig ziet en spreekt, zullen ook eerder contact zoeken.

Bij familie en vrienden die je na aan het hart staan, weet je dat je zelfs wanneer er niet dagelijks contact is vanuit kunt gaan dat alles goed is. Wanneer je elkaar als mens nodig hebt, kun je een beroep doen op deze mensen. Dat dit niet bij iedereen zo is en zal zijn, komt omdat ieder mens die volop in het leven staat, vaak zo druk is met alle verplichtingen en aan het voldoen van alle verwachtingen, dat ze maar weinig tijd hebben om tot zichzelf te komen. Dat het tot jezelf komen onderdeel vormt van jezelf zijn, zal ieder mens die hier werkelijk tijd voor maakt vanzelf weer in gaan zien. Ja inzien, want wanneer je je bezighoudt, met allerlei dingen die van je verwacht of verlangd worden, zijn de spaarzame momentjes die je hebt meestal voor de mensen in huis, die je vaker dan gemiddeld ziet en de mensen waarmee er een grote click bestaat. Dat dit vaker de mensen zijn die het net zo druk hebben als deze personen, zal je niet vreemd in de oren klinken. Want waarom zou je ervoor kiezen om naar mensen toe te gaan die op geen enkele wijze overeenkomsten met je hebben, die zo anders in het leven staan dan jij? Mensen die hun leven volledig op de rails en rit hebben en mensen die volop bezig zijn in het ontwikkelproces waar de wereld, de maatschappij of zelfs de economie hen toe aangezet heeft? Ja, want dat dit het enige is wat ervoor zorgt dat zij het zo ontzaggelijk druk hebben, zullen ze alleen ervaren wanneer ze het druk zijn, het bezig zijn, het constant maar rennen en vliegen werkelijk hebben losgelaten. Losgelaten, wanneer het geen verplichting meer is. Want eerder loslaten zal voor maar heel weinig mensen aan de orde zijn. Loslaten omdat je ervoor kiest. Loslaten omdat je ervoor kiest, om je eigen pad te gaan bewandelen. Het pad wat voor jou bestemd is, jou toekomt.

Wanneer start dat wat jou toekomt? Wanneer start dat wat jou de toekomst inleidt? Inleidt, het werkwoorden van “inleiding”.

Het levensspel

De inleiding en het voorwoord van dit boek, inclusief de gedichten ervoor en erna geschreven, mogen iedereen die bereid is om aan zichzelf te werken helpen om dat te bereiken wat nodig is, vanuit liefde, geluk en volle tevredenheid leven. Nodig, om het levensspel tot een goed einde te brengen, dat doen wat nodig is, voorbestemd, niet langer kunstmatig in leven gehouden, leven in volle glorie, met iedereen die je lief is en alles wat je nodig hebt, niets, buiten delen en geven.

Delen en geven van dat wat jij maar ook ieder ander is, op geheel eigen wijze, gevormd tot wat je bent, jij, jouw persoon in volle eigenheid en alles wat daarmee gepaard is en gaat. De dingen die jij nodig hebt, komen op je pad, zullen je begeleiden en richting geven, als aanduidingen langs de route, altijd zichtbaar, ongeacht de tijd, vroeg of laat.

Laat in de avond, midden op de dag of vroeg in de morgen, niemand buiten dan jijzelf kan je vertellen wat de juiste route is, welke weg en keuze leidt naar de voor jou juiste positie. Alleen jij kent de details van jouw reis, jouw voorafgaand getoond, door ervaring gevoeld, doorleefd, de conditie.

Conditie of voorwaarde, het is maar net hoe jij dit beleeft, welk gevoel je erbij hebt, tijdens en op de weg die je volgt, die je begaat, door de dingen die je getoond worden, die je ziet, ongeacht of je nu rent, rustig loopt of op je gemak wandelt. De intentie waarmee je jouw leven leeft, alsof iedere dag de laatste dag kan zijn, eruit halen wat erin zit, geen kans en mogelijkheid onbenut laten, goed voor jezelf en ieder ander zijn, omdat je leven kostbaar is, met aandacht behandeld.

Aandacht, iets wat heel veel mensen moeite kost, omdat alles in de wereld om ons heen ons zoveel tijd en energie vraagt. Niets wandelen, lopen, je moet wel rennen, wanneer je alle ontwikkelingen bij wilt houden, de vraag is alleen of je jezelf juist daardoor niet te kort doet, jouw groeiproces vertraagt.

Vertraging iets is, wat in veel gevallen tijdens het van en naar het werk reizen geldt, eerder standaard dan incidenteel. Het hoort erbij, wanneer jij zelf volop deelneemt aan de maatschappij, de economie, door het leveren van jouw deel.

Het deel van jou wat zo graag wat meer tijd zou hebben, om de dingen te doen, die je verlangt te doen, soms meer dan dat. Tijd ongrijpbaar, minstens zo belangrijk als alle verlangens, dat wat je denkt nodig te hebben, de aardse pracht, de schat.

Een echte schat waarbij kosten nog moeite worden gespaard, alles wordt gegeven om dat ene, ultieme moment te ervaren. Voor de één het samenzijn met iemand waarom je geeft, het halen van je diploma, je rijbewijs, of dat wat nodig is om je leven inhoud te geven, hoe of wat het ook zij, je moet sparen.

Sparen, omdat je voor alles in het leven, wat je ook maar denkt nodig te hebben, wilt bereiken, geld nodig hebt, omdat het iets kost, jij dit uiteindelijk, altijd zelf zult moeten betalen. Bekostigen, voldoen, ophoesten of in ieder geval de rekening gepresenteerd krijgt, niets gratis is, jij beslist en zij bepalen.

Zij, de mensen die voor iedereen het beste voor ogen hebben, voor iedereen dat doen, wat binnen het bereik is of ligt. Visie of kennis met voorbedachten rade, verkregen inzicht.

Inzicht, omdat het hen geleerd is, dat het leven deze waarde heeft, het leven deze waarde vertegenwoordigt en kent. Of het nu toekomstmuziek is of meer in het nu ligt, zij gaan uit van het papiertje, dat wat je bereikt, behaalt, talent?

Talent is iets wat in de ogen van velen, een mooi en extra gegeven is, dat wat ervoor zorgt dat je een geluksvogel bent, één op de duizend, als persoon iets unieks hebt meegekregen. Dit talent benutten is goed, wordt steeds vaker gestimuleerd, gecontroleerd, daar waar nodig zelfs beperkt, omdat het vanuit je hart iets doen, mooi gevonden wordt, wanneer het commercieel iets oplevert, omarmt of direct doodgezwegen.

Doodzwijgen, dat wat er gebeurt, wanneer het nieuwtje eraf is, de dagelijkse gebeurtenissen weer hot en aan de orde zijn. Alleen nog in een ander licht komen te staan, wanneer er iets spannends of schokkends, in het nieuws is, schone schijn?

Ja schijn, daar waar de wereld vol van is, buiten de mensen, bedrijven en instanties die eerbare doeleinden nastreven. Om er voor ieder mens, dier en alles wat in oorsprong goed is, iets moois van te maken, het in ere houden, van daaruit leven.

Want leven is zo belangrijk, leven is zoveel meer dan dat wat men je leren kan en wat je bijgebracht wordt, het levensspel.

“Leven is genieten van alles wat je mee mag maken, zien en doen” & “Liefde is, houden van het leven en allen die je dierbaar zijn”

Ga jij ervoor, doe jij het of denk jij het, wat wordt het: niet of toch maar wel?

Twijfels, dat wat onbegrensd vertrouwen en geloof uiteindelijk tot een einde weet te brengen. Er zijn namelijk zoveel mensen die geen vertrouwen hebben in hun eigen kunnen, zonder dat daar direct een aanwijsbare reden voor is. Natuurlijk zijn er ook mensen die jarenlang te horen hebben gekregen dat ze ergens goed of juist totaal niet geschikt voor zijn. Van huisuit, door het niet behalen van examens, een studie of dat wat ervoor zorgt dat je een bepaald beroep of professie uit kunt (gaan) oefenen. Dat ieder mens een eigen specialisatie heeft, is iets wat heel veel mensen niet weten, omdat ze daar nooit echt mee bezig zijn geweest. Zich daar nooit in hebben verdiept of ooit maar bij stil hebben gestaan. Wanneer je geluk hebt, de kans krijgt, doordat je even niets hoeft en je daarbij even volledig op jezelf bent aangewezen, dan komen talenten en kwaliteiten vanzelf naar boven. Dan komt dat wat jij als uniek mens hebt meegekregen vanzelf naar boven. Dat wil zeggen wanneer je gehoor geeft aan wat je graag wilt doen. Dat dit niet voor ieder mens het meest voor de hand liggende is, dat zal ik niet ontkennen. Want hoeveel mensen zijn er die op latere leeftijd ineens gaan doen wat ze als kind graag wilde doen? Hoeveel mensen zijn er op latere leeftijd ook echt geworden wat zij wilde worden wanneer ze later groot zouden zijn? Buiten de voorbestemden, de personen die in de voetsporen van hun ouders getreden zijn, zijn er maar heel weinig mensen die echt doen wat ze leuk vinden of zelf graag willen doen. Want nagenoeg alle mensen, buiten wat beroemdheden na, doen dat wat zij zijn gaan doen om een bepaalde bron van inkomsten te hebben. Een bron van inkomsten, om de lopende rekeningen mee te betalen. Om dat te doen, wat ook werkelijk een bijdrage levert aan het leven van die persoon maar daarbij aan de levens van iedereen die en alles wat leeft. Want heb je het idee dat je alleen voor jezelf mag leven, dan is het tijd om nu te ontwaken.

Want alleen voor jezelf leven is net als alleen voor anderen leven de reden waardoor heel veel mensen in onbalans raken. Waardoor hun energiehuishouding op een dusdanige manier achteruit gaat, dat hen in feite meteen een halt toegeroepen wordt. Er gehoor aan geven is dan het enige wat ervoor zorgt dat iemand er weer bovenop komt. Er gehoor aan geven, luisteren naar de signalen die je lichaam je in dat geval geeft. Ja, want dit is precies waarom het draait. En hoeveel mensen ervaren dit in de hedendaagse wereld, of op dit moment, nu?

Hoeveel mensen zijn er op dit moment ziek? Hoeveel mensen lopen er op dit moment bij een arts, een specialist, één of meerdere deskundigen op het gebied van? Want voor iedere specifieke aandoening is er wel een specialist. Ja, dat denken we, dat willen we ook zo zien en dat ervaren we al jaren, gaan we zelfs zonder twijfel in mee. Zonder twijfel, terwijl we het geloof en vertrouwen in onszelf zo lastig kunnen bewaren. Zo gemakkelijk overboord zetten of zal ik zeggen omdat we denken dat we eigenlijk niet in staat zijn om watvoor ziekte of aandoening te kunnen overwinnen? Ja overwinnen, overwinnen of eigenlijk is het niet eens overwinnen, ermee aan de slag gaan. Kijken wat de oorzaak is, waarom we het vertrouwen kwijt zijn, waar de oorzaak en start van dit alles ontstaan is en van daaruit kijken wat er mogelijk is. Voelen, gehoor geven aan je gevoelens, waarna je vervolgens gaat denken in alle mogelijkheden. Denken in mogelijkheden, in plaats van denken aan onmogelijkheden, denken aan doemscenario's of gekker nog, je lot in de handen van de ander leggen. Ja, in de handen van de ander, omdat deze persoon, man, vrouw hiervoor geleerd heeft. Geleerd, geleerd om om te kunnen gaan met een ziekte of gevoel wat jij hebt en ervaart. Geleerd om vanuit jouw gevoel en ziekte te leven, te leren, te herinneren? Knap!

Heel knap, een wonder, wanneer iemand die jou nog relatief kort kent, ineens kan vertellen, wie jij bent, wat je voelt, hoe je zult reageren. Want dat is toch eigenlijk wat een hulpverlener, een dokter, een specialist of uiteindelijk medicus denkt te kunnen. Jou helpen, jou als mens, jou als mens met unieke eigenschappen, mens met eigenaardigheden en zoveel bagage waar hij of zij geen weet van heeft. Jij wel, jij weet wel wat je in het leven, in jouw leven ervaren hebt. Tenzij je er bewust voor hebt gekozen om een deel van je leven te blokken. Dit je zoveel pijn gedaan heeft, dat je er niet meer aan wilt denken. Of zelfs het tegenovergestelde, deze herinnering je zo vers in het geheugen ligt dat alle dagen, ieder uur, elke minuut of zelfs seconde hierdoor bepaald wordt. Weet de hulpverlener, de arts of de persoon die jou uiteindelijk probeert te helpen dat? Want dat dit heel belangrijk is, dat zal uiteindelijk iedereen gaan beamen. Omdat zonder het bewustzijn en bewust weten van deze informatie, het geen enkele zin heeft, allerlei methodes of behandelwijzen te proberen. Ja proberen, met wanneer ik het zo inschat, de juiste intenties, de juiste bedoelingen. Er wordt geprobeerd, om jou met de juiste bedoelingen te laten genezen.

En ik moet zeggen “te laten”, want er is niemand dan jijzelf die jou kan genezen. Je kunt wel genezen met behulp van. Jij kunt genezen, wanneer je ervoor kiest. Maar wanneer het voor jezelf kiezen, naar jezelf luisteren, op jezelf vertrouwen en in jezelf geloven al zo lastig is, hoe denk je dan in hemelsnaam dat iemand anders dit bij jou teweeg kan brengen. Heb je dan echt het geloof en vertrouwen van de ander nodig? Heb je dan echt het geloof en vertrouwen en het feit dat iemand dit jou garandeert nodig, om aan jezelf te gaan werken, met jezelf aan de slag te gaan. Ik vloek zelden of nooit maar voel nu, toch de noodzaak ‘POT VERDRIE’, word nu eindelijk eens wakker.

Word eens wakker, wake up! Het is jouw leven, jij bent belangrijk, jij kunt het ook als enige wijzigen, het is jouw spel, jouw levensreis en het is een sport om er iets van te maken. Een sport, om de voor jou mogelijke eerste plaats in je eigen klassement te behalen. Dat je zelf mag ontdekken waar jij in uitblinkt, spreekt dan voor zich. Ja, voor zich, “Ieder voor zich en God voor ons allen”, daarop kunnen we vertrouwen. Dat is ook de enige echte uitleg van het spreekwoord. In tegenstelling tot de uitleg waarbij “Ikke ikke ikke en de rest kan stikken” geldt, op jezelf vertrouwen, doen wat bij je past en bij je hoort, erin geloven en ervoor zorgen, dat je dit geloof en vertrouwen sterkt door het te doen. Te doen, dat wat voor jou bestemd is. Te doen, wat bij je past en wat bij je hoort. Ik word er soms zo verdrietig van, wanneer ik weer iemand hoor vertellen dat er een naast familielid, een vriend(in), of bekende ziek is. Want ziek, is niets meer en niets minder, dan geconfronteerd worden met jezelf, geconfronteerd worden met wie jij bent en belangrijker nog, de kans krijgen om er iets mee te doen. Ja, iets mee te doen. Jij, jij helemaal zelf, met of zonder behulp van, dat mag je zelf beslissen, daar mag je zelf iets mee doen.

Dat is aan jou, jouw vrije wil en jouw eigen keuze, of liever keuzemogelijkheid, die je dankzij God gekregen hebt. Een keuze en mogelijkheid omdat en ik kan het je niet vaak genoeg zeggen, je zelf je eigen leven uit hebt mogen kiezen voor je dit leven ging leven. Dit leven ging leven om je ziel te genezen, weer te vervolmaken, dat wat ervoor zou zorgen dat je weer heel en compleet zou zijn. Je weer heel en compleet mocht zijn, omdat God net zoveel van jou houdt als van Zijn Zoon Jezus Christus. Net zoveel van jou houdt en om jou geeft, omdat jij ook een kind van God bent, uniek en minstens zo uitzonderlijk. Ja, minstens zo uitzonderlijk, als kind van God.

Als kind van God, wat je ook altijd blijft, ongeacht wat je doet, maar deze benaming pas eer aandoet mits je weer gaat luisteren naar jezelf, wanneer je de verbinding met je hart weer herstelt. De verbinding met je hart, waarin de meest waardevolle en de meest liefdevolle leefregels geschreven staan. De verbinding met je hart, weer herstelt, waardoor jij de 10 geboden weer gaat aannemen als de richtlijnen, om je leven volwaardig te leven. Volwaardig te kunnen leven met iedereen die en alles wat leeft. Het start bij jou, het start, wanneer jij weer met jezelf aan de slag gaat, wanneer jij weer jezelf bent en er vanuit geloof en vertrouwen voor kiest, om dit ook altijd en overal weer te zijn. Omdat je het waard bent, omdat je het waard bent, om jezelf te kunnen en mogen zijn. Omdat jij, als kind van God het waard bent, om je leven in liefde te kunnen, mogen en te willen leven.

Waarom zou je er dan voor kiezen, om de dingen te doen, die je uiteindelijk of zoals bij veel mensen die op dit moment lijden zullen schaden? De dingen doen, waarvan je weet dat je er niet blij, laat staan gelukkig van wordt? Niet gelukkig, omdat het je niet de voldoening oplevert, die je nodig hebt, om gelukkig te kunnen zijn. Gelukkig te kunnen en gelukkig te mogen zijn, want ook dat is een voorrecht, waar een kind van God mee omgeven wordt, waarmee een kind van God belast is. En dat dit een heel ander soort belasting is, dan degene die je aan het einde van de maand aan de belastingdienst en de regering betaalt, zal iedereen heel snel weer gaan ervaren. Zal je vanzelf gaan ervaren, wanneer je ervoor kiest om werkelijk weer dat te gaan doen wat bij je past, wat bij je hoort en wat ervoor zorgt, dat jij weer jij bent, en dit tot in lengte van dagen zult mogen blijven en zijn. Dat wat het meest belangrijke is om gelukkig te zijn. Dat wat het allerbelangrijkst is en niet te koop is, te koop, met geld of welk waardemiddel je kunt bedenken.

Ja, kunt bedenken, omdat iemand ooit bedacht heeft, dat er een betaalmiddel moest komen. Een betaalmiddel, de mens of iets wat de mens aangaat met een betaalmiddel vergeleken mag worden. Alsof de mens een artikel is, een product. Dit wil ik niet geloven, dit wil en kan ik niet geloven, sterker nog dit mag niet. Omdat God ieder mens ziet als zijn kind, omdat God niet oordeelt en dus ook geen verschil ziet, geen mens op een andere manier zal waarderen. Omdat de waarde vast ligt, niet onderhevig is aan koersschommelingen of koerswisselingen. Gewoon een vaststaand feit, omdat jij jij bent. En jij tijdens het leven wat je leeft gewoon ook jij mag, kunt en zal zijn wanneer je weer naar de stem van je hart luistert. Wanneer je alles wat je afleidt of af zal leiden van wat voorbestemd is, even ter zijde legt. Opzij legt, omdat dit zo onbelangrijk is en iets wat je je alleen realiseert wanneer je leeft volgens jouw bestemming.

Ik wil en zal nu niet inhoudelijk op alle ziektebeelden ingaan. Omdat ik de afgelopen periode werkelijk verdrietig en helemaal moedeloos werd van alle reclame en informatie over ALS en MS, mag ik daar wel iets over vertellen. Hoe vervelend ik het ook vind om dit te zeggen, toch wil, mag en kan ik niet langer zwijgen over de wijze waarop heel veel mensen zichzelf iedere dag tekort doen. Want dat is de reden waardoor ziektes als ALS en MS ontstaan. Ziektes, die de mens als geheel uiteindelijk lamleggen, lamslaan. Lam, omdat zij een innerlijke strijd leveren, een strijd, die zij aangaan met de buitenwereld, de mensen die dingen van hen verwachten, of sterker nog, de dingen waarvan zij denken, dat het van hen verwacht wordt. Voor de mensen met MS geldt, dat zij in constante twijfel leven, constante twijfel en met verdriet, omdat zij het gevoel hebben dat ze misschien zelf niet altijd juist gehandeld hebben, ze zich verantwoordelijk voelen, voor iedereen om hen heen.

Dat ze zelf “slachtoffer” zijn, doordat ze dit denken en uiteindelijk ook zijn gaan voelen dat is iets wat voor een groot deel van de mensen lastig is om toe te geven. Dat ze niets meer moeten nu ze ziek zijn, de diagnose MS hebben gekregen, geeft hen even tijdelijk lucht. Tijdelijk, want wanneer zij niet de rust vinden om met zichzelf aan de slag te kunnen of met zichzelf aan de slag te gaan, zal de ziekte zich gestaag ontwikkelen en zal of kan uitval van alle lichaamsfuncties een gevolg zijn.

Omdat het voelt alsof ze door een soort van wringer gehaald worden, een centrifuge, waardoor ze uitgeperst en uitblust zijn, met alle gevolgen van dien. Alle gevolgen die ontstaan zijn, door het denken. En dit denken iets is, wat nooit en te nimmer stopt, alleen door berusting tot stand gebracht wordt. Berusting, rust omdat je weet, dat de keuzes die ooit gemaakt zijn, destijds de juiste waren. Je op elk moment opnieuw kunt starten, met als extra, dat wat je geleerd hebt als wijze les opgeslagen in je hersenen en daar waar nodig. Opgeslagen, als informatie, om er op die wijze voor te zorgen, dat wanneer dat wat je ooit meegemaakt hebt, de reactie die jij erop gegeven hebt, zich niet nogmaals zal voordoen. Waardoor je de kans krijgt, om wanneer je je onverhoopt nogmaals in een soortgelijke situatie bevindt, je dit anders aan zult pakken, dit anders zult doen. Anders, waardoor je dan, of vanaf dat moment, wel voor jezelf kiest. Omdat je kiest, voor dat wat jou helpt, zodat je er voor jezelf en voor ieder ander kunt zijn, omdat dit is wat echt het algemeen belang dient. Want wanneer je er voor jezelf kunt zijn, heb je ook de energie en kracht om er voor de ander te zijn. De kracht om voor jezelf en ieder ander te kiezen. Het omgekeerde is overigens ook waar, wanneer je er niet voor jezelf bent, kun je er ook voor niemand anders zijn. Jezelf of ieder ander tekort doen, zal evenzoveel schade veroorzaken.

Door jezelf te kort te doen, zul je namelijk jezelf en de ander beide schaden. Schaden, waardoor je alleen met vergeving of het toegeven van jouw rol hierin, door acceptatie en erkenning rust vindt. Rust vindt en krijgt, om je leven verder te kunnen leven. Jouw leven verder te kunnen en mogen leven, is jouw rol in deze wereld, is dat wat ervoor zorgt dat je alles wat jou toekomt aangereikt krijgt. Want ieder mens krijgt aangereikt wat nodig is. Wat nodig is, om te kunnen leven en te leren. De basis, de levensles, het leren, het hogere bewustzijn, het enige wat ieder mens mag doen, die in Hem gelooft, verder leven en leren, iedere dag opnieuw, net zo lang tot je je bewust bent, van dat wat nodig is om het je te herinneren. Herinneren, wat uiteindelijk overgaat in weten, omdat je pas wanneer je deze status, toestand of fase bereikt hebt, het eeuwig leven krijgt, het eeuwig leven leeft en het eeuwig leven zult mogen blijven leven. Te mogen blijven leven met iedereen die en alles wat je dierbaar is. Omdat het goed was, is en eeuwig zal zijn.

Geloof en vertrouwen zijn de basis, de basis voor een liefdevol, gelukkig en gezond leven, waarin het samenzijn en samenleven centraal staat. Het samenleven en samenzijn ervoor zorgt, dat het levensspel een spel is, wat alleen maar winnaars kent. Waar verlies alleen is weggelegd voor iedereen die zich laat leiden door alles wat buiten Hem om is, alles wat een “schijnwaarde” vertegenwoordigt, omdat deze niet in liefde uit te drukken is. Omdat dit een waarde vertegenwoordigt, die niets te maken heeft met heelzijn, met compleetzijn, met éénzijn. Een waarde die mensen allereerst van zichzelf verwijderd en vervreemd en die er vervolgens voor zorgt dat je als mens ook afscheid zult moeten nemen van iedereen waarvan je houdt en alles waarom je geeft. Mensen, dieren, de dingen die je graag doet, waar je nog net dat beetje voldoening uithaalde om te kunnen leven.

Waardoor het leven voor jou, zelfs wanneer je niet volwaardig leefde, de moeite waard was. Want dat is wat heel veel mensen niet beseffen, nog niet beseffen, pas zullen beseffen wanneer het helaas te laat is. Wanneer het te laat is of is het nooit te laat? Is het nooit te laat om toe te geven dat je mens bent en net als ieder ander fouten maakt, fouten gemaakt hebt en fouten zult maken? Nee lieve mensen, het is nooit te laat, wanneer je het maar doet, wanneer je er maar met heel jouw wezen voor kiest om het juiste te doen. Dat doen wat ervoor zorgt, dat je weer heel bent, dat doen wat ervoor zorgt dat je weer heel, compleet en één zult zijn, weer Volmaakt Gelukkig Jezelf bent.

Want wanneer je één bent, wanneer je jezelf bent, heb je geen enkel oordeel meer over hoe iemand anders zijn of haar leven leeft, hebt je geen oordeel meer over hoe iemand anders de dingen doet die hij of zij doet. Wil je alleen dat iedereen die en alles wat leeft, net als jij in liefde mag en kan leven. Wil je dat ieder ander, iedereen die anders is, iedereen die uniek is en zijn of haar leven leeft, dat gelukzalige gevoel mag en kan ervaren, wat jij iedere dag ervaart. Dat gelukzalige gevoel, dat je heel bent, dat je compleet bent, dat je één bent, doordat je Volmaakt Gelukkig Gezond bent. Want dat is heelzijn, dat is éénzijn, dat is jezelf zijn. Wie zou jij dit niet gunnen? Wie zou jij dit misgunnen? Wat kan de ander jou aandoen, wat ervoor zorgt dat jij niet meer jij kunt zijn? Niets toch? Niets of alles, wanneer je je laat leiden door alles buiten jezelf. Wanneer je je laat leiden, door alles wat er van je verwacht wordt of alles waarvan jij vindt of denkt dat je aan deze verwachtingen moet voldoen. Verwachtingen, iets wat de mens net als het begrip tijd, in de grootst mogelijke problemen heeft gebracht en nog steeds brengt. In de problemen waar we nog iedere dag mee geconfronteerd worden, doordat we denken te weten. Denken!

Denken, ja, waardoor we nog steeds denken te weten. Door alle gedachten, hebben we onszelf allerlei problemen aangemeten. die we onszelf door alle “verwachtingen” hebben opgelegd. De enige wijze waarop we deze problemen het hoofd kunnen bieden, is door ze los te laten. Door de problemen te laten voor wat ze zijn en te kijken wat er mogelijk is, hoe je vooruit kunt, hoe je verder kunt, leven! Leven, dat doen wat jou, maar ook ieder ander helpt, doordat jij voor jezelf, daarbij meteen voor je geluk en je gezondheid kiest. Voor jezelf, door dat te doen wat goed voor jou, maar daarnaast goed voor ieder ander is. Om nog maar eens terug te komen op een ziekte die op dit moment naast MS ook heel vaak onder de aandacht gebracht wordt, is ALS. ALS, of zal ik gelijk maar starten met het volgende spreekwoord, “Als hadden komt is hebben te laat”. Een spreekwoord wat maar één betekenis kent, SPIJT!!!

Spijt, want dat is natuurlijk iets wat heel veel mensen hebben, die niet gelukkig zijn in het leven wat zij leven. Spijt, omdat ze iets gedaan hebben, wat henzelf of de ander geschaad heeft. Spijt, omdat zij in het leven wat zij leven, op het bewuste moment waarop de diagnose ALS gesteld wordt, al dusdanig lamgeslagen zijn, dat er geen verdere uitweg meer mogelijk is. Geen uitweg meer mogelijk is of geen uitweg meer mogelijk lijkt? Ja, dat is en blijft natuurlijk altijd de vraag en de vraag waar onder andere ook de wetenschappers zich mee bezig houden. Waar ook de wetenschappers die zich bezig houden met deze, maar daarbij ook iedere andere ziekte of aandoening, mee bezig zijn. Iedereen, die zich bezighoudt met het medisch bedrijf, waarbij de mens als patiënt of de mens als persoon met een klacht die hem of haar bezoekt voor een of de mogelijke oplossing naar toe kan. De grootste vraag daarbij is echter, wat is wijsheid, de oplossing of het antwoord, de echte oorzaak?

Oorzaak, de oplossing of de vraag en daarbij het antwoord, waar deze persoon mee rondloopt? De oplossing, waarmee de klacht verholpen is, maar de oorzaak nog ergens in het systeem van de mens huist en op enig ander moment weer naar boven komt. Naar boven komt, wanneer deze persoon er zelf niet mee aan de slag gaat. Kortom, wanneer de persoon zelf de oorzaak niet uitsluit, komt er altijd een moment waarop hij of zij weer geconfronteerd wordt met een vraag, in de vorm van ziekte. Een vraag, een klacht in de vorm van een ziekte, die mogelijk niet zou zijn ontstaan wanneer de persoon de eerste vraag, de oorzaak zelf zou hebben verholpen. Wanneer de persoon, die ziek is, met zichzelf aan de slag zou zijn gegaan. Wanneer de persoon weer vanuit liefde, geloof en vertrouwen, zou zijn gaan leven. En natuurlijk zal ik de laatste zijn die zegt dat er nooit een arts, een behandelaar of uiteindelijk een hulpverlener bezocht moet worden, want soms is het echt nodig en heb je net wat extra hulp nodig, om vooruit te kunnen, verder te gaan.

Maar wanneer het helpen van de ander ervoor zorgt, dat je niets wijzigt aan dat wat je doet, dat wat je denkt en of onderhuids met je meedraagt, dan zal dit zich toch weer op een andere plek of gebied openbaren. Dan zal er zich weer een nieuwe klacht of aandoening aandienen. Want je doet het jezelf aan, je doet het jezelf aan wanneer je maar door blijft gaan en niet aan jezelf werkt. Niet aan jezelf werkt, tijd voor jezelf maakt, tijd voor jou. “Quality-time”, is een breed begrip, wat zeker thuis hoort in het leven. In het leven van ieder mens, het leven van een persoon die iedere dag topsport bedrijft, iedere dag alles moet doen, om zichzelf staande te houden. Natuurlijk is het met aandacht leven en met aandacht bezig zijn, met de dingen die je mag doen heel belangrijk. Toch is het daarnaast vele malen belangrijker om iedere dag een stukje voor jezelf in te richten.

In te richten ja, want we (de meeste mensen) worden vanaf het moment waarop we (ze) op de wereld komen onderworpen aan “het normaal/zo hoort het schema”. Maar wie heeft dit schema bedacht? Wie heeft er bedacht dat iets normaal, standaard of gewoon moet zijn, waardoor het zo hoort? Wie oh wie is de bedenker van deze ingenieuze manier van denken? Ja denken, omdat dit iets is, waar we vanaf dag één mee belast worden, op het moment dat we op de aarde komen, vaak zelfs al eerder. Vaak of incidenteel? Ja, dat is natuurlijk altijd iets wat alleen de persoon die het aangaat zelf kan vertellen. Zelf kan beamen op het moment waarop hij of zij in staat is zich te verwoorden.

Zich te verwoorden of uit te drukken, te vertellen of zeggen wat hem of haar bezighoudt, door te communiceren. Want communicatie is meer dan iets verwoorden, uitdrukken, vertellen of zeggen. Communicatie, is een heus spel, een spel van de persoon die iets zendt en de persoon die iets ontvangt. En wanneer de zender en de ontvanger niet op één lijn zitten, doordat zij elkaar niet begrijpen, zal er geen verbinding zijn. Dat deze verbinding wel tot stand kan worden gebracht, wanneer beide partijen zich hiervoor in willen zetten is een feit en iets wat ik in de loop der jaren waarop ik mensen heb mogen helpen, waarop ik mensen heb mogen begeleiden, keer op keer heb ervaren. Ervaren ja, want dat is iets wat je niet kunt bedenken. Hoewel velen dit denken, mag ik hen vertellen dat dit niet tot de mogelijkheid behoort. Dat je je iets kunt inbeelden is zeker waar. Want er zijn mensen, die hier door hun creatieve vaardigheden meteen een gevoel bij krijgen. Een gevoel wat correspondeert met hoe zij zich zouden voelen. Pas wanneer je je kunt verplaatsen in de ander, weet je, voel je, en ervaar je, hoe de ander zich voelt. Dat je daarvoor wel eerst helemaal jezelf moet zijn, zal iedereen snel kunnen beamen.

“Be amen!” Wederom iets wat nog niet tot “de wetenschap” is doorgedrongen. Nog niet, wat zonder twijfel ook snel genoeg volgt. Want wanneer je niet volledig of niet helemaal jezelf bent, kun je namelijk ook niet voelen wat het met je doet, je bedenkt dit dan alleen maar. Je ziet het voor ogen, je bekijkt en beredeneert het, alsof het een filmpje is. Iets wat jou getoond wordt. Pas wanneer jij zelf als jij, jouw persoon in de film speelt, onderdeel bent van het geheel, zul je dit ook ervaren.

Omdat het gevoel wat iemand heeft, alleen voor jou herkenbaar is, wanneer je dit zelf ervaren en meegemaakt hebt. Pas dan weet je, herinner je je weer, wat dit met je doet. Pas dan, ben jij in staat, om hier een advies, een mening of een oordeel over te geven, vanuit jouw ervaring, met het grootste respect voor het gevoel van de ander. Wanneer je dit beseft, kun jij hulpverlener worden, dan kun jij ook werkelijk het voorbeeld zijn. Ben jij als ervaringsdeskundige, de persoon, die uit eigen ervaring kan zeggen, wat het met je doet. Dat wil zeggen, hoe jij jezelf hebt gered. Want door het delen van je verhaal, en de wijze waarop jij jezelf staande hebt weten te houden, kun jij net de eyeopener zijn voor de persoon die in eenzelfde soort situatie zit. In een zelfde soort, volledig hetzelfde is het namelijk nooit, want ieder mens heeft een eigen leven, ouders, broers en of zussen en alles wat erbij komt om een leven te leven op aarde. Op aarde, de plek waarop je als mens komt, wanneer je geboren wordt. De plek waarop je komt, wanneer jouw ouders, door een gedeelde (of soms eenzijdige) behoefte, (wat overigens ook een genot of obsessie) kan zijn, van samen zijn een samenspel hebben gemaakt. De speling der natuur, is niets meer of minder dan het toestaan, dat je een beetje mag afwijken van een afspraak of regel, in het Engels omschreven als allowance, leeway, freedom. Woorden, in het Nederlands nog duidelijker.

Want deze staan voor toelage/toestand, speelruimte/speling en vrijheid. De letterlijke vertaling van de totale uitdrukking in het Engels is “Freak of nature”. Zou je het woord speling zelf bekijken, dan zie je heel wat bijzondere synoniemen staan: bevlieging, bui, gril, kuur, marge, nuk, ruimte, speelruimte. Dat de laatste twee en de term vrijheid mij het meest aanspreken, komt wellicht, doordat ik in de ogen van mijn ouders altijd al een bijzonder kind ben geweest. Ik altijd mijn eigen weg liep, de dingen deed waar ik zelf een goed gevoel over had en me nooit liet vertellen wat ik moest doen, wanneer ik me daarin niet kon vinden. Toen ik klein was behoorlijk lastig. Want ja wat was ik lastig, een stoorzender, dit laatste niet alleen met praten, want ook wanneer ik in een ruimte kwam, was deze meteen gevuld. Dat dit in de ogen van mensen die niet net zoals ik, “anders” waren, soms tot frustraties heeft geleid, zal ik niet ontkennen. Dat ik me destijds niet bewust was van het effect wat ik op deze mensen had, door mijn gedrag, manier van doen, kortom mijn zijn, zullen velen kunnen beamen. Dat mensen zich vaak irriteerde aan mijn persoon, heb ik meerdere malen ervaren. Dat er ook altijd mensen waren die zich hier juist wel fijn bij voelden, is zeker het geval. Ik was anders, ben anders, maar sta dit ook zeker toe van iedereen die en alles wat leeft. Het is niet aan mij om te vertellen wat zij moeten doen.

Het is niet aan mij om het leven van wie dan ook te controleren of te beheersen. Dat dit laatste vaak het geval is bij kinderen of volwassenen die iets minder weerbaar zijn, nog niet overtuigd van hun zijn en kunnen, zal en mag zeker beschermd worden. Dat ik me in mijn leven hiervoor altijd in heb gezet, me altijd hiervoor in wil zetten en zal blijven zetten, dit iets is wat bij mij hoort, wat bij me past, omdat ik mezelf ben, altijd al mezelf ben geweest en dit ook altijd zal blijven, mag iedereen weten.

Evengoed dat ik me daar heel bewust van ben. En het mooie daarvan is, ik ieder ander die dit ook wil, zeker wat tips en adviezen mag en kan geven. Want in een wereld die zo beheerst wordt door alle regels en alles wat moet, waar de norm bewust of onbewust de standaard is, is het nauwelijks mogelijk om jezelf te kunnen zijn en dit in alle omstandigheden te blijven. Is het nauwelijks mogelijk, je te ontwikkelen en te ontplooien op de wijze waarop God dit vanuit goedebedoelde, Onvoorwaardelijke Liefde zou hebben gewild. Want hoewel God jou de vrije wil heeft gegeven, is deze altijd gebaseerd op Onvoorwaardelijke Liefde. Onvoorwaardelijk als in goed.

Want onvoorwaardelijk, is als het ware “de speling der natuur”, omdat het goed was, goed is en altijd goed zal zijn, zodat ieder mens weer een toelage of toestand krijgt waarin de speelruimte om vrij te zijn, in vrijheid te leven weer natuurlijk wordt. Weer natuurlijk, omdat ieder mens het recht heeft om zichzelf te zijn, zichzelf te mogen ontwikkelen, te ontplooien en groeien, want groeien doe je, wanneer je jezelf ontwikkelt en ontplooit. Groeien, wordt dan groter worden, heel worden, compleet worden, één-woorden, één-zijn. Groeien is, jouw kwaliteiten en talenten ten volste tot uiting brengen. Dat dit pas start wanneer ieder mens zichzelf is, mag iedereen nu weten. Weten, ervaren en zien, want wanneer ieder mens zichzelf kan zijn, zullen nare gevolgen uitblijven en zal er altijd harmonie zijn. Harmonie in een relatie en in alles wat jij in het leven onderneemt. In alles wat je onderneemt, door het ook werkelijk te doen. Doen en door inspiratie geleid, uit kan groeien tot een natuurlijk schoon iets. Waarbij deze unieke natuurlijke schoonheid en kracht, de basis is. Een wonder, niet te evenaren, als geen ander, niet te vergelijken, enig in zijn soort. Dat wat iemand maakt tot wie en wat hij is. Waardevol, iets wat vanaf nu omarmd mag worden.

Omdat iedereen weer mag zijn wie hij of zij is. Dat iedereen zichzelf weer mag zijn, zal iedereen weer mogen ervaren. Dit start bij mij, bij jou, bij iedereen die dit wil, omdat het nodig is en we nu lang genoeg beperkt zijn in onze ontwikkeling, in onze groei en in ons zijn. We ons lang genoeg hebben (laten) beperken, want dit is iets wat vanaf nu duidelijk mag worden. Doordat we ons er weer bewust van mogen zijn. Bewust van ons zijn, bewust van wie we zijn en waarom we zijn zoals we zijn, vanuit liefde. Want door onszelf, jij jezelf met liefde te omarmen, te koesteren, daarbij of tegelijkertijd ook te delen, zal dit een bijdrage leveren aan een veel grotere iets. Delen wordt dan echt vermenigvuldigen, zodat iedereen voorbeeld voor de ander kan zijn. Waardoor je de ander stimuleert en motiveert, om zijn of haar kwaliteiten te ontdekken. De ander stimuleert en motiveert, om zijn eigen kwaliteiten te leren kennen. Te leren kennen, te ontwikkelen. Kwaliteiten, die pas tot uiting komen, wanneer de persoon zichzelf is en ieder ander de kans krijgt zich te ontwikkelen en leert zichzelf te zijn.

Zichzelf te zijn, door dat te doen waar je goed in bent, dat te doen wat jou ligt, dat te doen, wat jou energie geeft. Dat dit iets heel anders is dan onderwezen worden, zal ook ieder mens ervaren. Want ontwikkelen en onderwijzen in één adem noemen is vanaf nu verleden tijd. Ontwikkelen en onderwijzen zijn tegenstrijdigheden en nog wie dit nog langer ontkent, zal zichzelf uiteindelijk mogen verantwoorden. Ja, omdat het iets is, wat nu voren mag worden gebracht. Mag worden gedeeld, omdat het naar school gaan om iets te leren zeker goed is, wanneer je er iets leert. Wanneer je er leert lezen, leert schrijven en leert rekenen. De tijd dat je door onderwijs te volgen leert wat de ander wil dat jij leert en weet, is verleden tijd. Is iets wat niet van deze tijd is, we mogen ontwikkelen.

We mogen onszelf “verrijken” door het opdoen van kennis, kennis door ervaring wel te verstaan. Omdat dit iets is wat bij ons past. Wat er ook voor zorgt, dat we vooruit kunnen en niet langer stil blijven staan. Stil blijven staan, terwijl we dat wat we van nature al lang hebben, gewoon onderdrukt is. Elk mens wil zich ontwikkelen en wanneer je de kans krijgt om dit op school te leren, dan ben je daar als mens zeker bij gebaat. Ja, zeker, wanneer je weet dat alles wat je leert, lesmateriaal is.

Lesmateriaal, het leren waardig, omdat je er iets aan hebt in het leven wat je leidt, ja het leven wat je leidt als mens, als individu als eigen persoonlijkheid. Als uniek mens, met eigen gevoelens, eigen ideeën en eigen talenten, waardoor je je eigen kwaliteiten volledig benut. Volledig, doordat je er alles uithaalt wat er inzit zonder je zorgen te maken of je af te vragen of je het wellicht nog beter had kunnen doen. Zonder je af te vragen of er nog een andere manier is. Zonder je af te vragen of het wel handig is dat je het op deze wijze doet. Want alles wat je doet is goed wanneer je het vanuit je hart doet, vanuit je gevoel en vanuit de positieve gedachte die erbij hoort. Lesmateriaal, leerstof, gebaseerd op een gevoel wat leidt tot blijdschap, wat leidt tot voldoening en iets wat nooit of te nimmer in cijfers uitgedrukt of omschreven hoeft te worden. Het gaat om iets wat je creëert, iets wat zijn vorm vindt in het natuurlijke proces wat “leven, leren, herinneren, weten” heet. En voorbestemd is, omdat iets wat vanuit je hart geleid wordt altijd juist is, altijd resultaat zal hebben, altijd de mogelijkheid geeft, die geen enkel op theorie (dat wat gedacht wordt) maar daarnaast ook op enkele feiten gebaseerd is, teweeg zal brengen. En natuurlijk zijn feiten vastliggend, doordat dit een gebeurtenis is of gebeurtenissen zijn die zich ooit eens hebben voorgedaan. Feit, iets wat ooit is vastgesteld, morgen totaal anders kan zijn.

Omdat alles wat er gebeurt, alles wat je als mens meemaakt, niet in één moment gevangen kan worden. Momentopnames, dat wat een mensenleven zo mooi maakt, maar ineens ook bewust kan maken van de realiteit. Dat wat wellicht nooit bedacht of gedacht zou worden, je als mens wel ineens laat inzien dat er niets is wat vastligt, wat voorspeld of gepland kan worden. Omdat alles wat er gebeurt, met het jaar, de maand, de week, het uur, de minuut, seconde of deel daarvan ineens heel anders kan zijn. De mens daarop voorbereiden kan alleen, wanneer hen geleerd wordt op welke wijze zij om kunnen gaan met deze wijzigingen, met deze wijzigingen en de gevoelens die vrijkomen op het moment dat je de confrontatie aangaat.

De confrontatie, omdat het niets meer of minder is. Niet meer of minder dan een proces waar je als mens doorheen mag gaan, om ervoor te zorgen dat je alle tijd ten volste besteedt, ten volste, omdat er eigenlijk geen enkel mens is die dit anders zal kunnen doen. Er ook geen enkel mens is die voor de ander mag beslissen wat hij of zij doet. Er geen enkel mens is, ongeacht zijn of haar functie, die voor de ander mag beslissen hoe de ander zijn of haar tijd besteedt en belangrijker nog, waaraan de ander zijn of haar tijd wil besteden, met wie en waarom. Want wanneer dit de bedoeling zou zijn, had God de mens echt geen vrije wil gegeven. Dan had God dit wel op laten nemen in de 10 geboden en had God er zelf, eigenhandig voor gezorgd, dat dit zo zou zijn. Dan zouden we allemaal geprogrammeerd zijn, om de wereld op een dusdanige manier te organiseren en te besturen, dat we er zo lang mogelijk mee konden doen. Dat we er zo lang mogelijk gebruik van konden maken. Dan zouden we zo geprogrammeerd zijn, dat God werkelijk de persoon die tegen zijn wensen inging op het strafmatje zou roepen. Het strafmatje, het strafbankje, dat wat de mens ooit bedacht heeft.

Dat wat de mens bedacht heeft. De mens, omdat God nooit gesproken heeft over een straf. Omdat God niet oordeelt en dit ook nooit zal doen. Wanneer de mens geschapen is naar Gods evenbeeld, waarom oordeelt de mens dan wel, waarom oordeelt de mens dan over de ander, ieder ander en alles wat er gebeurt, plaatsvindt, plaatsheeft? Ja plaatsheeft, want alles wat er gebeurt, wat we als mens meemaken “hebben” we zelf in de hand gewerkt. Ieder voor zich, ieder mens die zich heeft laten verleiden, of laten leiden door.... De invulling mag ieder mens voor zich maken. De invulling, omdat deze invulling ertoe heeft geleid, dat de mens steeds meer en meer wilde, hebzucht, maar ook eerzucht. En omdat de mens er iets van wil vinden, er iets over wil zeggen, er een oordeel over heeft. Ieder mens is namelijk geschapen naar Gods evenbeeld, we zijn in feite gelijk aan hem. Wat willen we nog meer? Wat willen we nog meer om ervoor te zorgen dat we gelukkig worden, gelukkig zijn? Gelukkig? Wanneer ben jij gelukkig? Wat maakt jou gelukkig? De vraag der vragen, de vraag die je jezelf mag stellen iedere dag opnieuw. En wanneer jij deze vraag kunt beantwoorden, wanneer je het antwoord op deze vraag kent, dan kun je met jezelf aan de slag. Dan kun je jouw leven gaan leven. Dan kun je datgene doen wat je helpt om jezelf te zijn, dan kun jij het levensspel met vertrouwen spelen, jouw leven.

Jouw leven leven, weten wat je nodig hebt om iedere dag voldaan af te kunnen sluiten. Voldaan en dankbaar is in feite nergens mee te vergelijken. Nergens mee, omdat alleen jij de volgende vragen kunt beantwoorden, ben jij er klaar voor: Wat maakt jou gelukkig? Hoe kun je dit realiseren? Wat heb je daar voor nodig? Wie heb je daar bij nodig? Welke hindernissen moet je nog overbruggen? Wanneer wil je hier klaar mee zijn? Hoe ziet je toekomst eruit wanneer je dit alles gedaan hebt?

De overeenkomst tussen beide

De overeenkomst tussen sport, spel en het levensspel, is wanneer je het leest gebaseerd op diverse feiten en vlakken. Wat duidelijk mag zijn, dat het één niet het ander is, er eigenlijk net als de mens zoveel uniciteit bestaat, dat iedere wedstrijd, iedere gelopen race, eigen is, doordat het door jou gedaan, gespeeld of geleefd wordt, zonder dit af te zwakken.

Want wie anders dan jij, of de persoon die het betreft, kan echt vertellen hoe het is gegaan, hoe het is gelopen, in alle volledigheid, met alle uitzonderlijke details erbij, is geweest. Het gaat om een momentopname, iets wat het herinneren waard is, waar je al je energie in hebt gestoken, waarvoor gestreden is, in alle hevigheid, gelauwerd, rustig en bedeesd.

Dat dit laatste stadium wordt behaald, wanneer de werkelijke overwinning in zicht is en de voldoening binnen handbereik. Geeft aan dat je weet waar je mee bezig bent, niet langer in het ongewisse, in onzekerheid verkeerd, het zuivere gevoel, dat wat de mens gelukkig maakt, voldaan, de koning te rijk.

Ja, rijk, werkelijk, zonder waardemiddel, zonder enige vorm van vergoeding, loon, salaris, of in het leger genoemde soldij. Gelukzaligheid, een warm gevoel, weten dat het goed is, een bijdrage levert aan het algemeen belang, de maatschappij.

De maatschappij dat ben jij, wordt je vanaf dag één waarop je het levenslicht ziet, verteld, soms opgedrongen of geleerd. Wanneer dit werkelijk zo zou zijn, voel je je vanaf de eerste adem, als een vis in het water, in de levensvijver, dat wat je helpt, waarin je jezelf mag zijn, mag blijven, nooit verkeerd.

Want het besef wat je krijgt. wanneer je niet voor dit leven zou hebben gekozen en ook niet in dit leven hoort te zijn, helpt je als mens, kind van God, hier zelf mee af te rekenen. Geen enkel mens, leidt het leven waar hij of zij niet zelf vanuit liefde voor gekozen heeft, kiest voor een andere sport, een nieuw spel, waardoor het levensspel waardig eindigt, vol liefde, de kansen gekeerd, om opnieuw iets te betekenen.

Want iets betekenen doet ieder mens, ieder mens, die volgens de vrije wil die God hen heeft gegeven, in alle liefde leeft. Alle liefde, vanuit vertrouwen, geloof en vastberadenheid, trots, door zich nooit te verloochenen, alles doet wat in zijn of haar macht ligt, het onmogelijke mogelijk maakt, deelt, geeft.

Geven, door datgene wat hen, maar ook ieder mens gedreven heeft, om te kiezen voor een leven, waarbij een vorm van passie, het kunnen communiceren en je uiten van waarde is. Van waarde, doordat je dit in kunt zetten, op het moment dat ieder ander, ver van zichzelf verwijderd, niet in contact, door welke reden, welke oorzaak of toch echt de geschiedenis.

Het verleden, dat wat als een juk op ieders rug, op ieders eigen lijf is geschreven, daardoor betekenis en kennis heeft. Kennis, om te doen wat nodig is, je te bevrijden van alles wat je in angst en wantrouwen laat zijn, als met kogels doorzeefd.

Kogels, in de vorm van moleculen die in het wilde weg, een plaats, plek in het menselijk lichaam, aan het veroveren zijn. Waardoor sport, spel, inclusief het levensspel verbinding krijgt, in atomen, elektrisch geleid, gevoed door alles wat er op hun pad komt, niet langer losstaand, niet langer enkelvoudig, niet langer inter-moleculair, uitstotend met een hevige pijn.

Pijn, wat door verdriet zijn weg vindt, in de mens tot uiting komt, in het menselijk lichaam, een deel of geheel, die geraakt door de juiste verbinding, zwijgt, lijdt, niets zegt. Niets zegt, niet praat, zich niet uitlaat, over dat wat hem of haar zo vreselijk veel heeft gedaan, hem of haar is gebeurd, hem of haar is overkomen, waardoor het pleit is beslecht.

Beslecht, waardoor de ervaring is verdrongen, door er maar niet over te praten, het besluit het niet te willen delen, doen alsof de pijn er niet is, het je niets doet, niet bestaat, niet echt. Niet echt, niets is natuurlijk minder waar, omdat deze pijn een mensenleven lang meegedragen kan worden, uiteindelijk op het laatste moment explodeert, als ware het een gevecht.

Een strijd, die nooit gewonnen zal zijn, overwonnen wordt, tenzij je deze uit handen geeft, in de handen van God legt, vanuit onvoorwaardelijke liefde, met heel je wezen plaatst. Omdat je weet, dat je alles gedaan hebt, het niet meer aan jou is, wat er verder gebeurt, wat er verder geschiedt, wat er verder volgt, dit was jouw taak, uitgevoerd, tot op het laatst.

Het laatst, met jouw laatste adem dat doen waar jij zelf een goed gevoel bij had, wat jij zelf kon en daarom hebt gedaan. Jij met jouw talent, met alles wat je in je hebt, je kwaliteiten, dat wat je hebt meegekregen, omdat je deze weg mocht gaan.

De weg, het pad wat jou geleid heeft, naar het ultieme einde, jouw doel, dat wat jou uiteindelijk de vrijheid heeft gegeven. Vrij van gedachten, zorgen, lichamelijke, maar ook de aardse ballast, laten voor wat het is, verder gaan, in liefde, geluk, onbegrensd vertrouwen en ware zekerheid, de andere zijde verkennen, ontdekken, eindelijk, in het hier en nu leven.

Gelukkig zijn

Het vorige hoofdstuk eindigde er al mee, want gelukkig zijn hoort ook bij het levensspel, bij sport en spel. Wie wil dit niet, wie wil er niet genieten van het leven en alles wat het leven te bieden heeft? Wie wil er niet oprecht genieten van alles wat het leven jou als mens en ieder mens voor kansen geeft, inclusief de mogelijkheden die je hebt in sport en spel, in de vorm van een uitdaging, een mogelijkheid om jezelf te ontwikkelen, zo wordt het levensspel ineens een ware sport. Hoe dit bedoeld wordt, is daarbij wel heel goed om te weten. Want hoewel iedereen bij sport en spel denkt aan het winnen of behalen van een bepaalde titel of prijs, is dit het allerminst van belang, al laat de wereld zoals deze er op dit moment uitziet, een heel ander beeld zien. Natuurlijk is het winnen wel iets wat we allemaal nodig hebben, om iedere dag verder te kunnen en ook van waarde te kunnen zijn. Ja, van waarde, dat is ook natuurlijk het meest belangrijke van alles, wat je als mens in je leven kunt ervaren. Het meest belangrijke, omdat dit de enige manier is, waarop je je eigen verhaal schrijft, je eigen schilderij maakt, als een kunstwerk of project. Jouw kunstwerk, jouw project!

Kortom, dat wat jou het gevoel geeft, dat je daadwerkelijk iets hebt kunnen doen, wat een bijdrage levert voor ieder mens, de aarde en alles wat daarop leeft. Dat wat erop leeft, omdat dit, net als jij, uit energie bestaat, energie, die middels moleculen en atomen hun verbinding vinden, hun verbinding krijgen. De verbinding, die ervoor zorgt dat niets, iets wordt, dat iets zijn waarde krijgt. Waarde, onmogelijk in geld uit te drukken. Van, waarde is, die alleen wanneer de opbrengst, het werkelijk van nut en van belang zijn, ervoor zorgt, dat dit ook op deze wijze wordt gewaardeerd. Gewaardeerd in de vorm van een beloning.

Een beloning, die ervoor zorgt, dat de persoon die zich ingezet heeft verder kan, verder mag en met dat wat door eigen inzet bereikt is, ook bewust mag zijn van de vervolgstap. De juiste vervolgstap die volgt en genomen kan en mag worden wanneer er volgens het eigen levensplan gehandeld wordt. Volgens het levensplan, het levenspel en dat wat ervoor zorgt, dat iedereen in de omgeving van de persoon die zich inzet hierbij gebaat is.

Sowieso de mensen waarmee een direct verbinding bestaat. De mensen waar van gehouden wordt, de mensen waar op een geheel onbaatzuchtige wijze aandacht aan besteed wordt, omdat dit alles onderdeel vormt van het spel, het plan en dat wat ervoor zorgt dat de wereld werkelijk weer de Hemel op Aarde kan en mag worden. Omdat er niets is, wat nu meer waarheid mag worden dan wat maar ook. Niet meer, omdat de personen die het voor het zeggen hebben gehad, nu hun langste tijd hebben gehad. Omdat de mensen die het voor het zeggen hebben gehad, er met alle mogelijke inzet en middelen, niet voor hebben kunnen zorgen, dat de balans hersteld werd. Er niet voor hebben kunnen zorgen, dat de mens, ieder mens en alles wat leeft in zijn of haar natuurlijke schoonheid kon leven. Niet in zijn of haar natuurlijke schoonheid mocht groeien en bloeien zoals dit wel zou kunnen zijn, wanneer iedereen weer bewust was van dat waar zij zelf toe in staat zijn. In staat, in de gelegenheid, in de mogelijkheid, dat wat mogelijk is en ertoe doet, omdat het al veel te lang helemaal nergens over ging.

Sterker nog omdat alles wat er in de afgelopen decennia, eeuwen of beter gezegd tijd, voor heeft gezorgd dat het leed niet meer te overzien is. Het leed zo groot is geworden, dat ieder mens wel een stukje pijn met zich meedraagt, zonder er bewust van te zijn, zonder bewust te begrijpen, dat het zo is.

Dat het zo is, omdat hen geleerd is, om door te gaan door te gaan en maar niet te klagen, niet te zeuren over, omdat er altijd mensen zijn die het slechter hebben. Er altijd mensen zijn, die in een mindere positie verkeren, er altijd mensen zijn, die zich zo beroerd voelen, dat dit gewoon de standaard manier is geworden, waarop zij hun leven zijn gaan leiden. Waarop zij door de verbinding, die zij hebben, met de mensen waar zij van houden, ineens het gevoel hebben overgedragen, het gevoel.

Wanneer je dit gevoel dan vermenigvuldigt, optelt, vervolgens deelt, dan begrijp je meteen het gradatie verhaal. Waarom de ene persoon iets in meerdere mate heeft dan de ander, de gradaties, in alles. In kennis, in kunde, in mogelijkheden maar daarbij ook in het gezond of ziek zijn. En alles, doordat we eigenlijk nooit naar ons ware zelf hebben geluisterd, doordat we nooit de connectie hebben gemaakt, die zo hard nodig is om het vol te kunnen houden en ook werkelijk iedere dag bij jezelf te kunnen zijn en blijven. God, wat ben ik U dankbaar dat ik niet heb opgegeven, dat ik met Ulrich samen ben en hij mijn spiegel is, mijn spiegel mag en kan zijn. Hij de persoon is, die door zijn tomeloze inzet, zijn onbaatzuchtigheid, zichzelf bijna de dood in gejaagd heeft, zichzelf haast onherstelbaar pijn gedaan en beschadigd heeft, dat hij zich hierdoor niet meer verder zou kunnen ontwikkelen. Ja, haast mag ik zeggen, want ook hij zal en mag licht zien, ook hij mag net als ik bewust worden, van alles wat er speelt in de wereld en het belang wat dit werkelijk dient ervaren. Zijn onbaatzuchtigheid is echt, zijn onbaatzuchtigheid, omdat er eigenlijk geen mens is, die in zijn leven harder gewerkt heeft dan hij. Er eigenlijk geen mens is, die zich in zijn of haar leven zo lang heeft laten gebruiken. Ja, laten gebruiken omdat hij dit zelf heeft toegestaan, hier zelf mee heeft ingestemd, doordat hij zich heeft laten misleiden.

Doordat hij zich net als heel veel mensen, heeft laten leiden door alles wat de wereld iedere dag aan hem toont, inclusief de mindere dingen. De dingen, die ervoor hebben gezorgd, dat hij zich niet meteen heeft opengesteld, voor dat wat hem goed zou doen. Want waarom zou hij, waarom zou hij zich openstellen voor iets wat hij nog nooit ervaren had. Wat hij nog nooit heeft gevoeld, nog nooit heeft gekend. Gewend aan het meedragen van de pijn, die al decennia in zijn leven, zijn wereld, aanwezig was, zoveel schade veroorzaakt heeft, dat deze uiteindelijk ook werkelijkheid werd. Werkelijkheid, doordat hij letterlijk en figuurlijk “Oost Indisch Doof” werd. Doof, als in niet horend.

Niet horend, niet luisterend niet afgestemd, op dat wat hem de vrijheid zou geven. De vrijheid, om net als ik zijn talenten te ontwikkelen. Zijn talenten, die zich verborgen onder een hele dikke laag verdriet ergens schuil houden. En waarom ik dit weet en hoe ik dit weten kan, zal ik je vertellen. Omdat hij de aanvulling is, die ik nodig heb, omdat hij de aanvulling is, die dat doet, wat ervoor zorgt, dat we elkaar compleet maken. De aanvulling zonder behoefte, omdat we ook heel goed los van elkaar kunnen leven. We ook ieder, ons eigen leven mogen leiden, we ook ieder, de dingen kunnen en mogen doen, die we leuk vinden en elkaar daar volledig vrij in laten, volledig vrij, omdat dat hetgeen is wat ervoor zorgt, dat je je eigen leven kunt leiden. Dat dit juist hetgeen is wat ervoor zorgt, dat je je eigen dromen mag hebben, je eigen hobby's, bezigheden en daarbij natuurlijk ook je eigen vrienden en mensen waar jij een connectie mee hebt, staat. Vrij zijn, vrij laten betekent niets meer of minder, dan elkaar volledig de vrijheid geven, om een eigen leven te leven, een leven waar je zelf voor kiest. Sterker nog, een leven waar je zelf voor gekozen hebt, op het moment dat God jou de keuze liet. De keuze die jij mocht maken.

De keuze die jij deed, de keuze om jouw leven te kiezen. Het leven wat je nodig hebt, om je ziel te vervolmaken. Want wanneer je je leven leeft zoals Ulrich en ik en op dit moment gelukkig al velen met ons, weet je als geen ander, dat dit nodig is. Dat dit nodig is, omdat je weet, hoe het is om hinder te ondervinden van de pijn die de mensen in jouw directe omgeving hebben ervaren, hebben doorleefd, hebben gevoeld. en meegemaakt. De mensen, die je na aan het hart staan, de mensen, die in jouw directe omgeving zijn, die je daarnaast liefhebt, de mensen waarmee jij een bloedband of alleen een gevoelsband hebt, die alle grenzen en alle banden overstijgt.

De band, die ongeacht of jullie elkaar vaak of sporadisch zien dusdanig is, dat het voelt of je één bent alsof je één bent. Dat dit éénzijn ervoor zorgt, dat je alles voelt en juist de constante aanwezige pijn ontstaat uit ervaringen, de ervaringen uit het verleden zijn, die je elke dag met je meedraagt, tot nu toe, het heden, vandaag de dag, zoveel tijdsbegrippen, mag iedereen weten. Weten, omdat deze er helemaal niet toe doen. Omdat het totaal niet van belang is, want alleen dat ene moment, is het moment waarin je mag leven en mag zijn. Zijn wie je bent, om op die wijze het ultieme geluk te ervaren, het geluk wat je verdient, omdat je een kind van God bent, een kind van God mag zijn en zal blijven, ongeacht je acties in jouw leven. Het leven, waarmee je in liefde verbonden bent. Dat alle acties, die door denken, doen en handelen, uiteindelijk niet allemaal even mooi of goed zijn geweest, maar deze je als mens ook meteen wel de kans hebben gegeven om de verbinding te repareren, te herstellen, zul je vanzelf beseffen, op het moment waarop dit nodig is. Het moment waarop het zover is. Het moment waarop je zo ver van jezelf af staat, dat je van buitenaf naar jezelf kunt kijken, omdat dit nodig is, het dan pas helpt, om jezelf te helen.

Want er volgt altijd een moment, waarop je als mens in de gelegenheid bent om dit te doen. Te doen, van dat wat je uit liefde voor iedereen die en alles wat leeft ook wilt doen. Dat wat je vanuit liefde voor de mens, je dierbaren wilt geven. Wanneer je jezelf daarbij ook niet vergeet, dan komt het uiteindelijk helemaal in orde, dan zal het werkelijk zo zijn, dat ieder mens die dit doet, deze beloning krijgt. De beloning, die niet volgt of je eigenlijk in de omgekeerde variant krijgt, middels de straf die je jezelf oplegt, op het moment waarop je het tegenovergestelde doet, dat doet, wat niet goed voor je is. Dat doet, waar je hinder van ondervindt. Je wordt dan namelijk meteen gehinderd, in het doen van iets waar je niet aan had moeten beginnen, iets waar je je niet mee bezig had moeten houden, omdat dit ook werkelijk niemand ten goede komt. Ten goede, omdat dit de bedoeling is, van alles wat je als mens doet wanneer je het leven leidt wat je behoort te leiden, het leven leidt waar je met heel je hart en ziel voor gekozen hebt. Heel je hart en ziel, omdat dit het leven mag zijn wat ervoor zorgt dat je dit ook tot het einde van jouw dagen mag voelen. Waardoor je zielenrust ervaart, zielenrust, waardoor gedachten nooit meer de toestand van je hart zullen verstoren, zielenrust, waardoor niets of niemand ervoor kan zorgen, dat jij nog van je stuk gebracht wordt. Jij nog van je stuk gebracht wordt, jij nog uiteenvalt in delen, delen die mensen voelen en ervaren op het moment dat zij iets doen wat niet volgens het levenspel, het levensplan en het daarbij te lopen pad gaat, niet voorbestemd.

Want de voorbestemming zorgt voor het gelukkig zijn, de voorbestemming zorgt voor het geven van voldoening, de voorbestemming zorgt ervoor dat datgene je toekomt wat je zelf op de één of andere wijze creëert, wat je zelf maakt, wat je zelf deelt en geeft. Geeft uit onbaatzuchtigheid, uit liefde.

Onvoorwaardelijke liefde en onbaatzuchtig zijn, is de manier om het werkelijke geluk te mogen ervaren, het werkelijk geluk te mogen beleven en mooier nog, het werkelijk geluk te delen. Te delen, te kunnen delen, te kunnen delen door te geven. Dat te doen, wat jij als innerlijke kracht hebt ontvangen, toen God jou de Goddelijke Ziel inblies, de levensadem, dat wat je je hele leven met je meedraagt. Zelfs wanneer ze je alles af zouden nemen, heb jij nog datgene wat niemand anders jou kan afnemen, jezelf, jij, jouw eigenwaarde. Dat wat je maakt tot wie je bent en dat wat jou zo bijzonder en uniek maakt. Daarbij dat wat jou laat zijn wat je bent, dat wat jou in liefde laat leven.

Want wie in liefde met zichzelf leeft, kan in liefde met iedereen die en alles wat is leven. Iemand die in liefde leeft, kan in liefde met iedereen die is en alles wat is zijn. Wanneer je nog niet in liefde met iedereen die en alles wat is bent, zal alles wat je in onbalans kan brengen, je nog eens extra hard treffen, zal alles wat je onbalans kan brengen, ervoor zorgen, dat je iedere dag de strijd met jezelf aan moet gaan. De strijd, om jouw innerlijke zelf te leren kennen. De strijd, die ervoor zorgt dat je, ontdekt, leert en herinnert wie jij werkelijk bent. Pas wanneer jij weer weet wie jij bent, kun je met iedereen die en alles wat leeft in harmonie samenzijn. Harmonie, is een begrip wat staat voor heel veel verschillende onderwerpen, gebruikt wordt in de muziek, waarbij een samenklank op basis van akkoorden, wel de mooiste omschrijving is die er bestaat. Omdat deze eigenlijk alles al zegt. Alles, waardoor de andere omschrijvingen, zelfs nog mooier worden en te gebruiken zijn in alles wat de samenleving is. De samenleving die in harmonie kan, zal en mag zijn wanneer we alle begrippen en woorden die ook achter de omschrijving harmonie te vinden zijn, weer gaan gelden. Gelden, omdat het nodig is wanneer we weer willen leven.

Wanneer we weer in harmonie, liefde en geluk leven, zal er vrede zijn. Harmonie, liefde en geluk, staat voor: samenhang, in balans, evenwichtig, overeenstemming, evenredigheid, gelijkheid, eendracht en eensgezindheid. Dat deze laatste daarin wel het allerbelangrijkst is, zal ieder mens die lezen kan, begrijpen. Want eensgezindheid, betekent en zegt mogelijk nog meer dan harmonie. “Zonder onenigheid dezelfde denkbeelden en plannen koesteren.” Dat wat nodig is om de wereld weer de Hemel op aarde te laten zijn, het paradijs, dat wat nodig is.

Want eensgezindheid: staat voor: collegialiteit, concordia, eendrachtigheid, eenstemmigheid, entente, enigheid, eendracht, harmonie, overeenstemming, overeenkomst, saamhorigheid, solidariteit, samenhorigheid, unitas, uniteit, unanimititeit, verbondheid en verbroedering. Mooie woorden, die ook werkelijk hun betekenis waarmaken, wanneer ieder mens weer zichzelf is, overal en altijd, bij wie je ook bent en waar je ook bent. Jezelf zijn start bij jou, ongeacht of je als mens, lezen of schrijven kunt. Ongeacht waar ter wereld je ook geboren bent. Want natuurlijk zullen er bepaalde dingen meespelen, wanneer je opgroeit in het oosten of in het westen. Maar waar ter wereld je ook geboren bent, opgroeit en verblijft, wanneer jij jezelf bent, dan kun je dit overal zijn, overal wonen en zelfs ook met iedereen samenzijn. Met iedereen, waar jij voor kiest, met iedereen die jou een spiegel voorhoudt, met iedereen die jou ook volledig jezelf laat zijn. God wat ben ik dankbaar, dat ik die persoon ben tegengekomen, wat ben ik dankbaar dat onze paden elkaar kruisten en hij daardoor in mijn leven is. Dat hij onderdeel vormt van het levensspel, wat ervoor heeft gezorgd, dat ik de kans heb gekregen, om alles te doen waarvoor ik dit leven aangegaan ben. Alles waarvoor ik leven wil, waarvoor en waardoor ik mijn roeping volg en doe wat ik nu ook mag doen.

*Waarom gelukkig zijn en houden van pas werkelijk volgt
wanneer je jezelf bent en durft te zijn*

*Hoe kun je gelukkig zijn, wanneer je niet weet wie je bent,
wat je leuk vindt, jou daarbij uniek, bijzonder, eigen maakt?
Hoe kun je gelukkig zijn, wanneer je niet meer weet wie je
bent, welke emotie je kiest, de mooie of dat wat jou raakt?*

*Raken, geraakt zijn, dat wat mensen uitspreken die blij zijn
met dat wat hen overkomen is, hebben meegemaakt, beleefd.
In tegenstelling tot degene die is getroffen, die lijdt onder, dat
wat hem overkomen is, niet de persoon, de herinnering leeft.*

*De herinnering aan dat wat ooit in het verleden heeft geleid
tot pijn, verdriet in de ergste vorm, onoverkomelijk leed.
Niet meer kunnen genieten van de kleine dingen in het leven,
of dankbaar zijn, het instandhouden van, zorgt dat je vergeet.*

*Vergeten van alles wat je mocht doen en mocht leren in dit
leven, op het pad wat je loopt, jouw zelfgekozen levensreis.
De sombere toestand, het licht overschaduwde, doordat je juist
dat ziet, wat aardse waarde heeft, materie, tegen hoge prijs.*

*De prijs, die jij betaalt om niet te willen leven volgens jouw
planning, jouw aangeboden kans, de kans weer heel te zijn.
Liever denkt geluk te vinden, in dat wat jou tot grote hoogte
brengt, maar liever, dat maakt niet groot, onnoemelijk klein.*

*Klein, omdat je door onbeduidend te zijn, door manipulatie,
van jezelf vervreemd bent, van jezelf verwijderd, van je stuk.
Niet meer heel, door eigen kracht, wetenschap, door genoten
“kennis”, afgetobd en gebroken, hoe mooi het aards geluk?*

Geluk, wat in kleine dingen zit, die je als mens, die zichzelf is, en hier vanuit het hart voor kiest, dagelijks mag ervaren. Waarom zou je jezelf verliezen, jezelf te kort doen, waarom zou je erop wachten, voor wie wil je dit eigenlijk bewaren?

Bewaren of sparen, dat wat je geleerd wordt, op het moment dat je het aardse leven en daarmee gepaarde lessen leert. Samengaan met wie jij bent, is dit echt de meest zelfzuchtige actie, gevolgd door een reactie, je begrijpt het al, verkeerd.

Verkeerd, onjuist of noem nog maar eens een aantal synoniemen, gelijke woorden, of heet het toch begrippen? Want wie het aards geluk boven zichzelf stelt, zal gevoelig voor verslaving zijn, blijven, gaat down, out of juist trippen.

Trippen of reizen, brengen allemaal een kunstmatig gevoel van gelukzaligheid, ultieme vrijheid en blijheid met zich mee. Dat dit tijdelijk is, niet blijvend, zorgt ervoor dat je als mens blijft verlangen, blijft denken, dat je het nodig hebt, nee.

Nee, een woord, wat tegenover dat wat werkelijk zo is staat en vaker wordt uitgesproken, dan de bedoeling mag en kan zijn. Want ja, is zo vaak voor de hand liggend, dat je het niet eens meer vraagt, er gewoon vanuit gaat, dat het zo is, ook fijn.

Fijn, als in fijngevoelig, dat wat heel mensen ongemerkt zijn, wanneer het aankomt op zich aangevallen voelen, zonder daadwerkelijke aanleiding, of enige andere duistere reden. Hoogsensitief, de positieve variant, wat er voor zorgt, dat alles wat gevoeld, zonder twijfel opgemerkt wordt, om de mens die zich ontdaan of getroffen voelt, te helpen, vanuit passie, onvoorwaardelijke liefde, in het nu, het moment, het heden.

Het heden, nu, dat wat van belang is, om een gelukkig leven te kunnen leiden, te mogen ervaren, te kunnen zien en blijvend te herinneren, mooie gedachten, voor altijd gebleven. Zonder zorgen over de toekomst, dat wat volgt, wellicht zelfs nooit zal gebeuren, of wel, het moment waarop, is waarom en waarover het gaat, onmogelijk geschiedenis, niet verheven.

Verheven, is de mens die zich beter voelt dan de ander, verder denkt te zijn in ontwikkeling, ongeacht de gelopen levensweg. Datgene wat je naleeft, nastreeft, keer op keer herhaalt, ieder moment, altijd, zonder druk of moeten, zowaar ik het je zeg.

Zeggen, praten, spreken, vertellen over, de dingen die in het nieuws zijn, aan de orde, wat rondzingt in de wandelgangen. Belangrijk of allerminst van waarde, omdat het er helemaal niet toe doet, een schreeuw om aandacht, stil verlangen.

Verlangen, daar is het weer, dat wat ieder mens brengt in de meest bizarre situatie, op de meest hachelijke plek en positie. Want het woord zegt zoveel meer dan dat, geeft het gemis weer, het gebrek aan, de behoefte, verslaving een conditie?

Conditie, wederom een bepaling, begrip, realiteit, echt geen garantie over, dat wat iets zegt, de momentele, huidige staat. Zou deze zichtbaar zijn, bekend, daarbij het daglicht kunnen verdragen, geheel overbodig, onnodig, voorloper op 't kwaad?

Het kwaad, dat wat meer zegt, over alles wat in de wereld een prijskaartje heeft, garantiebepaling, om zichzelf in te dekken? Waarom zou je wanneer iets goed is, gelukverzekerd, zonder toevoegingen, zonder extra's, volmaakt, omdat het werkt, wederom vanuit liefde gestuurd is, altijd aan je trekken.

Ja altijd aan je trekken, door een zuiver en waardevol gevoel van altijd aanwezige gelukzaligheid. Omdat je er zelf voor gekozen hebt en iedere dag, elke uur, iedere minuut of seconde ervan, bezig bent met dat wat jou de vrijheid geeft, jezelf zijn. Jezelf zijn, doordat dit eigenlijk het enige is wat jij verlangt, het enige is, waar je werkelijk behoefte aan hebt. Dat wat ervoor zorgt, dat je je kwaliteiten en talenten op een dusdanige manier kunt benutten, dat het ook werkelijk een bijdrage levert aan het gelukkig zijn. Gelukkig zijn, omdat je er op die wijze voor de ander kunt zijn. Voor ieder ander, ongeacht wie het is wat hij of zij voor achtergrond, geschiedenis, kortom verleden heeft. Of zelfs juist doordat deze persoon een verleden heeft wat niet overeenkomstig is met het leven wat jij hebt geleefd.

Wat jij hebt geleefd of zal ik toch maar zeggen bewust hebt geleefd? Want op het moment dat je je alles weer herinnert wat je hebt meegemaakt en ervaren, kun je voor ieder mens begrip opbrengen, kun je er voor ieder mens zijn, ben je er voor ieder mens, zonder daar iets voor terug te verwachten, volkomen onbaatzuchtig. Dan ben je er voor iemand die je nodig heeft en erom vraagt. Dan ben jij er met de volle honderd procent aandacht voor iedereen die dit nodig heeft. Ja, die dit nodig heeft, want soms roepen mensen wel, ze schreeuwen soms zelfs, willen echter zelf geen enkele stap zetten in de richting die leidt tot het zichzelf willen zijn. Willen geen enkele stap zetten in de richting die leidt tot zelfstandigheid en het gelukkig kunnen zijn. Omdat zij ervan overtuigd zijn dat zij in een slachtofferrol zitten. Een slachtofferrol, die ze zichzelf hebben aangemeten, om maar niet om te hoeven gaan, met hun eigen verantwoordelijkheid. Met de verantwoordelijkheid, die we als mens allemaal hebben en zijn aangegaan op het moment waarop we voor dit leven hebben gekozen. Ja, zelf gekozen.

Waarom verwonnen geluk leidt tot eenzaamheid

Wanneer je hoog aan de top staat, wanneer jij jouw rol in het leven op een serieuze wijze aangaat, hier ook naar leeft, zal iedereen beseffen, dat je niet te benijden bent, doordat je echt totaal geen eigen leven hebt, je leeft niet, jij wordt geleefd.

Jij wordt geleefd, door iedereen, die iets van je verlangt en gedaan wil hebben, de eisen die erbij horen, daar zul je nooit en te nimmer, van z'n lang zal ze leven, gehoor aan kunnen geven, aan kunnen voldoen, tenzij je het uit handen geeft.

Wanneer je bereid bent toe te geven, om dat, wat de wereld van nu als het hoogtepunt, het "summum" ziet, eerder een last dan een genot is, in alle eerlijkheid of toch een nobel streven?

Streven, dat wat de halve wereld of in ieder geval een groot deel van de bevolking, iedere dag tracht te doen, tracht te evenaren, tracht te bereiken, de regel, de rol, het doel, leven?

Ja, leven is het doel, het doel waarvan jij uiteindelijk wel zult beseffen, dat dit daarbij ook meteen het enige echte middel is. Het middel, om het vol te kunnen houden, in liefde, geluk en gezondheid jezelf zijn en blijven, dat kun jij ook, dus beslis.

Beslis of besluit vanaf nu je leven weer op te pakken en doe dat wat jou gegeven is, benut dat waar jouw talent en kracht volledig in tot zijn recht zal zijn of eerst in tot zijn recht komt.

Wanneer jij voor het verwonnen geluk, het voldoen aan het patroon wat de wereld jou stelt, zul je nooit naar de stem van je hart meer kunnen luisteren, omdat deze verdwijnt verstomt.

Ja verstommen, want ook al denk je dat je vrij bent, kiesrecht hebt, datgene doet wat jij wilt doen door studie kunt bereiken. Word jij niet geleid door iets wat je de kansen biedt, in zekere zin misleid, van waarde zijn, iemand of toch iets te verrijken.

Ja iets verrijken, omdat jij in persoon, er natuurlijk wel de vruchten van kan plukken, je jezelf op ruimschootse wijze in je levensonderhoud kunt voorzien of zelfs nog meer dan dat. Wanneer het aankomt op je op natuurlijke wijze ontwikkelen, het gebruiken van je kwaliteiten en talenten, je zonder dat je dit beseft, om de tuin geleid wordt, in het duister, van je pad.

Jouw pad, wat door jou zelf gekozen is, om geheel op je eigen kracht, vanuit het hart omlijst, met alles wat nodig is, daarop te blijven, in tijden van beroering, vervoering maar ook pijn. Overschaduwd door allerlei idealen, voorbeelden van hoe het zou kunnen zijn, wanneer je succesvol bent in het leven, met alle voordelen in materiële zin, of is dit toch schone schijn?

Schone schijn, omdat alles wat er is en gebeurt in het leven, voortkomt uit een aaneenschakeling van reacties die volgen op acties, die niet op vertrouwen maar op het volgen van een voorbeeld gebaseerd zijn, hier bijna volledig op berusten. Wanneer je dit gelooft, er een goed gevoel bij hebt, je hart, middels de signalen die je lichaam je geeft, niet tegenspreekt, dan zou je dit voor waar aan kunnen nemen, welterusten!

Ja welterusten, slaap maar lekker verder en droom van alle dingen die je graag wilt doen of ooit echt waar kunt maken, wanneer jij klaar bent om helemaal jouw leven te gaan leven. Wat zo jammer, verdrietig of ronduit pijnlijk is, is dat er geen tweede kans meer is, dit is het, je hebt alles, het is je gegeven.

Gegeven, omdat je ook dit leven als kind van God volledig zelf mag, kan en zal kunnen invullen, met eigen kracht, kennis en al de mogelijke middelen, die je nodig hebt ervoor aangereikt. Overhandigd met alle liefde, die ervoor zorgt, dat jij maar ook ieder ander die bij zichzelf blijft, zich niet laat verleiden of toch misleiden, de verklaring waarom iets niet wordt bereikt.

Niet wordt bereikt, alsof het een kunst en een uitdaging is om jezelf te mogen, kunnen en willen zijn, in het leven, in jouw eigen gekozen leven, alles wat jou welgevalt, je ontnomen is. Welgevallen, omdat dit vanuit het hart komt, vanuit de bron van alle goeds aan jou, maar daarbij ook ieder ander, die de bereidheid toont, om zijn of haar rol op zich te nemen, werk doet, met het talent wat en de kwaliteiten, is dit mooi, niet mis.

Mis, het woord met meerdere betekenissen, o.a. ingesteld door Jezus, vanuit vertrouwen, alles wat daarin verbinding vindt. Het tegenovergestelde, welbevallen, omdat dit voortkomt uit de geest, het verstand, vanuit oordeel geboren, natuurlijk in deze staat, de wereld van nu, volledig geaccepteerd, een kind?

Een kind, wat in de meest gevallen, de ouders helpen wil, hen een gevoel van welbehagen mee wil geven, liefde bezorgen. Door gegeven liefde, zichzelf tekort doet, wanneer het zich naar de verlangens van de ouders schikt, vandaag of morgen.

Morgen, een dag die nog komen gaat, vandaag niet aan de orde, vandaag niet van kracht, vandaag nog niet van belang. Een ouder die al bezig is, met wat de toekomst voor hem of haar meebrengt, gestuurd door het verleden, voortbordurend op de juiste en goede ervaringen, dat wat hem of haar altijd gesterkt heeft, geholpen, of minder goed, uit angst, zelfs bang.

Bang, een woord, een klank en nog meer andere begrippen wanneer je in de encyclopedie kijkt, de betekenis ervan ziet. Van angst, tot de naam van een band, Indische hennep, of daaruit bereide opium, de werking veroorzaakt hetzelfde, is ook niet voor niets, de taal die ervoor geldt heet het Sanskriet.

Sanskriet, een oude heilige taal, die zijn oorsprong vindt in India, Arische taal, Boedistische taal, Dode taal, Hindoetaal. De Satemtaal is daarbij wel heel bijzonder, de oostelijke groep van de Indo-Germaanse talen, de wijze uit het oosten, wie de bijbel gelezen heeft, de woorden begrijpt, kent het verhaal.

Het verhaal, de aanbedding van Jezus door de drie wijzen, in de bijbel summier onder Mattheus terug te vinden, genoemd. Geleid door het licht, het schijnsel van een heldere ster, om geschenken te brengen, goud, wierook en mirre, als cadeau, met vooruitziende blik, of hulpmiddel, bij voorbaat gedoemd.

Gedoemd tot kwetsbaarheid, dat wat Jezus, door zijn kracht, vanaf de eerste dag, vanaf zijn geboorte, uit liefde voor allen die dit wilde zien, liet zien, daarbij liet voelen en ook weten. Hoe kan dan zijn, dat we dat wat Hij, als voorbeeld de wereld in stuurde, wat zo belangrijk was, zo belangrijk is, en zo ik nu weet belangrijk zal blijven, zomaar ineens konden vergeten?

Want vergeten, is dat, wat we door alles wat niet goed voor ons is, als waarde zijn gaan zien, waar we ons door hebben laten ver- of misleiden, waarheid of dat wat onheil brengt? Onheil, ramp, groot ongeluk, waaronder ziektes, terugkerend verdriet, gevolgd door eenzaamheid, maar wel omringt met een waasje van heerlijke geuren, dure kleding, sieraden, luxe artikelen alles wat het hart begeert, toch onzuiver, gemengd?

Gemengd, kan het juiste van beide werelden samenbrengen, kansen bieden aan iedereen die zich wil laten leiden door dat wat juist is, dat wat goed voelt, wat je helpt, door eigen kracht. Elke dag te leven, alsof het je enige dag is en deze dag ook als zodanig te beleven, te ervaren, te waarderen, zelfs indexeren, door het vanuit het hart te evalueren, jij zelf aan de macht.

De macht die je hebt en ieder mens, die vanuit het hart leeft, door naar eer en geweten, vanuit eigenliefde, naastenliefde, liefde voor alles wat leeft, te leven, weten, durft aan te gaan. Zal werkelijk alles aangereikt worden, krijgen wat nodig is, wat je als mens werkelijk verder brengt, laat groeien, door opgedane kennis ontwikkelen, als zelfstandig mens staan.

Staan, doordat de wortels van jouw persoonlijke eigenheid, dat wat je bent en heel je leven wilt, mag en kunt blijven. Niet in een studie te vinden zijn of bij de ander, jij bent de enige die het weet, die voelt bij “bewustzijn”, kunt schrijven.

Schrijven, de regels in je hart, vormen de leidraad voor jouw, daarbij voor ieders geluk, gezondheid, goede gevoelens, ook belangrijk, wijsheid, eigen kracht, onverklaard welbevinden. De 10 geboden, als printplaten voor deze mooie schat, dat wat ieder mens kan gebruiken, zonder enige vorm van druk, altijd aanwezig, dag in dag uit, even naar jezelf terug, verbinden.

De verbinding, die jou weer jou maakt, die jou weer jou laat zijn, met alles wat je nodig hebt, weten waar je behoefte ligt, waar alle kennis voor aanwezig is, altijd binnen handbereik. Vervuld met liefde, voor het leven, dat wat jou voldoening geeft, met iedere stap, ieder nieuw inzicht, door in jezelf te kijken, deze connectie aan te gaan, het werkelijk Koninkrijk.

Ja Koninkrijk en dit heeft niets te maken met het Koningshuis, de monarchie of wat je maar ook bedenkt bij het woord of het begrip Koninkrijk. Of dit laatste nog heel lang zal blijven, het begrip Koninkrijk, dat valt te bezien. Want wanneer de leden van het Koningshuis, elke of enige andere hooggeplaatste en vergelijkbare vormgegeven regering of landbestuur, nog lang door blijft gaan met de wijze van regeren waarop ze dit nu doen, zullen zij ongetwijfeld ook met zichzelf geconfronteerd worden. Omdat het nodig is, omdat ieder mens weer zichzelf mag worden, weer zichzelf mag zijn, omdat iedereen weer gelukkig mag zijn en mag weten wat het echte Koninkrijk is. Iedereen die wil geloven, iedereen die zich weer realiseert dat er zonder geloof en vertrouwen geen Koninkrijk zal zijn.

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, doch 't eeuwig leven hebbe" .

We de Hemel op Aarde kunnen en mogen ervaren, wanneer we weer naar onszelf luisteren, wanneer we weer dat doen waar onze kracht en macht in ligt. Wanneer we weer onszelf zijn en hier met heel ons zijn, in volledigheid voor kiezen. Volledig zijn, is namelijk het allerhoogste wat je kunt bereiken. Dit is namelijk het allerhoogste waar je voor kunt kiezen en gaan in leven. Dat kan ieder mens, dat mag ieder mens wanneer hij of zij luistert naar de stem van zijn hart, naar de woorden die door onvoorwaardelijke liefde en vertrouwen daarin geschreven staan. Vertrouwen, dat is waar het om gaat, vertrouwen dat alles goed komt, wanneer jij weer naar de stem van je hart en alles wat je dan aangereikt wordt luistert. Wanneer jij weer bereid bent om jij te zijn. Wanneer jij weer bereid bent om alles te doen wat ervoor zorgt dat jij weer helemaal jij bent.

Dat daar wel de nodige stappen voor gezet moeten worden om ieder mens dit gevoel te geven zal iedereen begrijpen. Iedereen begrijpen, die bereid is om naar zichzelf te kijken. Want alle antwoorden die je zoekt liggen niet buiten jezelf of ergens anders opgeslagen, alle antwoorden die je nodig hebt, die voor jou van belang zijn, heb jij binnen handbereik. Dit geldt voor mij voor jou en voor ieder mens, die weer bereid is om naar zichzelf te kijken. Die naar zichzelf kijkt en ook werkelijk begrijpt, dat dat de basis is en altijd zal zijn, wat je ook doet.

Hoewel ik nog steeds het gevoel heb, dat ik in herhaling treed, weet ik ook als geen ander, dat het nodig is om de mensen die dit boek willen lezen te confronteren met herhaling. Met het herhalen van de feiten, die er zo ik nu al enige tijd ervaar, voor kunnen zorgen dat elk mens uiteindelijk weer bereidheid toont om echt te willen zien. Willen zien, in welke situatie ze zitten, in welke situatie of misschien kan ik het toch beter conditie noemen? Conditie omdat het gros van de mensen zichzelf een bepaald doel stelt voor ze gelukkig zullen zijn voor ze de zeven 21 dagen levensvragen vanuit hun hart kunnen beantwoorden. De vragen, die er vanaf het moment dat de mensen werkelijk blij zijn met wie ze zijn, ineens hele andere antwoorden gaan geven. Antwoorden, die ervoor kunnen zorgen, dat ze inzicht krijgen in hun eigen situatie, in de conditie van hun hart. In de eigen zijnstoestand. Bewust of onbewustzijn, het feit dat ze dit zelf zullen zien, voelen, meemaken en ervaren, dus beleving, zal de verandering die nodig is teweeg brengen. Want alleen de verandering die door iemand op eigen kracht zal worden ingezet, zal werkelijk het doel bereiken, wat nodig is om weer heel te zijn. Heel te zijn, één te zijn, Volmaakt Gelukkig Jezelf Zijn, doordat je tevreden bent, gezond en klaar om het vervolg van jouw leven te leven. Dan zal je echt weer Volledig Zijn.

Zijn, zodat je het vervolg van jouw leven kunt leven, waarin je van waarde bent en altijd van waarde zult zijn. Allereerst voor jezelf, maar daarbij ook zeker voor iedereen die en alles wat leeft. Omdat het leven zonder de mensen, dieren en alles wat verder in de levende vorm aanwezig is op deze aarde, geen bestaansrecht zou kunnen hebben, wanneer je deze vergeet, niet meeneemt in alles wat je doet. Want alleen voor jezelf leven of alleen je eigenbelang voorop stellen, hebben al zoveel mensen gedaan en zie waar dat toe geleid heeft, zie wat dit veroorzaakt heeft, zie het resultaat. Het resultaat van een jarenlange disconnectie, een disconnectie met het hart en daarbij ook zeker het geweten. Jouw geweten, alleen van jou. Want door jouw geweten en jouw hart, ben je als mens door de 10 geboden verbonden, met iedereen die en alles wat leeft. Je als mens van deze verantwoordelijkheid ontdoen, je verheven voelen boven, omdat het niet aan jou is, om iets voor de wereld te willen doen en te willen laten, is nu klaar. Want wanneer jij het idee hebt, dat je niets te betekenen hebt, niet belangrijk genoeg bent, ontken je eigenlijk je bestaansrecht, ontken jijzelf eigenlijk dat je onderdeel van het groter geheel bent, waar God jou de kans voor heeft gegeven. Ja, waar God jou maar daarbij ook ieder ander, die bereid is en dit door zich iedere dag in te zetten toont, de kans voor heeft geboden. Een uitgelezen kans.

Een kans, door eigen keuze, kans doordat jij maar en zeker ook ieder ander die nu geboren wordt, de kans heeft om hier deel van uit te maken. Hier onderdeel van te zijn, deel van een groter geheel, deel van een wereld, die echt gemaakt is om van waarde te zijn. Een wereld waarin ieder mens weer vrede zal kunnen vinden in wie hij of zij in persoon is, vrede in het zijn. Waardoor de geluks en zijnstoestand weer in één adem genoemd kunnen worden. Waar iedereen weer van waarde is.

De wereld waarin iedereen weer tot zijn recht komt en hier een dusdanige vorm van voldoening uit zal halen, dat er niets meer is wat nog een probleem vormt. Problemen worden gecreëerd, problemen worden in stand gehouden omdat er aan verdiend kan worden, omdat er altijd mensen zullen zijn en blijven die zich willen verrijken ten koste van de ander. Het is aan jou of je hierin mee gaat. Het is volledig aan jou. God geeft jou de kans, om te doen wat goed voor jou is. God geeft ieder mens de kans. Dit zijn de werkelijke kansen in het leven. De kansen, die je met beide handen aan kunt pakken of de kansen die je kunt laten lopen. Wanneer deze dan keren, kun je je altijd afvragen waarom je ze niet aangegrepen hebt, waarom je ze niet gepakt hebt, toen ze nog op je pad lagen of je kunt denken, dat het niet voorbestemd was. Dat het nog niet je tijd was, dat het nog niet zover was, omdat jij er nog niet klaar voor was. Maar je bent er altijd klaar voor. Je bent altijd klaar wanneer je naar je hart luistert. Wanneer je doet wat jou in harmonie brengt, in vrede.

Omdat God is als ieder mens en niets liever wil dan dat er harmonie komt, dat er harmonie is, dat er harmonie zal blijven tot in lengte van dagen. Geld en waardemiddelen inzetten om het tegenovergestelde te bereiken, is niet meer aan de orde, is niet meer van kracht, heeft alle kracht en macht verloren, klaar, omdat de wijze waarop dit jarenlang gebeurd is, nooit bedoeld was om deze harmonie tot stand te brengen. Het is aan jou, aan de mens die goed doet, die goed wil doen, die dat doet wat van betekenis is, om jouw licht te laten schijnen over de hele wereld. Jouw licht laten schijnen over de plaatsen, die je bezoekt, de plaatsen die je mag zien, mag beleven en ervaren, waardoor de mensen die daar zijn, vanuit eigen keuze, de meest natuurlijke reactie, zullen beseffen dat dit het echte geluk is. Echt geluk, omdat het vanuit het hart komt, geleid wordt.

Waarom echt geluk pas ontstaat wanneer je bereid bent om te delen

*Hoeveel mensen zijn er op de wereld, die meer te besteden hebben dan een heel land ooit zal kunnen doen in een jaar?
Hoeveel mensen zijn er op de wereld, die meer te besteden hebben dan een heel volk ooit zal kunnen verdienen, door dag in dag uit te werken, het besef daarvan, gewoon of raar?*

Raar ja, want we kunnen van alles doen en laten, we kunnen zoveel mogelijk organisaties en goede doelen in de wereld opzetten voor, speciale acties en ter bestrijding van rampen. Wanneer er geen ommekeer komt, er geen verbetering is in de situatie, het recht niet zegeviert, er geen golf van genezing volgt, kan het geld wat “niet besteed” wordt, beter verdampen.

Verdampen, omdat het niet de winst oplevert die nodig is, beoogd zou moeten worden, als doel waarvoor de middelen volop beschikbaar zijn of wanneer niet, beschikbaar gesteld. Beschikbaar, voor handen, niet de cijfers, dat wat er als donaties binnenkomt, maar juist hetgeen er bereikt wordt, de hoeveelheid mensen, dieren en alles wat leeft is wat telt.

Tellen, als in rekenen wat de mens naast lezen en schrijven mag leren op school, in de basis, via het reguliere onderwijs, nadien in het voortgezet, middelbaar, hoger of de universiteit. Een nobel streven, een zekerheid voor een goede toekomst op die wijze geboden, door het tellen, het leren en formuleren, lijk je wijzer te zijn geworden, zijn velen echter zichzelf kwijt.

Zichzelf verloren in een zin, die niet de zin van het leven is, God door jou de vrije wil te geven, ooit voor ogen heeft gehad.

Want hoewel de wereld draait om de cijfers, is deze het allerminst van belang, hier gaat het niet over, niet aan de orde, des te meer, de kennis van de taal, de woordenschat.

De schat die ieder mens, die vanuit de basis leeft, in zijn of haar hart met zich meedraagt en deze ook zal kunnen delen. Omdat het niet om verzamelen gaat, het vasthouden van, het gaat erom dat je bereid bent, er alles aan doet, jouw woorden op schrift, te verspreiden, aan iedere behoeftige, zovelen.

Velen, die klaar zijn om werkelijk te willen weten, werkelijk te willen zien, werkelijk te willen horen, te voelen en begrijpen. Op basis van wat zij meegemaakt hebben, geleerd, door de levenslessen, ervaring, geen diploma, maar het rijpen.

Rijpen of eerder ‘groeiproces’, dat wat niet als trefwoord in de etymologiebank of het woordenboek opgeslagen is of ligt. Natuurlijk, zo bedoeld, voorbestemd, omdat het door God is gemaakt, gecreëerd, mogelijk, voor ieder mens, dier en alles wat leeft, kennis door eigen wetenschap, verdiende inzicht.

Verdiend ja, omdat God geen enkel mens de kans ontnemt om zich te ontplooien, te ontwikkelen, te groeien in leven. Een samenleving ook bedoeld is, om alles wat mogelijk is, te bereiken, uit te breiden, te vermeerderen, de vooruitgang, in toename, door aanwas, niks beperken door hebzucht, geven!

Alles geven wat je kunt, wat je in je hebt, wat jou zo bijzonder, uniek, authentiek, enig in je soort, levensecht heeft gemaakt. Hoewel de ander, jou zal willen dirigeren, jou zal willen corrigeren, jou zal willen beletten om jezelf te zijn, weet jij als geen ander dat dit onmogelijk is, jij jezelf nooit kwijtraakt.

Ja, want door er alles aan te doen, om de mens in verwarring te brengen, de mens het werkelijk besef van goed en kwaad, bewust te laten vergeten, is deze situatie, de wereld waarin we nu leven ontstaan. De wereld, die we met al het leven wat daarop mogelijk is, regelrecht naar de ondergang hebben laten leiden. Ja laten leiden, op de meest simpele wijze. Want door de mens zijn eigenwaarde, zichzelf te laten vergeten, is al het leed in de wereld gekomen. Dit heeft inmiddels zulke grote vormen aangenomen dat het leed werkelijk nauwelijks meer te overzien is. Leed, wat niet of eigenlijk nooit geleden had hoeven worden. Leed, wat eigenlijk nooit geleden had hoeven zijn. Doordat Jezus met zijn dood en wederopstanding alle zonden voor de hele wereld heeft afgekocht. Doordat Jezus uit liefde met zijn kruisiging, alles wat er ooit maar aan verkeerde beslissingen genomen is, vanaf dat moment, opgeheven heeft. De wereld een nieuwe kans heeft gegeven, die we door alles wat niet van belang is, wat niet van belang was en ook nooit van belang zal zijn, voor hebben laten gaan op het werkelijk belang. Het in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven. We hebben de lasten die Jezus bereid was in zijn eentje te dragen op de één of andere manier toch willen delen. De lasten, die wij als kinderen van God op dat moment wellicht niet als zodanig hebben gevoeld wel wilden delen. Omdat het rechtssysteem, het kiezen en stemmen voor Jezus of Bar-abbas, ertoe heeft geleid, dat eigenlijk bijna ieder mens heeft geleefd met een schuldgevoel. Een gevoel, wat vanaf dat moment ziektes heeft veroorzaakt, ziektes in stand heeft gehouden. En door keer op keer maar weer iets te doen wat niet in de haak was, wat niet strookte met de manier waarop het hart van de mens ermee zou kunnen dealen, hebben we eigenlijk alle problemen zelf eigenhandig, in de hand gewerkt. Ja eigenhandig, gewerkt. Door te werken en gehoor te geven aan wat allemaal moest.

Allemaal moest, want vanaf het moment waarop jij weer voor jezelf kiest en voor jezelf leeft, moet je niets meer, dan mag je, dan wil je waardoor het leven iedere dag een feest wordt, een feest is en ook iedere dag een feest zal zijn. Iedere dag een momentje van zelfreflectie, iedere dag even in contact, in verbinding met God, via Jezus, jouw hogere zelf, kun je ervoor zorgen dat je je leven op de meest ultieme wijze leeft. Kun je ervoor zorgen, dat je dat doet wat nodig is, om jezelf te kunnen zijn. Kun je ervoor zorgen dat je jezelf nooit meer tekort doet. Tekort doen kun je namelijk alleen, wanneer je dat wat niet belangrijk is, wat er niet toe doet als het belang ziet. Het belang is alleen van belang, wanneer het goed is en voor iedereen die leeft en alles wat leeft geldt. Wanneer je dit onthoudt, weet en ook elke dag hiernaar handelt, zal jouw leven een leven vol vreugde zijn. Dan zal het leven je iedere dag de voldoening geven. Dat wat nodig is om Volmaakt Gelukkig Jezelf te Zijn.

En ik ben laatste die zegt, dat ik nooit een keer afgeweken ben van mijn pad. Ik ben de laatste die zegt, dat ik nooit een fout gemaakt heb, dat ik nooit iets verkeerd heb gedaan of me ergens mee beziggehouden heb, wat eigenlijk totaal niet van belang was. Nee, ik ben een mens, net als ieder ander. Heb God dank wel de kennis gekregen, om bij mezelf te blijven. Omdat ik bij de dingen die ik heb gedaan, uiteindelijk altijd weer het algemeen belang vooropgesteld heb. Het Algemeen Belang start, wanneer je vrede kunt vinden in de situatie, wanneer je vrede kunt vinden in de dingen die je doet, maar ook vrede kunt vinden, in de dingen die je laat. Omdat je weet, dat dit laatste ook een bijdrage kan leveren aan dat wat jou, maar daarbij ook zeker ieder ander, ten goede komt. Want ieder mens heeft het recht, om zijn of haar leven op de meest ultieme manier te leven, te leven in vrede en volledige harmonie, amen.

Waarom onvoorwaardelijke liefde de bron van alle goeds is

Wanneer je bij alles wat je doet in het leven uitgaat, wat het met jou doet op het moment dat er iets niet goed gaat, ben je verantwoordelijk, vol liefde en zorg je ervoor dat je dit deelt. De persoon die jij dan jouw liefde geeft, kan er iets of niets mee doen, dat is aan hem of haar, jij zaait, oogst en teelt.

Teelt of kweekt, wat mede door het water, ingesproken met de woorden, welke jij op liefdevolle wijze aan ieder ander geeft, de kans krijgt, zich te ontwikkelen, te groeien, ja mogelijk zelfs open te bloeien, in eigenheid te worden, ook volledig.

Volledig, zonder gedachten die ervoor zorgen, dat iemand zichzelf tekort doet, zichzelf hindert, zichzelf tot last is, in het leven wat geleefd wordt, waar hij of zij ten volste voor kiest.

Niet langer de spanning, altijd aanwezige druk of stress, zelf ervaren, je laten leiden, door eigen verantwoordelijkheid, dat wat jou werkelijk helpt, met voldoening, in harmonie, vredig.

Wanneer je namelijk voor het tegenovergestelde kiest en gaat, zul je merken, dat er zoveel verdriet is, zoveel pijn, eigenlijk overbodig leed, omdat je geen winst behaalt maar verliest.

Je verliest, je eigenwaarde, doordat je werkelijk, eigenlijk voor het tegenovergestelde hebt gekozen en bent gegaan. Niet voor jezelf kiezen, zorgt er in dat geval voor, dat je iets buiten jezelf hebt gekozen, buiten jou om, als in een baan.

De baan om aarde, de hemel met alle sterren en planeten is voor velen, zeker verleidelijk, mogelijk gemaakt door geld.

Dat er nog steeds gezocht wordt, weer een nieuwe manier van leven te creëren, een ander universum, de kosmos is wat telt.

Het universum, de kosmos, met mogelijk alle hemellichamen, is uniek en niets meer of minder dan Gods Hemel en Aarde. De Hemel en Aarde, die God evenals de mens, maar daarbij ook al wat is en bestaat, eigen leven heeft gegeven, waarde.

Geen enkel leven, kan geld of de waarde vertegenwoordigen, die God er eigenhandig en met liefde zelf aan heeft gegeven. Wanneer dit zo zou zijn, dan was God overbodig, niet langer nodig, ongewenst, of toch niet, van belang, kracht, het leven?

Het leven, de kracht, kan alleen voortkomen, uit iets wat zo goed is, dat er werkelijk geen op of aanmerkingen voor zijn. Iets wat goed is, deelt, altijd vanuit onvoorwaardelijke liefde geeft, de Bron, verantwoordelijk voor de start van alles, rein.

Rein als in zuiver, zuiver door een schoon geweten, met niets anders dan pure liefde omringd, omgeven, of zelfs omhuld. Willen delen, dat wat Hem het liefst is, een eigen kind, niet zelf kunnen wiegen, niet zelf kunnen troosten, alleen geduld.

Geduld, dat, wat heel veel mensen, die wensen, nodig hebben, waarbij hebzucht en eigenbelang, bovenaan het lijstje staan, de ander niet meetelt, behalve wanneer deze iets opleveren zal of anderzijds een echte bijdrage levert aan de specifieke wens. Specifiek, omdat alles vooraf al berekend is, ingecalculeerd, als een goed econoom betaamt, kosten en baten, nauwelijks of totaal niet rekening houdend, met de persoon achter, ja, degene waarom het gaat, die vanuit het volste vertrouwen instemt, zijn of haar goedkeuring geeft, de liefdevolle mens.

Kun je deze laatste iets kwalijk nemen, moet deze laatste boeten, mag deze laatste worden gestraft of soms berecht? De realiteit van de wereld waarin we nu leven, lijkt niet meer te kunnen voelen, wie werkelijk fout is, in en in rot, slecht.

Slecht omdat deze individuen, mensen, wezens in persoon. Geen enkele verantwoordelijkheid dragen, de rol uitvoeren, omdat het hen is opgedragen, zij zich niet verantwoordelijk voelen, niet verantwoordelijk achten, is dit echt, gewoon?

Nee, zeker niet, want elk mens, ongeacht wie of door wie of wat hij of zij wordt geïnstrueerd, aangestuurd of ook geleid. Zal eigen verantwoording moeten afleggen, dus volledig zelf de verantwoording op zich moeten nemen, misschien niet direct of meteen, uiteindelijk toch wel, een kwestie van tijd.

Tijd, nog steeds een begrip, daarbij een vast gegeven in het leven van nu, in het heden, of wanneer de tijd daar is, het moment van de waarheid, omdat het zover is, en jouw tijd. Natuurlijk kun je voortijdig, op de rem gaan staan, dat doen wat nodig is, wat je leven een stuk aangenamer maakt, omdat je ervoor kiest om niet langer onder druk te leven, toch spijt?

Spijt, van alle momenten en keren waarop jij nog niet voor jezelf op durfde te komen, jezelf nog niet op waarde schatte. Of dit echt het geval is, kan alleen jij beoordelen, jij zelf ook alleen beantwoorden, jij kent de details, weet wat het bevatte.

Bevatte of betreft, ook deze keuze is van belang, wanneer het jou aangaat, betreft het jou, zul je moeten kiezen, ook of zelfs wanneer het niet om jou gaat, is het goed een keuze te maken. Doe je dit namelijk niet, dan kan het jou als mens zelf raken.

Raken, omdat je betrokken bent, uit liefde voor de ander, meeleeft met de ander, ook met de persoon die dit niet ziet. De persoon die uit goede bedoelingen en intenties handelt, nog niet begrijpt wat de gevolgen zijn, stil of luid verdriet.

Verdriet, omdat het leven een wending neemt, waar hij of zij zelf niet voor gekozen heeft, de keuze zelf niet voor gemaakt. Door plichtsbesef gedwongen, de gedachten op een totaal ander spoor gezet, door manipulatie of de juiste waarde, wie anders dan de persoon die de opdracht geeft, zal deze reden, de werkelijke achtergrond kennen of is ook hij of zij geraakt?

Geraakt, getroffen of beroerd, zolang de persoon die de keuze maakt, zich nog laat leiden door andere waarden, dan degene die werkelijk van waarde zijn, zal hij door kunnen leven, met of zonder al te veel schade, zonder al te veel verdriet of pijn. Toch zal ieder mens, ongeacht de keuze die hij of zij maakt in leven, altijd vanuit verantwoording naar zichzelf toe mogen, evalueren, de spiegel, de open vragen daarbij, om het zijn.

Zijn, de zijnstoestand, dat wat alles wat er in de wereld is echt overbrugt en uiteindelijk tot het behaalde resultaat zal leiden. De spiegel helpt, om te kijken waar de schoen wringt, wat de oorzaak is, de werkelijke reden, in goede en mindere tijden.

Wie namelijk niet naar zichzelf kan en wil kijken, zichzelf niet onder ogen kan komen, zichzelf niet omarmt, zichzelf niet liefheeft, zichzelf niet aan durft te kijken, durft te zien. Zal nooit de juiste waarde nastreven en zijn ware ik tonen of uiten in het bijzijn van de ander, zich kwetsbaar opstellen, dat wat een mens die onvoorwaardelijk liefheeft, niet schuwt, uit compassie, mededogen, zelfrespect, eigenwaarde bovendien.

Maar gelukkig is dit voor de meest mensen niet aan de orde en zal nagenoeg iedereen die de kans geboden krijgt, ook werkelijk de moeite willen doen, om naar zichzelf te kijken en weer aan zichzelf te werken. Daarbij heeft God geen straf ingesteld. Wanneer er een straf volgt, wanneer we gewezen worden op onze verantwoordelijkheden, hebben we dit geheel en al aan onszelf, aan onze zondige natuur en onze manier van onszelf tekort doen te danken. Dat wat ervoor gezorgd heeft en helaas tot op heden nog steeds voor zorgt dat er mensen zijn en blijven die zonden begaan, door het maken van fouten, waarbij we de schuld bij onszelf of de ander leggen. Cruciale fouten, fouten of zonden met gevolgen, alsof we keer op keer opnieuw het kruis moeten dragen, wat Jezus al voor ons gedragen heeft.

Het kruis wat hij voor ieder van ons gedragen heeft, waarvan hij gezegd heeft, dat hij door het stellen van deze daad, door deze liefdevolle daad, letterlijk alle zonden van de gehele mensheid tot in de eeuwigheid heeft afgekocht. Voor ieder mens, die in hem gelooft, ieder mens die leeft en daarbij de 10 geboden, de geboden die God aan de mensen, gegeven heeft naleeft. Doordat Jezus is gestorven voor ons, deze 10 geboden op ieders hart geschreven staan, waardoor alle gebeurtenissen, geschiedenis en voorbeelden, niet langer als last hoeven te worden gezien of gedragen. Omdat deze last niet langer onze last is, wanneer we geloven en erop vertrouwen dat Jezus voor onze zonden gestorven is. En wanneer we dan de fouten die we gemaakt hebben, door eigen verantwoordelijkheid te nemen niet meer herhalen, is dit natuurlijk het mooiste geschenk wat de mens aan Jezus zal kunnen geven. Waarom zouden we de gebeurtenissen, geschiedenis en alle voorbeelden die ooit eens plaatsgevonden en als waarheid wordt gezien, steeds blijven herhalen door te herinneren, te gedenken, wat brengt het ons?

Wat brengt het ons, waar brengt het ons? We blijven hangen in ons verdriet, in onze negatieve emotie en zullen er altijd hinder van ondervinden. Juist omdat deze deels berusten op de waarheid. Voor het grootste deel zullen deze waarheid zijn, maar het is maar één voorbeeld, er wordt maar één verhaal uitgelicht, er wordt maar in één richting gedacht. En daarbij wordt het verdriet op zoveel wijzen uitgelicht dat eigenlijk iedereen er wel een verdrietig gevoel bij krijgt. Een verdrietig gevoel door de gedachte. De gedachte, die je als mens zonder deze werkelijk te voelen, wel met je meedraagt. Een gedachte, die je als mens zonder deze werkelijk te voelen, bijna als een voorstelling op je netvlies kunt zien. Een gedachte, waar jij van denkt te weten, hoe deze ervaring gevoeld heeft.

Natuurlijk kunnen velen het zich inbeelden, kunnen velen zich er een voorstelling van maken. Helaas zijn er ook heel veel mensen die dit niet zo zien, die er geen idee, laat staan gevoel bij hebben. Wanneer je zelf nooit een dergelijke ervaring hebt meegemaakt, is het heel lastig om je hier een gevoel bij voor te stellen. Geen gevoel van verdriet, is natuurlijk het mooiste wat er bestaat, omdat je dan oprecht kunt zeggen, dat je dit ook nog nooit hebt meegemaakt. Dan sta je blanco in alles wat er in je leven te wachten staat en kun je je eigen databank, jouw zijn met gevoelens vullen. Kun je weer oprecht blij zijn, kun je weer oprecht voelen hoe het is om alles opnieuw te mogen ervaren, kun je weer zonder oordeel zijn. Natuurlijk zullen we allemaal mogen voelen. Want voelen is nodig. Wanneer we geen gevoel zouden hebben, is ons leven zonder passie. Geen gevoel hebben, is leven zonder werkelijk te beseffen, wat er zo belangrijk is. Wat eigenlijk het meest belangrijke is in een mensenleven. Jezelf kennen, je eigen gevoel herkennen, je eigen gevoel herinneren, door elke dag weer bij jezelf te zijn.

Bij jezelf zijn, omdat je dan kunt leren hoe alles echt gaat en natuurlijk willen we allemaal graag weten hoe we dit het best kunnen realiseren. Maar wie anders dan jijzelf kan vertellen hoe het voelt om jezelf te zijn? Wie anders dan jijzelf kan je vertellen waar je gelukkig van wordt, waar je blij van wordt? En wat ervoor nodig is om gelukkig te zijn? Geluk bepaal je zelf, jij en ieder ander bepaalt zijn of haar eigen geluk. De vragen die ik eerder genoemd heb, bieden je een stapje in de goede richting, toch zul je het zelf moeten doen. En ieder ander die het geheim voor jouw geluk denkt te kennen en te weten, kan dit nooit voor jou bepalen. Kan en mag dit nooit voor jou beslissen. Het is helemaal aan jou en aan niemand anders dan jijzelf. Er zijn zoveel verschillende manieren waarop je je kunt laten overtuigen van je geluk. Besef echter dat dit waar, maar ook de grootste onzin kan zijn. Zelfs wanneer dit de grootste mogelijk onzin is, dan zou je dit nog voor waar aan kunnen nemen, wanneer jij jezelf niet kent. Wanneer jij niet weet wie je zelf bent en waar je uiteindelijk blij en gelukkig van wordt.

Ja, zo is het echt, zo gaat het al eeuwen en zal het blijven gaan, wanneer we ons niet iedere dag even met onszelf, met echte zelfreflectie bezighouden. Want wanneer we als mens nog heel lang doorgaan op de wijze waarop we dit al eeuwen doen, en ons niet meer geleerd wordt om iedere dag even naar onszelf te kijken, dan gaan we toch mee in alles wat er van ons verlangd en gevraagd wordt, dan gaan we helemaal mee in alles wat ons getoond of zelfs voorgeschreven wordt. Dan leren we nooit hoe het is om zelf te denken, om zelf een mening te vormen, zelf te zijn. Dat dit al start op het moment waarop je geboren wordt en je ouders of jij zelf als ouder van jou kindje wat je straks krijgt, wat je ooit krijgt ook tot ieders eigen verantwoordelijkheid behoort is iets wat weer bekend mag zijn.

Dit start al op het moment waarop jij in de baarmoeder zit. Wanneer jouw vader en moeder, iedere dag even een moment voor zichzelf nemen, zullen zij dit automatisch, op de meest natuurlijke wijze op jou overbrengen. Zullen zij jou helpen, de handvatten geven die je als kind nodig hebt, om je geheel op eigen kracht te ontwikkelen tot een waardig mens. Een mens, die bovendien zelfrespect heeft. En daarnaast zullen zij jou daardoor leren, hoe je op de meest respectvolle wijze om kunt gaan met de ander, met ieder ander, omdat dit iets is wat ieder mens weer mag doen. Wat ieder mens weer mag doen en mag weten. Wanneer dit ook op scholen gepromoot wordt, zal ieder mens dit weer willen leren. Ieder mens, die respect voor en eigenwaarde hoog in het vaandel heeft staan. Ieder mens, die gezondheid, welzijn en welbevinden belangrijk vindt, omdat het van belang is, van levensbelang en het antwoord op vele vragen. Vragen, die betrekking hebben op het Gezond zijn en Gezond wezen van de mens, van ieder mens die hiervoor kiest.

Hierdoor zullen scholen weer resultaten gaan behalen. Zullen mensen weer allemaal zichzelf kunnen zijn in het leven. Zal ieder mens zonder “extra regels” en “extra druk” door het leven kunnen gaan. Want door al deze regels en druk, wordt de mens beperkt in zijn of haar ontwikkeling. Wordt de mens beperkt in zijn of haar kunnen, wordt de eigen inbreng aan banden gelegd, wordt de eigen inbreng in een bepaald “stramien” geplaatst. Wanneer ieder mens weer zichzelf kan zijn, zullen er heel veel dingen ten goede keren. Zullen mensen niet overgestimuleerd worden. Iets wat heel vaak aan de orde is bij mensen die niet zichzelf kunnen of soms zelfs durven te zijn. Dat er nauwelijks mensen zijn die dit beseffen en het zich realiseren, is ook al heel lang duidelijk. Je kunt hier een mening over hebben, dat mag. Een mening die gebaseerd is op wat jij denkt of voelt?

Alleen de persoon die het betreft kan er zelf iets of niets mee doen. Eigen verantwoordelijkheid en aan de persoon die het betreft, zou ik alleen maar willen zeggen, doe dat waar jij je goed bij voelt. Doe alleen dat wat jij zelf wilt en raadpleeg iedere dag je hart en je gevoel of dit nog steeds zo is. Want wanneer je je realiseert dat iets wat niet van nature gaat, er niet van nature inzit, wel aangeleerd kan worden, maar nooit iets natuurlijk zal zijn, is het vele malen beter om dit op tijd te ontdekken, dan ergens veel langer mee door te gaan dan nodig is. Natuurlijk leer je overal van, daarom is iets proberen ook zeker een goed iets en meteen iets wat nu echt eens duidelijk mag worden of zijn. Je mag iets proberen, mag fouten maken en dan nadien zeggen, dat het niet handig of soms zelfs ronduit een domme actie was. Wanneer je niet nogmaals eenzelfde actie en reactie krijgt, je er niet nogmaals voor kiest om op eenzelfde manier te handelen, dan weet je dat je ervan geleerd hebt. Dit is het mooiste voorbeeld wat jij als persoon, die altijd en overal zichzelf is, aan ieder mens mee kunt geven. Want op die wijze kun je hen niet alleen leren dat jij om kunt gaan met alles wat je meemaakt, wat je mee mag maken, waar je voor gekozen hebt, je kunt hen ook leren wat acceptatie is. En acceptatie begint bij jezelf, met alles wat daarbij hoort, inclusief het doen van dingen, het maken van fouten. Het toegeven dat iets fout was, je ervan geleerd hebt, is de manier.

Dat dit ook de enige manier is om jezelf te kunnen accepteren zal ieder mens uiteindelijk zelf gaan ervaren. Want dat dit eigenlijk het grootste leerproces in het leven is, zal ook ieder mens zelf weer gaan zien, voelen, ervaren en weten. Wanneer jij jezelf accepteert, zul je de ander, ieder ander kunnen accepteren. Sterker nog kun je naast het feit dat je de ander accepteert zelfs begrip op brengen voor zijn of haar acties.

Acties en reacties. Omdat je hem of haar accepteert zoals hij of zij is. Wanneer het iemand is die jou na aan het hart staat, je het gevoel hebt, dat je alles tegen die persoon kan zeggen, kun je hem of haar wel vanuit jouw eigen ervaring vertellen, dat het altijd goed is om rekening te houden met de gevoelens van de ander. Want het rekening houden met de gevoelens van de ander, kun jij wanneer je vanuit jouw eigen hart reageert. Want door te kijken wat het met jou doet en met name of je er zelf geen naar gevoel over hebt. Twijfels achteraf of je het wel of niet had moeten zeggen, wel op niet op die wijze had moeten handelen, zeggen meer, zo niet alles over jou dan wie of wat dan ook. Wees open en eerlijk, zonder oordeel, dan kun je nooit de mist in gaan en weet jij iets niet, heb je geen mening, laat je dan ook niet verleiden tot het doen van een uitspraak. Je kunt dan beter zeggen, dat je er op terugkomt, omdat je hier niet alles over weet. Wanneer het over een ander gaat, jij daar alleen iets over kan zeggen wanneer je de persoon zelf kent.

Dan zul je niet in het duister tasten en altijd de dingen doen, die een bijdrage leveren aan je eigen geluk en het geluk van de ander, ieder ander, die bereid is om zichzelf te zijn. Ieder mens die bereid is om zichzelf toe te staan, te accepteren, speelruimte te hebben en vrij te zijn. Vrij om te leven zoals God dit bedoeld heeft, toen Hij Adam en Eva in het Paradijs liet wonen. Vrij zoals God bedoeld heeft, toen Hij de Hemel en de Aarde geschapen heeft met alles wat en iedereen die daarop leeft, omdat het goed was, goed is en goed zal zijn wanneer we de spelingen van de natuur weer de natuur laten zijn. Wanneer we ieder mens weer zichzelf laten zijn. En Lieve God in de Hemel, wat ben ik blij dat ik dit al mag ervaren, dat ik dit gevoel al het grootste deel van mijn leven heb. Dat ik dit gevoel, van oprecht dankbaar en tevreden zijn met ieder mens mag delen.

Want dat is de bedoeling, ik mag mijn gevoel van geluk, door dankbaarheid en tevreden zijn delen met iedereen die dit zelf ook wil ervaren. Ik mag mijn gevoel van honderd procent mezelf zijn, met ieder mens delen, die er ook onvoorwaardelijk voor kiest om zichzelf te zijn. Dan zullen we weer de Hemel op Aarde krijgen dan zal het paradijs snel weer in zicht zijn. Dan zal het paradijs er weer zijn. Ik ben er klaar voor. Ik ben er aan toe, omdat alles wat er de afgelopen tijd gespeeld heeft en er door de media versterkt naar buiten is gekomen, zeker de aanleiding mag zijn, om dit ten goede te keren. Ten goede, omdat het nu meer dan ooit nodig is, omdat het nu meer dan ooit tijd is dat dit weer gebeurt. Dat we Gods Koninkrijk mogen zien. Gods Koninkrijk, waar iedereen die en alles wat leeft weer in de kern, vanuit zijn of haar hart, goed is.

Omdat dan ieder mens weer bereid is om zichzelf te zijn, naar zichzelf te kijken en vanuit zijn of haar hart, ook klaar is de ander te accepteren zoals deze is. Door volledige acceptatie. Zichzelf te accepteren, te omarmen. Want wanneer je jezelf omarmt, wanneer je jezelf de kans geeft om je te ontwikkelen, dan hoef je je geen zorgen meer te maken over de ander, dan hoef je geen angst meer te hebben voor, dan hoef je je niet meer schuldig te voelen over de tijd dat jij hier nog niet over of van op de hoogte was, dan kun je jezelf vergeven en ieder ander die zich niet in deze positie bevindt. Door hem of haar de helpende hand te bieden, te adviseren, daarbij wel de volledige verantwoordelijkheid bij hem of haar zelf te laten, kun je ieder mens weer leren om zichzelf te zijn. Zichzelf te zijn en zichzelf te mogen blijven, ongeacht de leeftijd, die deze persoon heeft. Dat daar ook het maken van eigen fouten, het vallen en opstaan bij hoort, zal duidelijk zijn. Allemaal onderdeel van het leven.

Het leven, het levensspel start wanneer ieder mens zichzelf is, wanneer ieder mens zijn of haar waarde weer inziet, wanneer ieder mens bereid is, om overal en altijd zichzelf te zijn. Dat het goed is om in een relatie helemaal jezelf te zijn, voor je ook maar denkt om aan kinderen te beginnen, is een feit. Dat dit geen tip of advies is, maar werkelijk een feit, ligt vast. Want wanneer je als mens niet jezelf bent, niet jezelf kunt zijn of soms zelfs niet jezelf wilt zijn, omdat je jezelf niet accepteert, breng je deze onbalans onbewust over op je kind. Ja, het kind wat net als jij geen houvast heeft, geen houvast vindt, het gevoel heeft dat hij of zij er alleen voor staat. Natuurlijk is dit nooit het geval, maar het gevoel is iets wat zonder het woordelijk communiceren over wordt gebracht, zonder zinnen.

Dat dit zinloos is, zul je begrijpen. Wanneer je een kind laat weten dat het vanaf dag één zichzelf mag zijn, alle energie voor hem is, je dankbaar bent voor het feit dat het jou als ouder gekozen heeft, zal het kind ongeacht jouw onbalans zichzelf kunnen zijn. De juiste woordkeuze is daarbij van groot belang. Zorg ervoor dat je vooral positieve woorden gebruikt. Want een kind kent alleen de woorden van vrijheid. Een kind kent alleen “de juiste gevoelens” die gebaseerd zijn op acceptatie, speelruimte en vrijheid. Gevoelens die altijd voortkomen uit Onvoorwaardelijke Liefde. De liefde, die een kind voelt voor de ouders of ze nu wel of niet in balans zijn. Een kind wordt echt geboren om de ouders te willen helpen, waardoor het de ouders die verdriet hebben, negatieve emoties ervaren, altijd de spiegel voor zal houden. Dat ze de onbalans bij ieder mens ook feilloos aanvoelen, hen hier door helemaal zichzelf te zijn juist mee confronteren, is iets wat ieder mens nu eindelijk weer mag weten. Want een kind is een natuurlijk iets, een speling van de natuur. Elk kind is uniek, daarbij ook een wonderlijk wezen.

Een wonderlijk wezen, omdat het je elke dag zal blijven verrassen wanneer je hem of haar de kans geeft. De kans, die gelijk staat aan de keuze, de keuze geeft en laat. Omdat een kind zichzelf maar ook afwijkend mag, kan en zal zijn, op het moment dat het zichzelf is en ervoor kiest om zichzelf te blijven. Dit kind zal gelukkig zijn, kan gelukkig zijn, maar kan er ook heel makkelijk voor kiezen om het ongeluk of het gevoel van ongelukkig zijn van de omgeving, van zijn of haar ouders over te nemen. Ziek worden is dan het gevolg, ziek worden uit liefde, onvoorwaardelijke liefde, de last van zijn of haar vader of moeder over te nemen. De last van de omgeving, de hele wereld en alles wat in onbalans is, op zich te nemen, met alle gevolgen van dien. Gevolgen, die alleen uitgesloten kunnen worden wanneer de oorzaak, de start de, de oorsprong, of eigenlijk de oorspronkelijke reden er niet meer is. Reden, reasons in het Engels. To read, lezen, to write, schrijven. Een kind kan lezen en schrijven met zijn of haar ouders, wanneer hij de woorden, gedachten en daarmee overeenkomstig zijnde gevoelens begrijpt. Wanneer hij deze gevoelens ervaart en dat is nu juist het euvel. Het kind begrijpt deze gevoelens niet.

Een kind begrijpt alleen de juiste gevoelens, die voortkomen uit dezelfde onvoorwaardelijke liefde, waardoor het geboren is. Waardoor en waarvoor het kind geboren is. Elk kind wil zijn of haar ouders helpen. Elk kind geeft onvoorwaardelijke liefde, om ditzelfde ook terug te ontvangen en geeft dit vanuit een onvoorwaardelijk gevoel van vertrouwen en geloof in de ouders. Met dit gevoel van geloof en vertrouwen meteen de acceptatie, dat de ouders goed zijn. Zelfs wanneer zij dit zelf nog niet zo ervaren, zal een kind een ouder of de ouders nooit afwijzen. Twijfels zijn voor een kind dan ook nooit natuurlijk. of niet aangeboren. Dit geldt voor alle negatieve gevoelens.

Deze worden alleen doordat de ouders deze voelt en ervaart overgebracht op een kind, met alle gevolgen van dien.

Gevolgen, omdat ook hier, in leven niets zonder gevolg is of blijft, iedere twijfel, ieder gevoel van onvermogen, onbalans of eigenlijk onzeker zijn, is een reden om door een kind meteen geconfronteerd te worden met (jouw eigen) onmacht. Ja, jouw eigen onmacht, een kind houdt jou de spiegel voor. Een kind toont jou je onmacht en laat je eigenlijk zien, waar je nog aan kunt en mag werken, om ook het geluk te kunnen en mogen ervaren. Het geluk te kunnen en mogen ervaren, om gelukkig en gezond te kunnen zijn. Onmacht, iets wat je kwijtraakt, wanneer je het loslaat, volledig loslaat, door erover te praten. Want wanneer je een kind in woorden laat weten hoe je je voelt, hen zelfs om hulp vraagt, daarbij aangeeft dat je het wilt proberen, je zijn of haar hulp goed kan gebruiken, dan zullen deze gevoelens er niet meer zijn. Dan zullen gevoelens van onmacht en onbalans er niet meer zijn. Dan zal ieder mens die door het constant maar herhalen van de negatieve gevoelens, emoties en alles wat daarmee gepaard gaat, vanzelf gaan begrijpen dat juist het herhalen van dezelfde emoties, door gedachten, woorden en gevoelens, ook werkelijk door zullen gaan. Het is tijd dat ieder mens weer verlost wordt, van al de negatieve emoties. En jij kunt het, ieder mens kan het, ieder mens die bereid is om naar zichzelf te kijken en met zichzelf aan de slag te gaan. Dat kan, wanneer ieder mens er weer voor kiest om zichzelf te zijn. Wie zichzelf is, zal geen negatieve emoties ervaren. Wie zichzelf is, is verlost van alle negatieve emoties en alles wat er door gevoelens, die gestuurd door gedachten en woorden waarheid zijn geworden. Waarheid, omdat het jouw waarheid is geworden, omdat het gevoel wat ontstaan is uit gedachten, woorden en zinnen, niet van jou is.

Het is iets wat je voor waar hebt aangenomen, omdat er ooit iemand is geweest die in jouw familie, één van je voorouders of zijdelingse verbinding daarvan een fout heeft gemaakt. En of dit nu gestart is bij Adam en Eva of bij wie dan ook, is daarbij totaal niet aan de orde. Er is niemand schuldig aan jouw leed, er is niemand schuldig aan het leed, wat jij moet ondergaan. Alleen jij bent verantwoordelijk voor jouw leven. Jij bent verantwoordelijk, kies daar dan ook voor en laat alle negatieve emoties varen. Laat alle negatieve emoties, voor wat deze zijn. Buig ze om en vervang deze door positieve, kies voor liefde, geluk en gezondheid. Als ik het kan, kan iedereen dit, als ik het kan is het voor ieder mens mogelijk, ieder mens, die op wat voor manier dan ook lijdt onder het leed wat hij of zij ervaart.

En aan alle ouders wil ik het volgende meegeven. Wanneer je als ouders weer gaat communiceren, wanneer je als ouder, weer jezelf bent en overal en altijd kunt zijn. Ben jij niet alleen de gelukkigste mens op de wereld, zal jouw kind, de persoon die met jou samen is, de gelukkigste mens van de wereld zijn. Ben jij al bereid om hiervoor te gaan? Wil jij ook iedere dag dat je leeft, weer genieten van alles wat het leven te bieden heeft? Kies daar dan vanuit je hart voor en gebruik je hoofd alleen om na te denken over de dingen die het denken waard zijn. De dingen die nodig zijn, omdat jij op die wijze beter kunt functioneren, kunt handelen, kunt zijn wie je bent, zonder daar op enige wijze anders door te worden. Want wanneer je denkt dat je beter af zou zijn wanneer je anders bent, dan zal dit uiteindelijk jouw leven gaan beheersen. Ook nu geldt, dat alles wat je denkt, alles wat je in woorden door jouw systeem stuurt ook bewaarheid wordt. Of dit werkelijk de waarheid is, dat kan niemand dan jijzelf beantwoorden. De enige die de waarheid hierover weet en kent ben jij, omdat jij dit leven gekozen hebt.

Omdat jij dit leven gekozen hebt en alles wat je mee mag maken zien en doen, daar een wezenlijk onderdeel van is. Wezenlijk onderdeel van zal zijn, zelfs wanneer jij hier anders over denkt. Want God heeft de mens gemaakt, omdat hij ook wilde dat de mens net als hij voor honderd procent zichzelf kan zijn. Oppermachtig, voor zichzelf, met alle kennis en kunde in zijn of haar eigen systeem, eigen wezen opgeslagen. We zijn geen machines, kunnen niet geprogrammeerd worden, hoe hard iedereen dit ook zou willen of zou willen zien. We zijn en blijven mens, ons systeem is een natuurlijk mechanisme, wat door ervaring en herhaling van dat wat bij ons past leert, door ervaring en herhaling van alles wat niet bij ons past ervoor zorgt dat we op onszelf teruggeworpen worden. Als een lopende band, waarop iets vastloopt. Dan lopen we letterlijk en figuurlijk vast in onszelf. Wij lopen vast in ons zijn, waardoor gezond zijn ineens ziek zijn wordt. En allemaal doordat er ooit iemand is geweest die besloten heeft, dat kennis en alles wat er buiten ons is van belang zou zijn. Alles is in ons, wij zijn het licht, het leven en alles wat daarmee gepaard gaat. Wij zijn allen kinderen van God. Wanneer zullen we dit ooit weer gaan begrijpen? Wanneer zullen of willen we dit weer zien? NU!

Ik mag het delen, omdat ik de taal van het hart, de taal van de onvoorwaardelijke liefde van God versta en begrijp. De taal die Hij de wereld wilde geven, met alles wat hij voor de wereld wilde doen en wilde betekenen, omdat het goed was, goed is en altijd goed mag zijn en blijven. Omdat het goed is en hij ieder mens, ieder dier, ieder levend wezen wil en zal laten zijn zoals hij of zij is. Hij alleen maar het goede met ons voor heeft. Jezus Hem daar door Zijn leven te geven vanuit liefde mee geholpen heeft. Jezus daar volkomen onbaatzuchtig voor gezorgd heeft. Omdat Jezus Liefde is, De Weg en de Waarheid is, alles in één.

En ook al ben je niet gelovig, ook al heb je geen enkele keer een kerk bezocht of ben je nooit in de gelegenheid geweest om de bijbel te lezen of iets te doen wat betrekking heeft met het geloof of enige andere vorm van religie, zul je Jezus nog steeds herkennen. Ja herkennen, omdat echt ieder mens zich Hem herinnert. Ieder mens weet wie Jezus is. Omdat het goed is om ons dit weer te herinneren, omdat we allemaal dankzij hem in de gelegenheid zijn gesteld om ons te ontwikkelen, te groeien en te ontdekken welke talenten en kwaliteiten we in ons hebben. We dankzij Hem ook allemaal weer mogen ervaren wat goed voor ons is en wat ons schaadt. Dankzij iemand die nooit anders dan goed heeft gedaan en juist daardoor begreep waarom mensen fouten maakten. Omdat Hij hen doorzag, ook wist dat zij net als zovelen zoekende zijn. Alsof zij in de woestijn verdwaald waren. Ja, toen was het de woestijn, nu is het de wereld waarin er zoveel afleiding en verleiding bestaat, waardoor misleiding en het werkelijk zien wat juist is, alleen nog voor een aantal mensen, waarbij moeten geen druk meer legt op het bestaan, is weggelegd. Waarbij moeten, alleen te maken heeft met eten, drinken, de dagelijkse “dingen” doen en mogelijk zelfs datgene doen waarvoor zij gekozen hebben om dit leven aan te gaan. Waarvoor zij dit leven aangegaan zijn. Want dit is, wat uiteindelijk ieder mens weer zal mogen ervaren en zal mogen weten, omdat het nu tijd is en we niet langer hoeven te wachten tot iemand het ons vertelt.

Omdat het nu tijd is om de regels, en de waarden van het echte levensspel en alles wat daarmee gepaard gaat, weer te mogen ontdekken, te mogen kennen, zodat ieder mens dit spel weer kan spelen. De taal van het hart, zal ieder mens weer naar de start leiden, zal ieder mens weer de kans bieden om heel te zijn, compleet te zijn en uiteindelijk naar de bestemming leiden.

De voorbestemming, zoals het bedoeld is, zoals het altijd al heeft mogen zijn, zoals het altijd zal mogen zijn en voor altijd zal wezen. Omdat er niets bestaat, wat het goede en dat wat voorbestemd is, in de weg staat. En alleen de persoon die dit aangaat, het ook op die manier zal mogen weten. Omdat het iets is, waar geen enkele wet of regelgeving van invloed op kan en zal zijn. Want de taal die het hart uitzendt, is een taal die universeel is, in de hele Kosmos herkend wordt en iedereen zich zal herinneren, op het moment waarop dit nodig is. Dat nodig eigenlijk het enige woord is, waarvan we de waarde weer in mogen gaan zien, zal ook ieder mens vanzelf weer gaan ervaren. Want wat hebben we nodig, welke behoefte moet er bevredigd worden om ons leven te kunnen leven?

Welke behoefte moet er bevredigd worden om gelukkig en gezond te kunnen zijn? Ja, deze vragen mogen we onszelf allemaal stellen, onszelf. En wanneer we het antwoord weten op de betreffende vraag, dan kunnen we alles wat we niet nodig hebben loslaten. Loslaten, omdat het geen behoefte is, geen noodzakelijk iets om ons leven te kunnen leven. En ook nu ben jij de enige die kan zeggen wat je nodig hebt. Wat je werkelijk nodig hebt om gelukkig en gezond te kunnen leven. Wat je nodig hebt om gelukkig en gezond te kunnen zijn. Want wanneer je beseft dat het één en het ander in feite overeen zouden mogen stemmen, dan zul je ook werkelijk weer gelukkig zijn met alles wat je hebt, wat je mag doen, wat je mag ervaren en beleven. En hoe mooi is het wanneer je wanneer je iets extra's hebt, door dat wat jij kan, wat jouw talent is, wat jou gegeven is, de ander blij, gelukkig of zelfs inzichtelijk kan maken. Inzichtelijk maken, als in inzicht te laten krijgen in eigen kracht en kunnen als in eigen mogelijkheden. Hoe mooi is dat. Hoe dankbaar is dat?

En dat is nu wat God ons gegeven heeft, God heeft ons Jezus gegeven, God heeft Jezus gegeven zodat wij, de mens, zijn kinderen, allemaal zouden mogen weten wat we nodig hebben. Zodat we allemaal uiteindelijk weer zouden weten, wat werkelijk onze behoefte is, om te kunnen blijven leven. Sterker nog wat nodig is en alles wat iemand nodig heeft, om ook werkelijk gelukkig te kunnen zijn. Hij nodigt ons, de mens, ieder in persoon uit, om Hem weer te leren kennen, zodat we ook onszelf weer leren kennen. Zodat we ook onszelf weer gaan zien. Gaan zien zoals we zijn, zien, maar ook voelen en ervaren wat goed voor ons is. Wat goed voor ons, voor mij, voor jou en voor ieder mens is, ieder mens, die er zelf voor kiest om dit te willen. Want nodig is een woord waar heel veel betekenis in zit. Waar helaas ook heel veel misbruik van gemaakt kan worden, waar helaas door dit op een verkeerde manier in iemands gevoel tot uitdrukking te brengen, de wereld door in verval is geraakt. In verval is geraakt en gekomen, omdat iedereen, zich gedwongen heeft gevoeld, om de dingen te doen die van hem of haar verlangd werden. Want wanneer je hier als mens niet in mee zou gaan, zou jij eenzelfde lot kunnen ondergaan als Jezus. Dan zou jij een buitenbeentje, anders zijn dan de rest en dan zou jij niet aardig, niet leuk of niet lief gevonden worden. Nou en lieve mensen, nou en! Wanneer je vanuit je hart weet, dat jij nooit de intentie hebt gehad, om wie of wat maar ook te schaden, wie of wat maar ook pijn te willen doen. Dan ben je op de juiste weg, dan doe je de dingen die goed voor ieder mens, dier en alles wat leeft is. Dan doe je alleen dat wat je hart je ingeeft. Dat wat ervoor zorgt dat jij in het leven wat je leeft één zult zijn, één zult zijn, omdat je je door niets of niemand uit je rol, uit jouw eigen ik, uit wie jij in wezen bent, laat halen, omdat jij jij bent. En omdat jij ervoor gekozen hebt, om jezelf te willen zijn, een heel leven lang.

Wat is waarheid?

Ja, de vraag waar ieder mens die behoeftig is, iets nodig heeft, zijn of haar hele leven naar op zoek is. Naar op zoek, terwijl het zo dichtbij is. De waarheid zit in ieder van ons, de waarheid hebben we zelf in pacht. Ja in pacht, als in het spreekwoord, de waarheid in pacht hebben. Wij, of beter gezegd “de mens” huurt als het ware een lichaam, tot we klaar zijn, tot hij of zij klaar is. Klaar, omdat we geleerd hebben, wat we mogen en kunnen leren, waarna we vervolgens, ons lichaam weer terug mogen geven aan de natuur. En dit alles, omdat God ons met liefde geschapen heeft uit zand en klei. Wij hebben ons leven en met name ons lichaam als het ware in bruikleen, in pacht.

Zoals Wikipedia zegt: “Pacht is een op huur lijkende overeenkomst waarbij agrarische gronden, al dan niet met de op die grond staande ‘hoeve’, viswater of een veer of andere openbare dienst door de eigenaar (verpachter) in gebruik wordt gegeven aan de pachter. De opbrengst van het verpachte goed of de verpachte dienst komt in beginsel toe aan de pachter.

Het is een zogenaamde bijzondere overeenkomst. Dat wil zeggen als de overeenkomst voldoet aan de voorwaarden die de wet stelt dat het dan ook geldt als pachtovereenkomst, ook al hebben partijen iets ander bedoeld of gewild.”

God stelt geen voorwaarde, God heeft ieder mens zijn of haar lichaam in bruikleen gegeven. Het is aan de mens, om op de juiste wijze, met het aan hem of haar verkregen goed, het lichaam en het leven wat daarmee gepaard gaat, om te gaan. Het is aan hem of haar om het leven te leven zoals hij of zij dit gewild en bedoeld heeft, de keuze vanuit liefde gemaakt.

Liefde is de enige voorwaarde die God stelt, de enige voorwaarde, die ervoor zorgt dat je het leven ook ten volste kan leven en daarbij ieder ander die in jouw nabijheid is, vervuld met deze onvoorwaardelijke liefde. Ieder mens, dier en alles wat leeft in jouw omgeving met dezelfde onvoorwaardelijke liefde omringt en omarmt. Want door op die manier met het leven, al het leven om te gaan, zul je ook het beste uit jezelf kunnen halen. Zul je dat kunnen doen wat een bijdrage levert aan jouw geluk, het geluk van iedereen die en alles wat leeft.

Jezelf zijn en blijven is de uiting van Liefde die God je geeft.

De uiting van liefde voor jezelf, waardoor je ook van ieder ander kunt houden en ieder ander in zijn of haar waarde laat. Alles in zijn waarde laat, omdat het zo is en zo mag zijn. Ieder mens mag zijn wie hij of zij is, omdat deze hier zelf voor gekozen heeft. Dat er eigenlijk helemaal niet zoveel voor nodig is om jezelf te kunnen zijn, is iets wat in de wereld van nu helemaal niet meer geleerd wordt. Is iets, wat men door alles wat de mens vanaf het moment waarop hij klaargestoomd wordt om de maatschappij te dienen, eigenlijk totaal vergeet. Waardoor hij of zij steeds meer van zichzelf vervreemd. Steeds verder van zichzelf af komt te staan en waardoor alles wat er aan extra afleiding bij komt er alleen maar toe bijdraagt dat de mens zichzelf volledig kwijtraakt. Kwijtraakt, zodat de waarheid die als waarheid gepresenteerd wordt, dagelijks te zien is in de kranten, op het nieuws, het internet en de diverse Social Media Sites, ineens de waarheid is geworden. En ik kan het niet vaak genoeg zeggen: God wat ben ik blij dat ik ondanks alle verleidingen, afleiding en misleiding, mezelf ben gebleven. Wat ben ik u dankbaar, dat ik mezelf nog steeds ken.

Waarom de waarheid altijd actueel is en nieuws per dag verschilt

De waarheid, dat wat iedereen zo heel erg belangrijk vindt en zo graag weten wil, om er vervolgens een eigen oordeel over te hebben, een mening, omdat dit van je gevraagd wordt, er iemand is die dit van je verlangt of omdat jij dit zelf echt wil. Wil weten, omdat het je helpt, vervolgstappen te zetten of toch liever op het pad te blijven, wat je al kent en al helemaal voor je is uitgestippeld, met alles erop en eraan, zonder geschil.

Een geschil, ontstaat vaak door een verschil van mening, een andere keuze, een andere zienswijze, dat wat bij ieder mens kan leiden tot twijfel, tot het veranderen van plannen en alles wat de toekomst, inzicht, zelfs het verleden of heden aangaat. Want wie in conflict komt met zichzelf, kan soms ineens, op stel en sprong, op onverklaarbare wijze, volkomen, compleet anders reageren, buiten zinnen raken, een reactie geven die niemand van hem of haar verwacht, opgekropte woede, haat?

Want woede, haat of de mildere variant boosheid en alles wat met negatieve emoties gepaard gaat, zal ook in het nieuws, in de waarheid tot uiting komen, zal vaker dan eens meespelen. Waarbij de eigen betrokkenheid, de gevoelens van de persoon die het nieuws brengt, zeker naar voren zullen komen, door de woordkeuze, intonatie, uiteindelijke klank, raakt het velen.

Velen die met onderhuidse spanning, door gebeurtenissen en ervaringen uit het verleden, de realiteit laten kleuren, alsof dat wat er gebeurt is, hen persoonlijk overkomen is, in het hier en nu, in dit leven, kan zeker ook eerder, in het verleden.

Het verleden, vroeger, de tijdsaders zijn daarbij alleen voor de persoon zelf duidelijk, de persoon die het betreft, waarover het gaat, de persoon die zich geraakt voelt, dit uit, op de wijze waarop hij of zij dit doet, uit het hart of hoofd, in het heden.

De klankkleur bepaalt uiteindelijk, wat iets doet, met dat wat iemand zegt, wat iemand schrijft, vertelt, om uiteraard iets te delen, bekend maken, in openheid te brengen, te laten weten. Of het verstandig is, handig is, laat ik in het midden, dat de woordkeuze er zeker toe doet, de wijze waarop dit, iets wordt gebracht, zorgt ervoor dat iets binnenkomt of wordt vergeten.

Want vergeten, is soms beter, wanneer iets gezorgd heeft voor pijn en verdriet, ontzetting, omdat het zoveel ellende met zich mee heeft gebracht, daarbij ook zoveel leed veroorzaakt heeft. Door er steeds maar weer op terug te komen, worden zacht geheelde wonden opengehaald, worden wonden die nog niet geheeld zijn, opnieuw actief, de gedupeerde persoon leeft.

Ja, deze persoon leeft, wordt gewekt, uit een droom, die hij of zij zichzelf heeft gegund, tijdens de dagen, weken, maanden, vele jaren die volgden en uit een lang verleden kunnen zijn. Niet willen weten, niet willen zien, laat staan voelen, omdat de waarheid te confronterend is, wijst in alles op de eigen verantwoordelijkheid, je ervan ontdoen, met name en pijn.

Pijn, doordat je destijds niet wilde luisteren, naar dat wat je hart je meerdere malen heeft willen zeggen, uitgeschreeuwd heeft, doordat jij weigerde te horen, zeker niet wilde geloven. Wat jij, eigenlijk iedereen wel weet, dat houden van toch echt vertrouwen is, er voor iedereen zijn, maar ook voor jezelf, jij als persoon, die dit leven gekozen heeft, bij God, daar boven.

Want de ziel van de mens, ook wel genoemd de geest, is meer dan de grijze massa, de hersenen, het hart, het lichaam, dat wat iemand als persoon, persoon maakt, hem of haar typeert. Het is het complete plaatje, wat iemand beleefd, meegemaakt, gevoeld en ervaren heeft, alles wat er toe deed, alles wat ook nu nog zijn uitwerking heeft, in het heden, goed of verkeerd.

Want alles wat je als mens in het leven denkt, zegt, doet, uit, maar ook wat je in het leven laat, zal zeker gevolgen hebben die jij, als mens, die dit leven leeft, zelf mag herstellen, jijzelf in eigenheid, zonder gehinderd te worden, jouw eigen actie. Dat wat God als leefregel heeft ingebouwd, ter vervolmaking van de ziel, de mogelijkheid om weer heel te worden, weer compleet en één te zijn, nodig, de meest natuurlijke reactie.

En welk nieuws, welke gebeurtenis, welke vorm van emotie er ook is, speelt of uiteindelijk voor zorgt, dat je als mens weer tot jezelf wordt gebracht, weer volledig tot jezelf mag komen. Alles is voorafgaand, keurig geënceneerd, zelfs tot in detail uitgewerkt, erop vertrouwen dat dit zo is, jouw of Gods wil, uit onvoorwaardelijke liefde, wederom nodig, het 'ware' dromen.

Want dromen zijn geen bedrog, dromen of de zogeheten 'dèjà vu' momenten, zijn hulpmiddelen, zijn bedoeld om jou zo nu en dan weer te laten weten, dat je op het juiste spoor bent, zit. Het spoor, de weg, het pad, de route, die jij mag lopen, die jij mag betreden, die jij zelf zal mogen bewandelen, die jij zelf helemaal op eigen kracht, mag afleggen, want jij kunt dit.

Jij maar ook ieder ander, kan zijn of haar weg volledig lopen en volledig maken, doen wat nodig is, waardoor je heel bent. Heel zijn, in liefde, geluk en gezondheid leven, kost geen cent.

Er zijn zoveel mensen die nu, op dit moment, hun leven laten leiden door geld en alles wat ermee gemoeid is, gepaard gaat. Dat dit juist de reden is, waardoor er zoveel verdriet is, geld, waardemiddelen, alles wat iemand rijker, beter, gelukkiger, mooier, slimmer, succesvoller lijkt te maken, heeft totaal geen enkele waarde, zet alleen maar aan tot strijd, macht en haat.

Haat en nijd, de begrippen, die de wereld van het verleden, tot in het hier en nu, veel leed hebben bezorgd, daarbij verdriet. Hebzucht, de ander iets misgunnen, ten koste van wat, een volgende generatie, door geschiedenis te schrijven, dit op scholen tot uit in den treure te blijven herhalen, stopt niet.

Gelukkig is het nu genoeg, mogen we er zelf weer voor kiezen wat we willen, wat we mogen en wat absoluut nooit meer. Lieve God wat ben ik dankbaar, dat ik Uw woorden kan en mag begrijpen, dat mijn hart ze kan verstaan, dat mijn hart en ziel, de echte betekenis kent, de uitwerking van oud zeer.

Alle pijn en verdriet, die ik in mijn leven, heb mogen ervaren, heb gevoeld en heb beleefd, hebben me gebracht tot waar ik nu ben, waar ik nu mag zijn, waar ik wil zijn, mijn talent. Mijn kracht, mijn weten, mijn kwaliteiten en alles wat ik danzij U heb mogen leren, heb mogen voelen, Dank U Lieve Heer, Ik ben zo dankbaar, Onvoorwaarde Liefde, advent.

Advent, de dagen voor kerst, Kerst 2014, het jaar Des Heren, het jaar van Jezus, zijn terugkomst op aarde, wat ben ik blij, het vervult mijn hart al zo lang met het meest onverklaarbare gevoel van rust, thuiskomen, het paradijs, de tuin van Eden. Waarom ik in 2007 die naam mocht vastleggen, mocht weten, Dank U nogmaals, Sonja Ulrich, De Hof van het Heden.

Ik ben werkelijk dankbaar, dat ik geluisterd heb naar de stem van mijn hart. En weet daardoor ook, dat ik het nodig had, om eerst ontslagen te worden, vervolgens geconfronteerd mocht worden met “ziekte”, waardoor ik even echt volledig op mezelf aangewezen was. In deze periode zijn mijn talenten en mijn kwaliteiten uiteindelijk naar voren gekomen. Naar voren of naar boven. Het voelt voor mij of ik juist door het naar boven laten komen, ook werkelijk vooruit mocht gaan. Ik mocht een keer naar boven en vervolgens vooruit. Ik mocht door alles wat ik meegemaakt heb, ontdekken, zien, voelen, ervaren en het mooiste van alles weten, waarom iets is en gaat zoals het gaat. Weten waarom iets zo loopt en wat het goede is wat daaruit voortkomt. Het goede, weer weten wat het verschil tussen goed en kwaad is, zodat ik er ook nooit meer een oordeel over heb.

Oordelen, is niet aan mij, daar ben ik al heel veel jaren geleden mee gestopt. Ik heb een mening, een mening die voortkomt uit dat wat ik voel en uit mag dragen. Een mening, die voortkomt uit, dat wat mogelijk zou kunnen helpen. Dat wat mogelijk kan leiden tot de balans. De balans, omdat ik deze inmiddels al heel wat jaren ervaren, gevoeld en beleefd heb. De balans, die ik niet in iets of iemand anders kan vinden. Niet in iets of iemand anders, maar alleen in en bij mezelf. Dit geldt ook voor alle antwoorden. Antwoorden op vragen, die voor mij van belang zijn, mag ik weten. Omdat ik weet, dat de antwoorden, die mij gegeven worden, in het belang van iedereen die en alles wat leeft is en zijn. Omdat ik weet, dat de antwoorden die ik mag weten, ervoor mogen zorgen, dat ieder mens weer dat zal kunnen doen, wat nodig is. Want dit is werkelijk de basis om in liefde, geluk en gezondheid te leven. Werkelijk de basis om Volmaakt Gelukkig Jezelf (te kunnen) Zijn Heel (te) zijn. En ik gun dit ieder mens, ieder mens die leeft, die echt wil leven.

De mens die wil leven, vanuit de grond van zijn of haar hart. Echt wil leven, omdat deze persoon er zelf ook helemaal voor kiest om te willen leven. Het leven te willen leiden, waar hij of zij voor gekozen heeft. Hoe mooi is het, dat God ieder mens de keuze laat, om dit ook werkelijk te doen. Hoe mooi, dat God ieder mens de vrijheid geeft. De vrijheid, die we allemaal weer mogen ervaren en voelen, die we allemaal weer mogen ervaren en beleven. Wat dan wel belangrijk is om te weten, dat alles wat in jouw beleving negatief, een ramp, een onoverkomelijk iets is, in feite een zegen is. Omdat dit jou de kans geeft, om ook weer jezelf te worden, om ook weer op jouw pad, jouw weg, jouw route te komen, waarop je in dit leven mocht lopen. Waarop je in dit leven wil lopen om jouw ziel te vervolmaken. En wanneer je gehoor geeft aan de stem van je hart, de stem die je niets anders dan goedheid en de waarheid brengt, je ook werkelijk de kans krijgt, om jouw kwaliteiten en talenten te ontwikkelen. Want het ontwikkelen van je talenten is nodig.

Het ontwikkelen van je talenten is vergelijkbaar, te vergelijken met ademen. Wanneer je dit niet doet, niet goed doet, of niet meer kunt doen, dan stopt jouw leven. Dan houdt jouw leven op. Aan jou de keuze of je wilt blijven leven of dat je er toch liever voor kiest, om te doen wat ieder ander buiten jou, in jouw “buitenwereld”, van je verlangd. Een verlangen, vaak voortkomend uit een behoefte, die je door het gemis ervan, het nooit eerder hebben kunnen doen, bezitten, of mogelijk hebben kunnen ervaren, zo graag wilt, dat dit verlangen pas vervaagt wanneer je dit waargemaakt hebt. Dat heel veel mensen alles buiten het gezond zijn als behoefte zijn gaan zien, is iets wat ervoor gezorgd heeft dat “de mens” verslavingsgevoelig is geworden. Natuurlijk spelen daar nog meerdere factoren mee. Zal de conditie van je hoofd en je hart hier ook toe doen.

Zal de conditie waarin je hart en je hoofd verkeerd, er toch uiteindelijk voor kunnen zorgen dat je het (iets) doet of het (iets) niet doet en het laat. En omdat jij te allen tijde in contact staat met alles en iedereen om jou heen, kan dit nog eens een extra reden zijn, waardoor je je zover laat brengen. Waardoor je je zo laat verleiden. Want verleiding is niets meer of minder dan de manier om je als mens van jezelf te verwijderen, van jezelf vandaan te halen, waardoor het eigenlijk misleiden is. Je laat je verleiden, zodat iets of iemand anders de leiding over jouw leven krijgt. Het is aan jou, om deze leiding weer in eigen hand te nemen. In eigen hand te nemen en te houden, omdat jij als enige verantwoordelijk bent voor jouw leven en alles wat jouw leven aangaat. Jouw leven aangaat, omdat je iets denkt, zegt, doet of laat. Ik herhaal het nogmaals, het “actie reactie verhaal” is het natuurlijk proces wat God heeft ingesteld om ervoor te zorgen, dat je als mens op je pad blijft, dat doet wat noodzaak is. Dat doet wat ervoor zorgt dat jij aan jouw eigen natuurlijke behoefte kunt voldoen. Dat is ook eigenlijk het enige, wat jij hoeft te doen, doen om je leven op de meest volwaardige manier te kunnen leven. De meest volwaardige manier die bij jou past en die bij jou hoort, waaraan jij gehoor mag geven, door naar je lichaam te luisteren, jouw gids.

Jouw lichaam, als gids die bij jou past. Ja, bij jou past. En wat daarbij het allermooiste is, dat je door weer helemaal volgens jouw pad te leven. Leven, door altijd, iedere dag naar je lichaam te luisteren. Dan zul je zelfs om kunnen gaan met alle verleidingen, dan zul je zelfs om kunnen gaan met alle misleidingen, omdat dezelfde verleidingen en of misleidingen waar jij vroeger, op een eerder moment nog gevoelig voor was, nu niet meer gevoelig voor bent. Vanaf nu, dit moment zul jij precies weten wat goed voor je is en wat je uiteindelijk schaadt.

Wat goed voor je is en wat een dusdanig effect op je heeft dat je niet of nauwelijks nog kunt functioneren. En natuurlijk klinkt het in de oren van heel veel mensen arrogant, maar ik kan zeggen, I have been there. I have done that. Want eerlijk is eerlijk, ik heb mijn hele leven al gevoeld wat de ander voelde.

Ik heb heel mijn leven al mijn pad bewandeld en wanneer ik door verleiding en misleiding letterlijk er vanaf viel, moest ik zo hard werken om weer op het betreffende pad te komen, dat ik ook weleens de moed verloor. Dat ik ook weleens het gevoel had dat alles tegenzat, dat ik nooit zou kunnen bereiken, wat ik voor ogen had. Zou kunnen of mogen bereiken, waarvan ik droomde. Dat is en blijft natuurlijk voor mij, maar ook voor ieder mens de vraag, die je jezelf iedere zoveel tijd even mag stellen. Het feit dat ik nu dit boek aan het afronden ben en eigenlijk zonder tussenpauzes, buiten de gebruikelijk plas, eet en drinkpauzes om dit boek achter en aan één stuk kan schrijven, zegt al genoeg. Omdat het voorbestemd is, omdat het vanzelf gaat en omdat het in mij zit. Omdat dit is, wat ik mag en kan doen, omdat ik er mensen mee kan en mag helpen. Dit in mijn jeugd en op een latere fase in mijn leven al zo vaak heb ervaren. Want ik wil graag mensen helpen, ik wil er graag voor mensen zijn. Ik wil heel graag, dat ieder mens gelukkig is en wanneer ik door hen eigen geluk te kunnen laten ervaren een bijdrage kan leveren aan het compleet maken van deze persoon, wat houdt mij dan tegen om dit niet te doen? Wat zou mij ervan weerhouden, om iemand die ik kan helpen, te helpen? Onverschilligheid, eigenbelang of noem nog maar eens iets op, waardoor je als mens alleen met jezelf bezig wilt zijn en je je ook alleen met jezelf bezig wilt houden. Wanneer het echt zo is dat je je met jezelf bezig houdt om ook weer heel en compleet te willen zijn, dan is het ok en het stimuleren waard.

Wanneer je er echter als mens voor kiest, om je te nestelen in een slachtofferrol of in een positie, dat jij dagelijks betreurd moet worden, dan wil en kan ik daar niet in meegaan. Puur, omdat ik daar weinig of geen gevoel bij heb. En waarom dit zo is, weet ik nu meer dan ooit, omdat ik weet, dat eigenlijk niemand slachtoffer hoeft te zijn. En nogmaals, dit is mijn gevoel, mijn mening. Een mening, gevormd door ervaring en alles wat ik in mijn persoonlijk leven heb mogen meemaken.

Want in mijn beleving heeft mijn leven best de nodige ups en downs gekend, heb ik daarnaast altijd in contact gestaan met mensen, die zoveel meegemaakt hebben, waar zij mij bewust of onbewust deelgenoot van hebben gemaakt, dat ik mezelf best als rolmodel mag zien. Dat ik zelf een persoon ben die door het totaalplaatje te zien, het plaatje tot op heden, nu al een “bijzonder” leven heeft gehad. Een leven, waarbij ik eigenlijk bijna alles heb ervaren, wat een mens in zijn of haar leven kan en mag meemaken. Dat ik daar ook de mensen voor moet bedanken die ik heb mogen helpen, wil ik zeker niet vergeten. Want dankzij het uit onvoorwaardelijke liefde, mogen en kunnen helpen van mensen, door er voor hen te zijn wanneer zij wat extra aandacht en energie nodig hadden, mocht ik voelen, ervaren en weten wat zij hadden beleefd. Dit heeft mij werkelijk inzicht gegeven over de mens als geheel. Dit heeft mij werkelijk inzicht gegeven in de mens, ieder mens, maar daarbij ook inzicht in mezelf. Ik mocht weten waarom weten waarom een mens reageert zoals hij of zij doet en ik mocht weten waarom ikzelf gereageerd heb, zoals ik lang heb gedaan. En omdat ik het helpen van mensen eigenlijk altijd met behulp van God heb gedaan, uit Jezus naam, ben ik alleen maar doorgeefluik en observeerder geweest. Ik heb geobserveerd, gevoeld, gezien, gehoord, waardoor het weten de beloning was.

Nawoord

Dat ik alle mensen die ik heb mogen helpen, net zo dankbaar ben als God en Jezus, wil ik niet ontkennen. Ik ben iedereen ontzaggelijk dankbaar. Ik heb ontzag voor hen en voel oprechte dankbaarheid, voor het feit dat zij hun ziel en zaligheid aan mij bloot hebben willen geven. Dat zij echt lief en leed met mij hebben willen delen. Daardoor mocht en kon ik hen helpen en tegelijkertijd heeft het mij geholpen, om dit alles te mogen en kunnen doen. Ik weet ook dat ik deze 16 jaar mensen helpen en begeleiden, inclusief de 7 jaren schrijven, na mijn ontslagzaak, het verlies van mijn moeder, schoonouders nodig had, om mijn boek vandaag, op dit moment af te kunnen en mogen ronden.

Ik zeg wel “mijn boek”, maar eigenlijk is het “het boek” wat na Leven Leren Herinneren Weten dankzij alle mensen die ik ooit mocht helpen en begeleiden met behulp van God, dankzij Jezus heb mogen schrijven. Het boek wat net nog die extra dingen weergeeft, die nodig zijn, om alles te kunnen en mogen begrijpen. Want dat dit ook iets is, wat dankzij de juiste bewoordingen en het formuleren van de zinnen, zo mag zijn heb ik inmiddels zelf ook begrepen. Dat juist de volgorde en de zinsopbouw op een dusdanige manier tot stand gekomen zijn dat deze ook werkelijk het hart van de persoon die het leest kunnen beroeren. Kunnen en mogen beroeren, waardoor zij als het ware wakker geschud worden. Wakker, bewust om het leven te leven waarvoor zij gekozen hebben, het leven waarvoor zij net als ik en ieder ander door God geschapen wezen, de kans voor hebben gekregen. De kans, de keuze en alles wat echt nodig is om in Liefde, Geluk en Gezondheid te kunnen en mogen leven. Omdat God de wereld geschapen heeft met één doel en één doel alleen, dat leven leven zou zijn.

Het leven leven in liefde, zou zijn waardoor ieder mens, ieder dier en alles wat leeft het bestaansrecht zou hebben. Waardoor iedereen die (en alles wat leeft), het bestaansrecht zou hebben en zijn of haar leven (het leven) ten volste zou mogen leven.

Het volgende stukje, is een stuk uit het gedicht wat ik voor mijn moeder heb mogen schrijven, en gelukkig toen zij nog volop in leven was, aan haar heb mogen geven. Want zij heeft mij in alles wat ik heb mogen doen in mijn leven, zelfs na haar overlijden, zoveel steun en kracht gegeven, dat ik het zonder haar, haar kennis en wijsheid absoluut niet had kunnen doen. Dat dit ook geldt, voor alle andere mensen, die helaas veel te vroeg uit het leven zijn gestapt, het leven hebben gelaten, wil en mag ik ook laten weten. Hoewel ik hen niet bij naam en toenaam noem, is alle liefde, tijd en aandacht, die velen van hen mij gegeven hebben, die velen van hen met mij gedeeld hebben het zeker waard genoemd te worden. Zij zullen zelf weten wie! Dank jullie wel daarvoor.

Laat één ding duidelijk zijn, u bent een geweldig mens en het maakt niet uit op welke lijn. Uw leven is pas begonnen, toen alle zorgen waren overwonnen. Dat niet iedereen dit wil weten, is omdat ze zelf misschien zijn vergeten, dat een mens de dingen doet in zijn of haar bestaan, die nodig zijn om door te kunnen gaan, zonder dat zij dit bewust weten.

Daarom Lieve Mam, dank u, voor alle dingen die u voor uzelf en daardoor ook voor mij hebt mogen beleven. U heeft mij wel degelijk iets waardevols meegegeven, de kennis om iets te maken van mijn leven.